

Giới thiệu Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1

Nhân vật chính trong truyện Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1 của tác giả Bình Từ là một nữ nhân không ngừng xuyên không qua các thế giới trong sách và quyển rũ đàn ông.

Hải Bối Nhi vốn là một cô gái có tam quan (*) bình thường.

(*): Tam quan chỉ 3 cách nhìn 'thế giới quan', 'giá trị quan' và 'nhân sinh quan'.

Nhưng cũng bởi vì quá bình thường cho nên bị bạn thân đoạt mất chồng của mình.

Hải Bối Nhi đau lòng muốn chết, không cẩn thận bị xe đụng, lại gặp hệ thống tên là hủy tam quan.

Cái hệ thống này muốn cô không ngừng xuyên qua các thế giới, quyển rũ nhiều loại đàn ông ngôn tình sắc.

Hải Bối Nhi vì có thể báo thù mà đồng ý, thế là từ nay về sau bước trên con đường hủy hết tam quan.

*****

Nhiệm vụ thế giới:

Thế giới thứ nhất: Quyển rũ nông phu cổ đại

Thế giới thứ hai: Quyển rũ cha chồng sát đá

Thế giới trừng phạt: Trở thành nữ vương thú nhân

Thế giới thứ ba: Quyển rũ nam chủ căn bã

Thế giới thứ tư: Quyển rũ người đàn ông toàn năng có vợ

Thế giới thứ năm: Quyển rũ cao thủ võ lâm si tình

Thế giới thứ sáu: Song hắc chém giết lẫn nhau

Thế giới thứ bảy: Chó đánh người và mèo kiêu ngạo

Thế giới thứ tám: Trúc mã và "Trúc mã"

Thế giới thứ chín: Báo thù và tổng giám đốc bá đạo yêu tôi

Cảnh báo: Truyện online không dành cho những tâm hồn trong sáng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Mở Đầu

Hôm nay tâm trạng của Hải Bối Nhi cũng không tệ lắm, hôm nay là ngày cô và chồng của mình Trần Nghị kết hôn đầy ba năm.

Vì cho Trần Nghị một kinh hi, cô nói mình vẫn còn đang tăng ca, thật ra thì cô phải đến cửa hàng bánh ngọt lấy bánh.

Về đến nhà Bối Nhi cảm thấy rất kỳ lạ, rõ ràng bây giờ là lúc Trần Nghị tan ca, tại sao ở phòng khách không thấy anh đâu?

Bối Nhi nghĩ thầm có lẽ anh đang ở trong phòng ngủ, thế là lập tức lặng lẽ đến phòng ngủ.

Lúc vừa muốn gõ cửa, bên trong lại truyền đến âm thanh nam nữ hoan ái.

Bối Nhi chỉ cảm thấy cô bị một chậu nước lạnh tưới từ đầu đến đuôi, bởi vì yêu đương vụng trộm với chồng cô không phải ai khác mà là Lâm Yên, bạn chơi đùa từ nhỏ đến lớn với cô, người cô coi là người nhà, là bạn thân.

Cô đau lòng nhất không phải chồng ngoại tình, mà là bạn thân phản bội!

"A. . . Nghĩ, nhẹ một chút. . . Quá lớn, em không chịu nổi. . . A. . . ." Lâm Yên hét một tiếng cao vút chói tai khiến Bối Nhi biết tình hình kịch liệt của bọn họ chấm dứt.

"Đồ dân đảng, không phải vài ngày trước đã thỏa mãn em sao, còn kẹp anh chặt như vậy sao?" Trần Nghị cười đánh cái mông tuyết trắng của Lâm Yên.

"Ghét ghê, người ta đây không phải là nhớ anh sao? Đúng rồi, không phải Bối Nhi vẫn luôn ở nhà sao, chẳng lẽ cô ấy không thỏa mãn anh? Vừa rồi anh cũng quá nôn nóng rồi, làm đau người ta!" Ngón tay Lâm Yên vẽ nên các vòng tròn ở trên ngực Trần Nghị, đá lông nheo với Trần Nghị.

"Cô ta đâu thể thỏa mãn anh như em, ở trên giường giống như một con cá chết, lúc làm tình không hề thú vị chút nào!"

"Anh nói như vậy không sợ cô ấy đau lòng sao?"

"Sợ cái gì, nếu không phải thấy cha mẹ cô ta còn có chút tiền, chúng ta đâu phải lén lút lút lút như vậy?"

"A. . . Sao anh lại hư như vậy! Người ta không có một chút chuẩn bị nào...A. . . Quá nhanh, Nghị, chậm một chút, chậm một chút. . . ."

Một vòng tình dục mới lại bắt đầu, Bối Nhi nghe không rõ tiếng rên rỉ ghê tởm của đôi gian phu dâm phụ này.

Cô thất hồn lạc phách đi trên đường, trên mặt đều là nước mắt, cô thật không ngờ thì ra tất cả đều là âm mưu.

Từ nhỏ đến lớn bạn thân và chồng cô đều vì tiền nhà cô.

Cô cảm thấy mình thật sự rất đáng thương.

Bối Nhi không biết đã đi bao lâu rồi, cũng không nhìn đường, cứ như vậy lao thẳng ra đường, nơi xa một chiếc xe chạy nhanh tới đây. . . . .

Bối Nhi lọt vào trong bóng tối, cảm thấy đã qua cực kỳ lâu, một giọng nói mới vang lên. . . . .

"Cô muốn sống lại không?"

"Muốn!"

"Xác định Kí Chủ, số hiệu 419 thật vui mừng vì ngài phục vụ!"

". . . . . Ông là ai?"

"Kí Chủ cũng có thể gọi tôi là hủy tam quan! Nhiệm vụ của kí chủ chính là đến rất nhiều thế giới công chiếm những nam nhân kia, lấy được tinh dịch tình yêu của bọn họ dành cho cô! Vì sống lại, xin Kí Chủ cố lên!"

". . . . . Cái gì?"

Bối Nhi lại một lần nữa mất đi ý thức.

=====

Đôi lời của editor: Tùy từng thế giới mà ta sẽ thay đổi cách xưng hô cho phù hợp, Nhưng nếu là suy nghĩ của nữ chính thì luôn để cô. Xưng hô còn có thể thay đổi theo tình huống truyện.

Nếu thấy sạn (kể cả lỗi chính tả) phiền các bạn báo lại với mình để mình sửa, cảm ơn mọi người nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Thế Giới Thứ Nhất: Quyển Rũ Nông Phu Cổ Đại

Khi Bối Nhi tỉnh lại nhìn thấy ánh sáng yếu ớt, còn chưa kịp vui mừng đầu óc liền bị lượng lớn tin tức xông vào đầu.

Bối Nhi tốn thời gian rất lâu mới làm rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cô đến một thế giới diễn văn nữ chủ xuyên không. Chuyện kể về Giảng Thuật, một cô gái thế kỷ 21 không cẩn thận thai xuyên (1) vào một gia đình nông dân, sau đó lợi dụng kiến thức của xã hội hiện đại dẫn dắt người nhà làm giàu. Còn cô phải công chiếm chính là trượng phu mới cưới của cô, Điền Đại

Trắng.

(1): Xuyên vào bào thai.

Tên gọi của thân thể này là Lâm Bối Nhi, Lâm Bối Nhi vốn rất ghét bỏ Điền Đại Trắng. Điền Đại Trắng là một nông phu (2) bình thường, có lẽ không bình thường nhất chính là hình thể cao lớn khác hẳn với người thường của hắn. Bởi vì khiếu thẩm mỹ của thể giới này chính là bạch diện thư sinh (3), đúng lúc Điền Đại Trắng lại là một loại hình khác cho nên Lâm Bối Nhi không thích Điền Đại Trắng.

(2): Người đàn ông làm ruộng.

(3): Người nho nhã như thư sinh, dáng người mảnh khảnh, không cơ bắp.

Vì vậy Lâm Bối Nhi liền xảy ra gian tình với vị công tử nhà giàu tình cờ đến nơi này du ngoạn, cuối cùng chạy trốn với công tử nhà giàu này, làm một tiểu thiếp nhỏ. Lâm Bối Nhi không biết công tử nhà giàu chỉ chơi đùa với nàng một chút mà thôi, sau khi có niềm vui mới liền không cần Lâm Bối Nhi nữa. Cuối cùng Lâm Bối Nhi bị vu oan vạ tội trộm với nam nhân rồi bị đánh đến chết, vứt xác ở bãi tha ma.

Còn nữ chủ xuyên không lại vừa vận rất thường thức nam nhân mạnh mẽ như Điền Đại Trắng, cho nên sau đó quyết tâm gả cho Điền Đại Trắng, hơn nữa còn cùng Điền Đại Trắng sống cuộc sống hạnh phúc giàu có.

Theo Hải Bối Nhi thấy đây đơn giản là hậu quả Lâm Bối Nhi tự mình gây ra.

Cũng may thời điểm hiện tại mới vừa gả tới, không tính là quá muộn, chỉ xảy ra một chút tranh chấp với Điền Đại Trắng mà thôi.

"Kí Chủ nhớ phải thu tập tình dịch tình yêu của đối tượng công chiếm!" Hệ thống đột nhiên xuất hiện: "Đây là thể giới thứ nhất để luyện tập nên rất dễ dàng, nếu như Kí Chủ không thể hoàn thành, hệ thống của chúng tôi sẽ nhốt Kí Chủ vào Hắc Ốc 100 năm!"

"..... Nếu nói như vậy chẳng phải là cần ân ái với đàn ông sao?"

"Đúng vậy, tôi đã vì Kí Chủ chuẩn bị hình ảnh tuyệt đẹp 《Xuân cung 12 đồ》, không cần phải cảm ơn tôi đâu!"

"....." Cảm ơn em gái ngượng, cảm ơn!

Trong lòng Hải Bối Nhi có một gai, đó chính là Trần Nghị nói cô ở trên giường giống một con cá chết, từng nghe qua Lâm Yên rên rỉ, cô biết ở trên giường cô không bằng Lâm Yên.

Từ nhỏ cô đã là một cô gái ngoan ngoãn, luôn cảm thấy ngượng ngùng đối với tình dục, cô biết như vậy sẽ không nắm giữ được đàn ông.

May mắn hiện tại có một cơ hội sửa đổi, vì vậy Hải Bối Nhi bắt đầu mở ra《Xuân cung 12 đồ》này.

Hải Bối Nhi chưa hề nghĩ đến nam nữ hoan ái lại có nhiều tư thế như vậy, nàng xem mà mặt đỏ tới mang tai, thân thể cũng bất tri bất giác có phản ứng.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến một giọng nói hùng hậu.

"Nương tử, ta chuẩn bị chút nước nóng cho nàng, rửa chân bằng nước nóng tốt cho giấc ngủ?"

Hải Bối Nhi, không, phải gọi là Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi lập tức bối rối, ngộ nhờ bị nam nhân này nhìn thấy nàng đang xem Xuân Cung Đồ, nàng phải giải thích thế nào đây?

Nhưng càng hốt hoảng lại càng luống cuống, Lâm Bối Nhi muốn giấu Xuân Cung Đồ đi, lại không cẩn thận dẫm lên mép váy lập tức ngã xuống giường!

Lâm Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại hét to một tiếng "A"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 2

Ngoài cửa nam nhân vừa nghe thấy tình huống bên trong lập tức vọt vào!

Sau khi hắn tiến vào phát hiện nương tử hắn ngã đập đầu xuống đất, nhưng cũng may lúc Lâm Bối Nhi rơi xuống kéo chăn xuống theo, tương đương cả người ngã ở trên chăn nên cũng không có gì đáng ngại.

Điền Đại Tráng vội vã tiến lên đỡ Lâm Bối Nhi, lại chuẩn bị giường xong xuôi hết mới để Lâm Bối Nhi ngồi lên.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Điền Đại Tráng có vẻ không biết làm gì nữa, nhìn như là phạm vào sai lầm gì lớn.

"Nương tử, ta làm nước đổ hết rồi..." Mới vừa rồi quá mức lo lắng Lâm Bối Nhi bị làm sao, lúc vọt vào phòng quá mức gấp gáp làm đổ chậu nước.

Thừa dịp này Lâm Bối Nhi tỉ mỉ quan sát nam chủ trong truyền thuyết, Điền Đại Tráng không hề khó coi như trong tưởng tượng của Lâm Bối Nhi, dù sao cũng là nam chủ mà. Da Điền Đại Tráng màu đồng cổ rất đẹp, mặt có góc cạnh tràn đầy khí chất âm áp. Vóc người cực kỳ cao lớn, Lâm Bối Nhi nhìn ra Điền Đại Tráng cao ít nhất 1m85 trở lên. Có lẽ do Điền Đại Tráng thường làm việc đồng áng, có thể nhìn thấy bắp thịt của hắn bị bó chặt phía dưới áo choàng ngắn, cánh tay lộ ra bên ngoài còn to hơn bắp đùi của Lâm Bối Nhi. Những đàn ông cơ bắp mạnh mẽ ở hiện đại gì đó căn bản không thể sánh bằng, trực tiếp bỏ rơi những người đó mấy con phố!!!

Có điều Lâm Bối Nhi nhìn nam nhân bề ngoài cao lớn uy mãnh đang mang bộ dáng nàng dâu nhỏ nhận lỗi với nàng, tựa như sợ bị nàng mắng, một chút cũng không nhìn ra nguyên văn nói nam chủ có chút bá đạo, ham muốn chiếm hữu mãnh liệt.

Thật ra thì Lâm Bối Nhi cũng không biết sợ hãi về sau Điền Đại Tráng biến thành như vậy hoàn toàn là vì Lâm Bối Nhi bỏ trốn theo người khác mà ra.

Lâm Bối Nhi cũng biết nguyên chủ quá đáng với Điền Đại Tráng, nhưng nàng lại không tiện quá với cục diện này, không thể làm gì khác hơn là hơi nâng mặt nghiêm nghị nói với Điền Đại Tráng: "Đồ rồi, chàng còn không chuẩn bị lại nước!"

Điền Đại Tráng vừa thấy nương tử không mắng hắn, chỉ bảo hắn chuẩn bị nước lại một lần nữa thì rất kinh ngạc, nhưng nhiều hơn là vui mừng, vui mừng nương tử theo đuôi rất không dễ dàng này có thể chấp nhận hắn, thế là vội vàng đi ra ngoài lấy một chậu nước vào.

Lâm Bối Nhi không biết tại sao nguyên chủ lại phản bội Điền Đại Tráng, rõ ràng Điền Đại Tráng là một người nam nhân thê nô (4), bây giờ nàng chắc chắn sẽ không chấp tay nhường Điền Đại Tráng cho người khác đâu!

(4): Nô lệ của vợ

Sau khi Điền Đại Tráng trở về thử nước ấm, mới nâng niu đôi chân nhỏ nhắn đáng yêu của Lâm Bối Nhi trong tay thận trọng bỏ vào trong nước ấm.

Chân của Lâm Bối Nhi được hai bàn tay to lớn của nam nhân nhẹ nhàng xoa nắn, trên mặt không tự chủ được hiện lên một vệt đỏ ửng.

Thật sự là quá mắc cỡ, thật ra ở hiện đại người đàn ông kia cũng chưa từng sờ chân của nàng như vậy! Hơn nữa bây giờ thân thể này của nàng rất nhạy cảm, hai chân càng thêm mẫn cảm, Lâm Bối Nhi cảm giác có một luồng khí nóng theo bàn tay thô ráp của nam nhân lần mò lên trên, vùng đất xấu hổ cũng từ từ ửng ửng!

Lâm Bối Nhi cắn môi thật chặt, rất sợ sợ một chút liền thoải mái mà rên rỉ ra tiếng.

Lúc nước ấm sắp lạnh thì Điền Đại Tráng lấy khăn lông ra lau chân cho Lâm Bối Nhi, ngẩng đầu nhìn lên lại ngây ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 3

Chỉ thấy ánh mắt Lâm Bối Nhi lấp lánh, giữa mặt mày lộ vẻ quyến rũ phong tình. Trên mặt một mảnh đỏ bừng, hàm răng cắn chặt đôi môi mềm mại, Điền Đại Tráng rất muốn vươn tay đẩy hàm răng đang ngược đãi đôi môi mềm mại ra.

"Nương... Nương tử, nàng làm sao vậy?" Điền Đại Tráng nói chuyện càng không lưu loát, hắn chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, rất muốn hung hăng đè người cậu hồn hắn dưới thân. . . . . Nhưng hắn vẫn còn hơi sợ Lâm Bối Nhi tức giận như đêm tân hôn, nếu sau này Lâm Bối Nhi không thèm để ý hắn thì làm sao bây giờ?

Lâm Bối Nhi tròn mắt, còn hỏi nàng làm sao, đều bởi vì hắn rửa chân cho nàng nàng mới có thể động tình có được hay không!!!

Nhưng mà như vậy cũng tốt, phương pháp củng cố tình cảm nhanh nhất chính là ân ái! Khiến nam nhân này không thể rời bỏ thân thể của nàng, như vậy sự chú ý của hắn đều đặt ở trên người nàng, tự nhiên sẽ không nhìn thấy những nữ nhân khác!

Thế là Lâm Bối Nhi hờn dỗi một tiếng, chủ động kéo tay Điền Đại Tráng, cố nén sự xấu hổ trong lòng, nhẹ giọng nói: "Chàng xoa bóp chân cho ta có được hay không?"

Điền Đại Tráng chưa từng nghe Lâm Bối Nhi nói chuyện nhỏ nhẹ với hắn như vậy, giọng điệu mềm mại này khiến toàn thân hắn run lên. Nuốt một ngụm nước bọt, trên tay mang theo mấy phần kỹ xảo vuốt ve chân nhỏ tinh tế, đang xoa hắn đánh bạo tiến lên trước dùng miệng ngậm vào một trong những ngón chân mượt mà đáng yêu!

"Ừm. . . . ." Lâm Bối Nhi bị ngâm đến toàn thân vô lực, cả người yếu ớt ở trên giường.

"Nương tử, thoải mái không?" Diên Đại Tráng thấy Lâm Bối Nhi không trách cứ hấn, trong lòng vui mừng, ngoài miệng càng thêm được vui đòi tiên tiến lên, liếm trên đôi chân thon dài thẳng tắp.

"A. . . . . Sao chàng lại như vậy. . . . . Đừng liếm nữa, ừm, dừng. . . . ." Lâm Bối Nhi đẩy Diên Đại Tráng một, lại bị hấn ngâm chặt ngón tay, Lâm Bối Nhi cảm giác tập quần (*) của mình đã ướt đầm, nàng khó nhịn uốn éo hai chân. Một đôi mắt to ngập nước nhìn nam nhân, tựa như đang cầu xin nam nhân cho nàng một an ủi.

(*): Quần nhỏ.

"Nương tử, có thể chứ?" Dục vọng của Diên Đại Tráng đã sớm không ngừng được, nhưng hấn vẫn không quên hỏi thăm ý nguyện của nương tử nhà mình.

Lâm Bối Nhi cũng sắp bị cái ngốc tử này làm cho tức chết rồi, chuyện ập lên đầu còn hỏi có thể hay không, muốn một nữ nhân như nàng trả lời thế nào? Lâm Bối Nhi hồi tưởng lại Xuân Cung Đồ đã xem, vươn ra một tay nhỏ cách một tầng vải vóc thật mỏng xoa bóp chỗ to lớn mạnh mẽ của Diên Đại Tráng.

Làm sao Diên Đại Tráng còn có thể không biết nương tử nhà mình đã đồng ý sinh hoạt vợ chồng với hấn, hơn nữa bàn tay nhỏ bé này chỉ cách quần thôi đã khiến cho dương vật của hấn lại căng lớn hơn một vòng! Hấn trực tiếp gạt bỏ quần áo vương bận, để đôi tay mịn màng của Lâm Bối Nhi bao lấy côn thịt to lớn của mình.

"Nương tử, nàng xoa nắn giúp ta, ta muốn nàng thật lâu rồi!"

"Được, thật to. . . . ." Lâm Bối Nhi bị nam nhân này làm cho vừa xấu hổ vừa nóng nảy, nhưng khi nhìn thấy côn thịt to lớn của hấn trong nháy mắt vẫn là sợ ngây người. Có nên nói nam chủ thiên phú dị bẩm không? Gậy thịt này hiện lên màu tím đậm, vừa dài vừa thô, Lâm Bối Nhi phải dùng hai tay khép lại mới có thể khuấy động, côn thịt thẳng tắp cao lớn hướng về phía Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi giật giật tay, Diên Đại Tráng liền phát ra tiếng than nhẹ thoải mái. Cảm giác nắm một người nam nhân trong tay thật là quá tốt, Lâm Bối Nhi hệt như vừa phát hiện một món đồ chơi mới liên tục đùa bỡn côn thịt của Diên Đại Tráng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chương 4

Lúc Lâm Bối Nhi vẫn còn là Hải Bối Nhi rất là ghét cây gậy này của nam nhân, cảm thấy rất bẩn, mỗi lần cùng Trần Nghị ân ái cũng sẽ không nhìn chứ nói chi là lấy tay giúp hấn thủ dâm.

Không biết có phải do Xuân Cung Đồ vừa rồi có công hiệu trợ tình hay không, hay là do lời nói và việc làm dịu dàng che chở của Diên Đại Tráng khiến nàng động tình, nàng muốn làm cho người nam nhân này thoải mái.

Đỉnh côn thịt vừa to vừa thô không ngừng tràn ra chất lỏng trong suốt, Lâm Bối Nhi tới gần phía trước ngửi một, mặc dù Diên Đại Tráng là một kẻ nông phu nhưng vẫn yêu sạch sẽ, trên mặt dương vật chỉ có một chút mùi tanh, vẫn không tính là khó ngửi. Lúc Lâm Bối Nhi rời khỏi, không cẩn thận dính một chút trên chóp mũi.

Diên Đại Tráng nhìn thấy hình ảnh phóng túng này làm sao còn nhịn được, một bàn tay giữ chặt đầu Lâm Bối Nhi: "Nương tử, nàng có thể giúp ta liếm hay không?"

Về mặt cầu khẩn của nam nhân khiến Lâm Bối Nhi mềm lòng, thế là thuận theo sức lực Diên Đại Tráng mở ra miệng nhỏ ngâm vào đỉnh côn thịt.

Côn thịt của Diên Đại Tráng thật sự quá lớn, Lâm Bối Nhi tối đa chỉ có thể ngâm chặt quy đầu to lớn, còn đôi tay vỗ về chơi đùa thân gậy. Vào khoảnh khắc Lâm Bối Nhi ngâm hấn, Diên Đại Tráng không khỏi phát ra tiếng thét trầm thấp, mắt cũng đỏ, hấn điều chỉnh tư thế của hai người để Lâm Bối Nhi không quá khó chịu, hấn lại dễ dàng vỗ về chơi đùa thân thể Lâm Bối Nhi.

Hấn kéo áo Lâm Bối Nhi xuống, lộ ra bờ vai mượt mà trắng nõn, nhũ nhi lớn nhỏ thích hợp cùng với cái bụng bằng phẳng mềm mại này. Diên Đại Tráng hô hấp dồn dập, bàn tay thô ráp trực tiếp vịn về nhũ nhi mềm người này, ngón tay khẽ vuốt nụ anh đào nhọn hoắt màu hồng nhạt.

Bàn tay Diên Đại Tráng chỉ vỗ về chơi đùa một bên nhũ nhi, một bên khác run run rẩy rẩy lại chờ không được hấn thương yêu.

"Ồ. . . . . Làm sao chàng, làm sao. . . . ." Lâm Bối Nhi khó nhịn khóc ra tiếng, nhưng vẫn không nói nên lời muốn hấn thương yêu một tiêu nữ khác của mình, đành phải cực kì mịm ươn thân thể.

"Nương tử, nàng thoải mái không?" Diên Đại Tráng không chút cử động, hơi thở phun lên lỗ tai xinh xắn đáng yêu của Lâm Bối Nhi khiến Lâm Bối Nhi run lên, ngay sau đó ngậm lấy vành tai, khẽ ngậm nuốt.

Lòng Lâm Bối Nhi ngứa ngáy khó nhịn, nhìn hấn vẫn lạnh nhạt một nhũ nhi khác của mình, thế là tức giận không ngậm cơn thịnh của hấn nữa.

"Ồ, chàng thật xấu xa. . . . . Làm sao chàng, làm sao cũng không vuốt ve nó. . . . ." Mắt to ngập nước tràn đầy lên án, không để ý tới dè dặt, bàn tay nhỏ bé mịn màng cầm tay Diên Đại Tráng đặt lên nhũ nhi bị vắng vẻ đã lâu.

"Nương tử, nàng còn chưa nói ta sờ nàng thoải mái hay không?" Nương tử nhà mình thật sự là quá mức mê người, có thể do bình thường thái độ Lâm Bối Nhi quá mức ác liệt nên bây giờ nam nhân chỉ có một ý tưởng chính là hung hăng khi dễ nàng, khiến miệng nàng chỉ có thể rên rỉ với hấn. Khác với sự dịu dàng lúc trước, Diên Đại Tráng dùng lực vuốt ve nhũ nhi mềm mại, hàm răng hung hăng cọ xát lấy hồng anh. Hạ thân cách lớp tập quần mỏng manh hung hăng cọ xát hoa huyết mảnh mai non mềm của Lâm Bối Nhi.

Đối với tình hình như vậy Lâm Bối Nhi yếu kém đầu phải đối thủ của Diên Đại Tráng, cả người mềm mại mất sạch sức lực, chỉ có thể kêu khóc cầu xin Diên Đại Tráng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chương 5

"Diên, Diên Đại Tráng. . . . . Làm sao chàng có thể khi dễ ta như vậy, cho ta. . . . . Ta muốn, cho ta. . . . ."

Lâm Bối Nhi mềm mại cầu xin Diên Đại Tráng tha thứ, cố gắng nâng cao thân thể vô lực cho người nam nhân, muốn nam nhân hung hăng xô xuyên qua nàng, cho nàng thoải mái một chút.

"Nương tử, nàng muốn cái gì? Nàng không nói rõ ta không biết nàng muốn cái gì!" Diên Đại Tráng nở nụ cười rất xấu xa.

Đã đến lúc này nam nhân còn không chịu thỏa mãn nàng, Lâm Bối Nhi tức giận đỏ ngầu cả mắt.

Hừ, hấn không cho, tự nàng sẽ đoạt!

Lâm Bối Nhi cắn môi dưới, chịu đựng xấu hổ mãnh liệt trong lòng, chậm rãi tự tay một chút một chút lột tập quần của mình ra. Diên Đại Tráng hơi khàn trương nín thở, cuối cùng tập quần kia cũng bị cởi ra, lộ ra địa phương thần bí nhất. Lâm Bối Nhi trời sinh bạch hổ rất hiếm thấy, cánh hoa thật dày rộng, chính giữa có một khe hẹp nhỏ, một viên hoa châu nửa che nửa đầy giấu bên dưới cánh hoa.

"Nương tử, nàng thật là đẹp!" Diên Đại Tráng nhìn hoa huyết Lâm Bối Nhi hệt như đang làm chuyện thần thánh, thậm chí còn dùng ngón tay vạch ra cánh hoa đầy đặn tinh tế quan sát mị nhục bên trong.

"Đừng nhìn, chàng đừng nhìn. . . . . A, sao chàng, đừng liếm. . . . . Thật bẩn. . . . ." Diên Đại Tráng liền từng chút từng chút liếm, từ trên xuống dưới, cả hậu huyết phần nộn cũng không buông tha.

"Nương tử, nàng không hề bẩn chút nào! Nàng xem, thật là đẹp!" Diên Đại Tráng gấp hai chân Lâm Bối Nhi chồng lên nhau, để cho Lâm Bối Nhi nhìn mình như thế nào khinh nhờn nàng. Diên Đại Tráng từng ngậm từng ngậm nuốt mặt hoa của Lâm Bối Nhi, tựa như người khát khô đã lâu không hề uống qua nước.

Hấn biết dương vật của mình lớn hơn người thường rất nhiều, nếu như trực tiếp vọt vào nhất định sẽ xé rách hoa huyết mềm mại này, thế là Diên Đại Tráng muốn làm đủ màn dạo đầu một chút, một ngón tay đưa vào trong khe nhỏ bắt đầu đào khoét mật dịch ẩm ướt.

"Nương tử, nàng thật chặt chẽ, ngay cả một ngón tay nàng cũng kẹp chặt như vậy."

"Không..không được hành hạ ta. . . . . Chàng trực tiếp vào đi. . . . . A, ừ. . . . ." Lâm Bối Nhi nghĩ đau dài không bằng đau ngắn, nàng thật sự không chịu nổi bị hành hạ như vậy, thế là nàng trực tiếp bắt lấy dương vật nóng bỏng cứng rắn muốn đưa vào trong hoa huyết của mình.

Diên Đại Tráng sợ nàng bị thương, khống chế sức lực của nàng, đưa quy đầu to lớn xâm nhập vào hoa huyết rồi đình chỉ bất động, chỉ mới đi vào một chút xù đã căng đến Lâm Bối Nhi kêu đau, Diên Đại Tráng hơi do dự rồi cuộc có nên tiếp tục không.

"Diên Đại Tráng! Chàng có phải nam nhân hay không? Lúc này chàng còn dừng lại!" Lâm Bối Nhi không thích nam nhân cứ dây dưa, bắt lấy thất lưng cường tráng của nam nhân dùng lực một, trong nháy mắt toàn bộ cơn thịnh tiến vào hoa huyết.

Lâm Bối Nhi kêu thảm một tiếng, sắc mặt nàng trắng bệch, xuyên qua thật là vô cùng đau, khoan hãy nói nhục huyết của Lâm Bối Nhi lại nhỏ như vậy.

"Nương tử, ngoan, ta không động nữa, ta không động nữa!" Điền Đại Tráng cũng không chịu nổi, hoa huyết cực kì chặt chẽ hết như vô số cái miệng nhỏ nhắn đang mút lấy dương vật của hắn, hắn rất muốn liều mạng mạnh mẽ đâm tới, nhưng vẫn sợ Lâm Bối Nhi bị thương, nhẫn nại đến mức mồ hôi trên trán một hạt lại một hạt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chương 6

Qua hồi lâu Lâm Bối Nhi vẫn không thể thích ứng, nàng nhìn nam nhân trên người mình nhìn đến cực khổ, có chút không đành lòng mở miệng.

"Chàng động đi, ta... ta còn nhìn được. . . . ."

"Nương tử, ta động đấy..., nàng không chịu nổi thì nói với ta!" Nói xong liền chậm rãi động, bên trong hoa huyết non mềm của Lâm Bối Nhi vừa mềm vừa ấm nóng, thật sự là quá mức sáng khoái. Điền Đại Tráng bắt đầu càng ngày càng dùng sức, càng ngày càng dùng sức, đến cuối cùng giống như là muốn làm chết Lâm Bối Nhi rồi.

"Ừm, a. . . . . Điền Đại Tráng, không cần, không cần. . . . . Chàng chậm một chút, ta không chịu nổi. . . . ." Sức lực của nam nhân quá lớn, không có bất kỳ ký xảo nào, chỉ cậy mạnh, mỗi lần sắp đánh nàng tới đầu giường lại kéo nàng trở về, cơn thịnh to lớn cũng đi sâu vào, Lâm Bối Nhi có ảo giác cơn thịnh này sẽ chọc thủng bụng của nàng.

"Được, ta không động nữa, ta không động nữa." Điền Đại Tráng cũng thật khờ, Lâm Bối Nhi nói không động liền không động nữa.

Khi gây thịnh thật sự dừng Lâm Bối Nhi lại bất mãn, vẫn muốn cơn thịnh to lớn giống như trước dùng sức đâm nàng, chen vào nàng. Nàng vận vẹo eo thon, nhưng hơi sức nữ tử vẫn không bằng nam tử, nàng càng động càng ngứa, cuối cùng trực tiếp khóc lên.

"Ồ ô ô. . . . . Đại Tráng, chàng có thể di chuyển chậm một chút hay không. . . . . Ngứa, ta thật là ngứa. . . . . Ta muốn chàng chen vào ta. . . . ."

Phương diện tinh dục của Điền Đại Tráng ít đến đáng thương, trước đó cũng chỉ có một lần phụ thân hắn cho hắn Xuân Cung Đồ để học hỏi một chút xú, làm sao biết lúc nữ nhân ở trên giường nói không muốn ý là phải hung hăng muốn họ, ngược lại còn ở trong lòng âm thầm kỳ quái Lâm Bối Nhi thay đổi thất thường.

Như vậy lật tới lật lui giày vò khiến Điền Đại Tráng cũng không dễ chịu, vì vậy hắn quyết định đợi lát nữa mặc kệ Lâm Bối Nhi cầu xin tha thứ thế nào, hắn cũng sẽ không buông tha nàng.

"A. . . . . Không.. không nên dừng nơi đó. . . . ."

Điền Đại Tráng từ từ biết rõ làm sao khống chế sức lực và chạm, bắt đầu sử dụng kỹ xảo. Đâm vào điểm kia, Lâm Bối Nhi liền không tự giác ưỡn eo thân thể, cái miệng nhỏ cũng siết chặt lại. Điền Đại Tráng không biết vì sao có thể như vậy, chỉ biết đâm vào điểm kia Lâm Bối Nhi sẽ hưng phấn khác thường.

Cứ như vậy bị va chạm không dưới mấy trăm lần, Điền Đại Tráng vẫn không xuất tinh. Nhưng Lâm Bối Nhi sắp không chịu nổi, cơn thịnh xâm nhập vào trong khiến nàng có cảm giác mất khống chế, hình như là nàng muốn tiểu!

"Aha. . . . . Không cần, không cần. . . . . Ta muốn đi tiểu, chàng dừng lại, dừng lại!"

Nàng cố gắng kẹp chặt, nhưng Điền Đại Tráng vẫn dùng sức đâm nàng như cũ. Cảm giác mất khống chế lại càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng ánh sáng trắng bay qua trước mắt, tiểu ra.

"Cái tên khốn kiếp này!" Lâm Bối Nhi không biết nữ nhân đạt cao trào là việc như thế nào, còn tưởng rằng mình tiểu ra. Trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy mình rất mất thể diện, thế nên đẩy Điền Đại Tráng ra, lớn tiếng khóc.

Điền Đại Tráng cũng không biết đây là xảy ra chuyện gì, nâng cao cây gậy thật to không biết làm sao! Lại nhìn thấy Lâm Bối Nhi khóc thương tâm, không thể làm gì khác hơn là ôm lấy Lâm Bối Nhi, vỗ lưng của nàng, dỗ nàng như đồ trẻ con.

"Từ bỏ, chúng ta từ bỏ, ngoan ngoan đừng khóc nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chương 7

"Điền Đại Tráng chàng thật xấu xa, ta bảo chàng cũng không dừng lại!" Quả đắm nho nhỏ đắm lên lồng ngực Điền Đại Tráng, nhưng Điền Đại Tráng là một thô nhân, Lâm Bối Nhi đắm đầu tay mình còn Điền Đại Tráng một chút cảm giác cũng không có.

Điền Đại Tráng đau lòng xoa tay nhỏ bé, hẳn không dám tranh luận với Lâm Bối Nhi, hẳn không muốn lần sau ngay cả giường Lâm Bối Nhi cũng không cho hắn lên.

Lâm Bối Nhi nháo xong liền ngủ thiếp đi, dù sao thể lực của nàng cũng theo không kịp Điền Đại Tráng, một cuộc tình ái liền mệt mỏi gần chết.

Điền Đại Tráng dịu dàng đặt Lâm Bối Nhi lên giường, cứ như vậy dương vật của hắn đã mềm nhũn ra. Nhưng cả người Lâm Bối Nhi trần trụi, lộ ra màu hồng nhạt mê người, tất cả đều là dấu vết yêu thương, nhất là tiểu huyết mềm mại trải qua một hồi tình dục đã sưng đỏ không chịu nổi càng làm cho Điền Đại Tráng máu nóng sôi trào. Bất quá hắn vẫn không có can đảm làm tiếp một lần nữa, hẳn cũng không thể bảo đảm sau khi Lâm Bối Nhi tỉnh lại sẽ không nổi giận.

Sau khi Điền Đại Tráng thu xếp tốt cho Lâm Bối Nhi phải đi tắm nước lạnh, còn lấy chút thuốc lau cho Lâm Bối Nhi rồi mới ôm tiểu kiều thê nhà mình ngủ.

Hôm sau trời vừa sáng Lâm Bối Nhi liền tỉnh, toàn thân trên dưới không chỗ nào không đau, tiểu huyết bôi thuốc vẫn còn khô khốc đau đớn. Phía sau là lồng ngực rắn chắc, nóng bỏng, một cánh tay sắt ôm chặt nàng, nàng biết đây là Điền Đại Tráng.

Vừa nghĩ tới nàng bị người nam nhân này ôm ngủ suốt đêm, mặc dù bọn họ nên làm cũng đã làm, nhưng nàng vẫn còn hơi ngượng ngùng, khuôn mặt một mảnh đỏ bừng.

Nàng muốn đứng dậy nhưng Điền Đại Tráng ôm quá chặt, một chút xú động tình liền đánh thức Điền Đại Tráng.

"Nương tử, làm sao vậy?" Đầu óc Điền Đại Tráng còn hơi mơ hồ, giọng nói cũng khàn khàn.

"Chàng còn nói, nếu không phải do chàng. . . . . Chỗ đó của ta làm sao lại đau như vậy. . . . ." Mấy chữ cuối cùng quá nhỏ không thể nghe thấy, Lâm Bối Nhi vui đùa trong ngực Điền Đại Tráng.

"Vậy, nương tử, ta lấy chút thuốc cho nàng, thật xin lỗi nương tử. . . . ." Điền Đại Tráng rất hồi hộp, sợ Lâm Bối Nhi bị thương, tối hôm qua hẳn hơi thô lỗ rồi.

Điền Đại Tráng lấy thuốc rồi đẩy bấp đùi Lâm Bối Nhi ra bôi thuốc cho nàng, Lâm Bối Nhi còn chưa kịp phản ứng, ngón tay Điền Đại Tráng cũng đã đưa vào.

"Làm sao chàng cứ như vậy trực tiếp. . . . ." Lâm Bối Nhi cắn cắn môi, muốn khép bấp đùi lại.

"Nương tử nàng đừng cử động, nàng xem nàng đã sưng lên, bôi một chút thuốc lên là tốt rồi!" Tay Điền Đại Tráng cũng không dùng lực gì nhưng lại vững vàng lôi được chân của Lâm Bối Nhi, ngón tay xoắn lấy chỗ sâu trong hoa huyết.

Hoa huyết sưng đỏ khô khốc đau đớn được bôi thuốc có cảm giác man mát, lạnh lạnh thoải mái dễ chịu, nhưng dần dần từ tiểu huyết chảy ra mật dịch, Lâm Bối Nhi chỉ cảm thấy cảm giác trống rỗng quen thuộc lại xông tới lần nữa, không khỏi co lại tiểu huyết không để cho ngón tay Điền Đại Tráng đi ra ngoài.

"Nương tử nàng nói lỏng tiểu huyết, ta không thể rút ngón tay của ta ra." Tiểu huyết của nương tử mềm mại khiến hắn cũng không nỡ ra, càng muốn đưa cơn thịt to lớn vào trong tiểu huyết, hận không thể cả đời không ra mới tốt, còn bị Lâm Bối Nhi kẹp lại muốn cứng rắn.

"Chàng. . . . . Sao chàng ngốc như vậy, ta không để cho chàng đi ra ngoài là muốn... là muốn chàng sờ giúp ta!" Lâm Bối Nhi thật sự sắp bị cái thằng ngốc này làm tức chết, tại sao có thể có nam nhân ngốc đến có tiện nghi không chiếm chứ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 8

Điền Đại Tráng vừa nghe vui sướng đến phát rồ, ngón tay càng thêm dùng sức xoắn lấy, thậm chí còn thêm một ngón tay nữa.

"Ừm, Đại Tráng. . . . . Chàng có thể xoa xoa nó hay không. . . . ." Lâm Bối Nhi biết người đàn ông này quá mức đáng hoàng, chỉ có mình chủ động muốn hắn, vì vậy cảm tay của hắn đặt lên ngực mình, Điền Đại Tráng theo lời vờ về nhũ nhi mềm mại, còn dùng bàn tay đặt hai nhũ nhi chung một chỗ mà nhào nặn.

Chỉ là lực chú ý của Điền Đại Tráng từ từ đặt trên cái miệng nhỏ nhắn của Lâm Bối Nhi, từ từ tới gần phía trước hôn nàng. Lâm Bối Nhi nhìn nam nhân cẩn thận hôn nàng hết như đối đãi trân bảo, không khỏi đưa cái lưỡi nhỏ thom tho ra liếm liếm môi hắn, muốn đáp lại nụ hôn của hắn. Điền Đại Tráng nuốt cái lưỡi thom tho vào trong miệng, dùng sức mút, mút đến đầu lưỡi Lâm Bối Nhi tê rần mới thả nàng ra. Lại đưa lưỡi của mình vào trong cái miệng nhỏ nhắn của Lâm Bối Nhi, nuốt nước miếng ngọt ngào của nàng, Lâm Bối Nhi sắp không thể hít thở, nện cho hắn hai cái hắn mới lưu luyến rồi khỏi đôi môi mê người này.

Lâm Bối Nhi rất ít khi bị hôn sâu như vậy, Trần Nghị chê biểu hiện của nàng ở trên giường không tốt, lại so sánh với Lâm Yên mê hoặc lòng người nên từ trước tới giờ luôn làm tình qua loa cho xong, hôn nàng cũng chỉ hôn một chút thì xong rồi, không giống như Điền Đại Tráng hôn sâu như muốn nuốt nàng vậy.

Lâm Bối Nhi có thể cảm thấy người đàn ông này quan tâm nàng, nàng hơi cảm động, mắt cũng ướt át. Nàng biết mình sẽ không lưu lại thế giới này lâu, cho nên muốn hiến thân cho Điền Đại Tráng, dùng cái này để giảm bớt một chút cảm giác áy náy trong lòng mình.

"Điền Đại Tráng, ta muốn chàng muốn ta, hung hăng muốn ta!" Lâm Bối Nhi yêu kiều nói xong lại mở bắp đùi ra ý bảo nam nhân muốn nàng.

Điền Đại Tráng chịu kích thích này, mắt đỏ, vội vàng lấy côn thịt ra một phát cắm vào, bắt đầu từng phát từng phát mà dùng lực.

Lâm Bối Nhi trải qua khai phá tối hôm qua đã có thể dung nạp Điền Đại Tráng rồi, cho nên hiện tại không đến mức không chịu nổi, bầu vú tằm lưng rắn chắc của Điền Đại Tráng. Mười ngón tay dùng sức gắt vào thịt Điền Đại Tráng, hàm răng cũng cắn lồng ngực, chỉ là thịt Điền Đại Tráng quá cứng rồi, chỉ có thể lưu lại một hàng dấu răng nhàn nhạt. Kích thích Điền Đại Tráng càng thêm dùng sức xâm nhập, mỗi một lần tiến vào cái bụng bằng phẳng mềm mại lại nhô lên một chút, cảm giác tựa như vuốt chút nữa thì bụng nàng bị xuyên thủng.

"Thật sâu. . . . . Ừm, bụng bị xuyên phá rồi. . . . . A. . . . ." Lâm Bối Nhi không ngừng phát ra âm thanh dâm dăng, Điền Đại Tráng càng nghe càng thêm được khích lệ.

Trời ngày một sáng, ánh mặt trời chiếu vào thân thể trắng sữa của Lâm Bối Nhi giống như là mạ một tầng huỳnh quang sáng lấp lánh. Điền Đại Tráng càng thêm không biết mệt mỏi đòi lấy Lâm Bối Nhi, Lâm Bối Nhi cũng "Đi tiểu" ba lần, Điền Đại Tráng còn chưa bắn ra. Cho đến lần thứ tư "Đi tiểu", về mặt Điền Đại Tráng mới thoải mái bắn ra ngoài, tinh dịch trắng nồng đậm nhiều đến mức tiểu huyết không chứa nổi, hơn phân nửa từ miệng huyết chảy xuống.

Hình ảnh dâm uế cực hạn như vậy, Điền Đại Tráng lại cứng lên rồi, vì vậy Lâm Bối Nhi vừa hôn mê lại bị làm tỉnh. . . . .

Điền đại nương và Điền đại thúc vốn dĩ phải tới thăm Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi, vì sao mặt trời lên hơn phân nửa còn không ra khỏi cửa phòng, vừa đi vào đã nghe thấy. . . . . Bọn họ đều là người từng trải, còn có cái gì không biết. Điền Đại nương càng thêm cực kỳ cao hứng, xem ra rất nhanh sẽ có thể ôm được tôn tử (*).

(*): Cháu trai

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 9

Điền Đại Tráng phát hiện kể từ khi ân ái với nương từ nhà mình thì thái độ nương từ đối với mình có thay đổi rất lớn.

Thật ra người nương từ Lâm Bối Nhi là chính mình cầu xin phụ mẫu cưới về, hắn còn nhớ rõ lúc nhỏ khi Lâm Bối Nhi còn là một tiểu cô nương xinh xắn, lũ trẻ trong thôn đều muốn chơi với Lâm Bối Nhi. Khi còn bé bởi vì hắn đen nên bị rất nhiều hài từ khi dễ, vì thế hắn luôn đánh nhau với hài từ trong thôn. Có một lần bị Lâm Bối Nhi bắt gặp hắn vừa mới đánh nhau xong. Hắn còn nhớ rõ khi đó Lâm Bối Nhi đỡ hắn lên, bàn tay mềm mại trắng nõn lướt qua vết thương của hắn, hắn cảm thấy vết thương không hề đau chút nào, từ đó về sau hắn liền thề nhất định phải cưới nàng về nhà đối xử thật tốt với nàng.

Đợi đến khi mình trưởng thành, cha mẹ Lâm Bối Nhi cũng rất hài lòng về hắn, vì vậy định chuyện hôn sự. Nhưng Lâm Bối Nhi lại ghét mình, nàng nói không thích mặt than giống như hắn, không thích hắn luôn lăn lộn ở trong bùn, không thích dáng vẻ hắn ngây ngô cái gì cũng nói. . . . . Những thứ này hắn đều cảm thấy không thành vấn đề, dù sao nương từ lấy về chính là nương từ của hắn, chạy không thoát.

Nhưng đêm tân hôn ngay cả giường nàng cũng không cho hắn lên, ngay cả đụng cũng không cho hắn đụng, hắn còn ở ngoài cửa sổ nghe tiếng khóc của nàng. Sau đó, hắn bắt đầu hối hận, hối hận cưới nàng về khiến cho nàng ngày ngày khóc thút thít ở trong tân phòng, nhưng hắn vẫn thích nàng, không muốn thả nàng đi.

Mãi đến ngày đó, hắn cảm thấy thái độ Lâm Bối Nhi hơi dịu dàng, hắn là như cha nói nghĩ thông suốt rồi. Hắn liền dò xét tính rửa chân cho nương từ, hắn có chút khoái chí vuốt đôi chân nhỏ trắng mềm của nàng, nhưng không nghĩ tới nương từ nhà hắn cũng động tình với hắn. . . . .

Sau đó mọi thứ đều nước chảy thành sông, bọn họ động phòng, có lần đầu tiên không sợ không có lần thứ hai.

Gần đây Điền Đại Tráng rất vui, mỗi ngày đều có thể ăn nhiều hai chén, khi làm việc đồng áng cũng tràn đầy tinh lực, mặc dù buổi tối hắn cũng không ngủ, nhưng vẫn không dùng hết tinh lực.

Ngược lại Lâm Bối Nhi liên tục, kể từ sau khi viên phòng Điền Đại Tráng cả ngày lẫn đêm đều cày cấy ở trên người nàng, còn từ trên trần mua một quyền xuân cung đồ gì đó. . . . .

Bây giờ một ngày ba bữa của nàng đều do mẫu thân Điền Đại Tráng – bà bà (mẹ chồng) của nàng đưa vào phòng, bà bà nàng vẫn khá tiến bộ, dù sao bọn họ có bột phồng tưng hay không công công bà bà (cha mẹ chồng) vừa nghe đã biết, còn đặc biệt đi mua chút đồ bổ thân thể cho nàng nói là để cho nàng sớm một chút mang thai, sinh đứa cháu béo mập.

Bây giờ nàng thật sự là ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, buổi tối bị làm đến ngủ, đang ngủ lại bị làm đến tỉnh lại.

Nhưng nàng lại nhận ra nỗi lo của Điền Đại Tráng, hình như là sợ nàng bỏ trốn, đoán chừng là do cách làm khiến hắn không có cảm giác an toàn thôi. Nhưng có thể không cần ngày ngày đều làm chuyện kia không!

Lâm Bối Nhi cảm thấy hệ thống tên gọi là hủy tam quan rất chính xác, bây giờ nàng đang đi trên con đường hủy tam quan, một đi không trở lại, chỉ là Lâm Bối Nhi không biết sau này nàng sẽ càng hủy tam quan hơn. . . . .

Mặc dù mỗi ngày đều làm nhưng Lâm Bối Nhi vẫn không thu thập được cái gọi là "Tình dịch tình yêu", đoán chừng do Điền Đại Tráng đối với nàng vẫn ở trạng thái ưa thích, chưa đạt tới yêu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Chương 10

Lâm Bối Nhi được nuôi dưỡng giống như nuôi heo ở Điền gia, cho đến khi hệ thống nhắc nhở nàng nữ chủ đã xuyên qua mới biết nguy cơ lớn nhất tới.

Mặc dù nàng không có ý định bỏ trốn nhưng không có nghĩa là nữ chủ sẽ không quyến rũ nam nhân của nàng, nghe nói nữ chủ đều có hào quang gì đó của nữ chủ, nếu nhiệm vụ thứ nhất của nàng thất bại thì không biết lúc nào mới có thể trở lại thế giới của nàng bảo thủ!

"Điền Đại Tráng, chàng có thể theo ta về thăm nhà mẫu thân ta một chút hay không? Ta cũng ở nhà đã lâu rồi, cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì!" Lâm Bối Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn, lắc lắc cánh tay Điền Đại Tráng làm nũng. Máy ngày gần đây nàng được nuông chiều hết mức, bất tri bất giác liền toát ra một chút tính tình tiểu nữ nhi.

"Được được được, nương tử nàng nói cái gì chính là cái đó!" Điền Đại Tráng bị Lâm Bối Nhi làm nũng khiến cho nửa người đều mềm nhũn, còn không phải Lâm Bối Nhi nói cái gì chính là cái đó.

Vì vậy định xong ngày, hai người chuẩn bị chút lễ vật trở về nhà mẫu thân Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi có một người đệ đệ và một muội muội, Lâm Bối Nhi chính là trưởng nữ của Lâm gia. Ban đầu một phần nguyên nhân Lâm gia đồng ý gả Lâm Bối Nhi cho Điền Đại Tráng là do nhà Điền Đại Tráng có chút quan hệ có thể giúp đệ đệ Lâm Thư của Lâm Bối Nhi đi dự thính ở thư viện tốt nhất trên trần, dĩ nhiên nếu như nhân phẩm Điền Đại Tráng không tốt, phụ thân Lâm gia cũng sẽ không đồng ý cửa hôn sự này.

Thì ra tổ tiên Lâm gia là một người Trạng nguyên, nhưng con cháu đời sau không có tiền đồ mất sạch gia sản, đến thế hệ Lâm Bối Nhi thì đã trở nên không khác gì những nông dân bình thường. Nếu không phải Lâm Thư có tư chất tốt, Lâm gia cũng sẽ không vì một tư cách dự thính mà gả Lâm Bối Nhi cho Điền Đại Tráng. Một phần nguyên nhân rất lớn khiến nguyên chủ khó chịu với Điền Đại Tráng là bởi vì cảm giác phụ mẫu vì đệ đệ mà bán mình.

Bây giờ Lâm Bối Nhi về nhà mẫu thân thật ra là muốn xem thử nữ chủ xuyên không, cũng muốn thử dò xét xem Điền Đại Tráng có động lòng với nữ chủ hay không, khoảng cách từ nhà nữ chủ đến nhà mẫu thân nàng tương đối gần, cũng giống như hàng xóm với nhau.

Có thể nói, hiện tại Lâm Bối Nhi vừa thấp thỏm vừa kích động, nếu như lần này Điền Đại Tráng không hề động lòng với nữ chủ thì nhiệm vụ thứ nhất này Lâm Bối Nhi rất nhanh sẽ có thể hoàn thành, ngược lại chính là 100 năm ở Tiểu Hắc Ốc.

Lâm gia rất vui mừng đối với việc Lâm Bối Nhi trở về, ngày nữ nhi của mình xuất giá vẫn còn đang dùng tiểu tính tình với mình, thế nên càng thêm không trở về, xem ra là gả cho người ta rồi cũng hiểu chuyện, biết trở về thăm. Phụ mẫu Lâm gia nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới nữ nhi của mình đã đổi thành một người khác!

Cả nhà Lâm Bối Nhi trò chuyện với nhau thật vui cho đến giờ cơm trưa, vừa lúc nữ chủ cũng chính là Trần Nhị Nha cách vách đến, Lâm Bối Nhi rất tò mò về tình địch lớn nhất của nàng.

Kết quả vừa nhìn có chút thất vọng, có thể do Trần Nhị Nha mới xuyên tới không lâu còn chưa thay đổi làn da bên ngoài của mình, vẫn là bộ dáng nha đầu đen đen bình thường trong trí nhớ, còn chưa có nảy nở nữa! Càng làm nàng hài lòng chính là biểu hiện của Điền Đại Tráng, không hề liếc mắt nhìn qua tiểu nha đầu kia một nào!

Phụ mẫu Lâm gia chuẩn bị rất nhiều món ăn chiêu đãi Lâm Bối Nhi và Điền Đại Tráng, còn có cả món thịt mà lễ mừng năm mới mới được ăn, có thể thấy phụ mẫu Lâm gia yêu thương và áy náy với Lâm Bối Nhi, nhưng mà những món ăn này vừa lên bàn Lâm Bối Nhi liền cảm thấy buồn nôn, cái buồn nôn này lại dọa sợ mọi người.

Phụ thân Lâm và Lâm đại nương cùng liếc mắt nhìn nhau một, trong lòng hai người có chút ý kiến, nhưng lại ăn ý không có mở miệng. Vẫn phải đợi đại phu tới mới tốt, nếu không nói sai chính là vui mừng công dã tràng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chương 11

Sau đó đại phu đến xác nhận Lâm Bối Nhi mang thai, bất quá thời gian rất ngắn chưa tới hai tháng, nên an thai thật tốt.

Chuyện này làm cho phụ mẫu Lâm gia sướng đến phát rồ, mình gả con gái không tới bốn tháng liền mang thai, nếu sinh một nam hài thì có thể đặt chân ở Điền Gia rồi.

Điền Đại Tráng trực tiếp ngốc lảng ở đó, hắn vẫn khoá Lâm Bối Nhi ở nhà không ngừng ân ái chính là vì để cho Lâm Bối Nhi sinh hài tử, phụ thân hắn nói nữ nhân sinh hài tử từ sẽ suy đoán lung tung, phải an tâm ngốc ở nhà mới tốt. Nhưng khi thật sự biết mình sắp làm phụ thân tâm tình lại không giống nhau, cảm giác giống như toàn bộ thế giới đều hạnh phúc.

Lâm Bối Nhi cũng hơi linh cảm mình mang thai, liên tục ba tháng bị làm và làm ai cũng có thể mang thai cả, trừ khi vô sinh vô dục! Lâm Bối Nhi sờ bụng một, bên trong có một tiểu sinh mệnh, mặc dù không phải chính thân thể của mình mang thai nhưng đứa bé này cũng là do nàng mang. Lâm Bối Nhi có chút không nở đi rồi, vì đứa bé, cũng vì Điền Đại Tráng. Nhưng vừa nghĩ tới mục tiêu của nàng, nàng lại hạ quyết tâm.

Thật xin lỗi, Điền Đại Tráng. Thật xin lỗi, bảo bảo.

Sau khi trở lại Điền gia, Lâm Bối Nhi liền hoàn toàn tiến vào trạng thái dưỡng thai. Mọi người đều xem nàng như đồ sứ, như con nít, chỉ cho Lâm Bối Nhi nằm ở trên giường, ăn ngon uống ngọt đều đưa tới. Được rồi, mới nằm ba tháng lại phải tiếp tục nằm thêm tổng cộng tám tháng nữa!!!

Nhưng nằm mãi trên giường không tốt với thai nhi cho nên Lâm Bối Nhi tốn rất nhiều hơi sức mới tranh thủ được mỗi ngày có thể đi dạo hơn nửa canh giờ ở trong tiểu viện tử.

Rất nhiều phụ nữ trong thôn đều nói Điền gia quá mức nuông chiều nàng dâu rồi, nàng dâu nhà ai không phải nâng cao bụng bự đi làm việc đồng áng đây? Chỉ Lâm Bối Nhi nàng tương đối đặc biệt! Dĩ nhiên, Điền Đại Tráng bày tỏ đó là nương tử của hắn, hắn thích cung chiều thế nào thì cung chiều thế đó, liên quan gì bọn họ?

Lâm Bối Nhi dần dần lộ bụng bầu, trong lúc mang thai Điền Đại Tráng không có chia phòng ngủ với Lâm Bối Nhi, nhưng ngay đến chạm cũng không dám chạm vào Lâm Bối Nhi. Hắn không động vào Lâm Bối Nhi không có nghĩa là Lâm Bối Nhi không muốn hắn động. Nên biết trong lúc mang thai, phái nữ vẫn cần chuyện tình dục, chỉ cần tư thế thích hợp còn có thể trợ giúp thai nhi.

Quan trọng nhất là Lâm Bối Nhi muốn.

Nhưng tên ngốc Điền Đại Tráng này chính là mặc cho Lâm Bối Nhi quyền rũ như thế nào cũng không chịu làm!

Lâm Bối Nhi mở ra《 Đông cung 12 đồ 》 hệ thống cho, bên trong có tư thế ân ái khi phụ nữ có thai. Nàng nghiêm túc học tập, nàng cũng không tin nàng còn không bắt được người nam nhân này!

Gần đây Điền Đại Tráng rất khổ sở vì Lâm Bối Nhi vẫn luôn dụ dỗ hắn, thỉnh thoảng cũng chỉ mặc cái yếm nhỏ lác lư ở trước mặt hắn, còn không thì dùng bàn tay nhỏ bé mềm mại nện mông sờ thân thể của hắn.

Không phải hắn không biết phụ nữ có thai cũng có thể làm chuyện kia, nhưng hắn lo lắng chính mình vốn dĩ thiên phú dị bẩm, ngộ nhờ mình không khống chế tốt sức lực làm tổn thương Lâm Bối Nhi và đứa nhỏ trong bụng thì làm thế nào? Không phải hắn chưa từng nghĩ chia phòng ngủ, nhưng hắn lại lo lắng Lâm Bối Nhi ngủ không chú ý đè ép bụng thì làm sao bây giờ?

Tóm lại chính là một chữ: phiền!

Lâm Bối Nhi cũng không biết Điền Đại Tráng cong cong thẳng thẳng (*), cho dù biết thì thế nào, nàng đã không nhịn được có được hay không!

(*): Suy nghĩ nhiều thứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: H【 Kết Thúc 】

Lúc Điền Đại Tráng không hay biết gì, Lâm Bối Nhi yên lặng chuẩn bị thật lâu, vì vậy đợi đến lúc Điền Đại Tráng trở về phòng mới hối hận không kịp.

Trên giường của bọn họ xuất hiện một tấm ga giường uyên ương nghịch nước màu đỏ chói, cái này vốn dĩ chuẩn bị cho đám cưới của bọn họ. Còn tiểu nương tử của hắn cứ như vậy nằm ở phía trên, tầng chăn thật mỏng bên trên chỉ che đầy bộ ngực sữa và bắp đùi, những địa phương khác đều phơi bày ra ngoài, như vậy càng làm cho Điền Đại Tráng muốn vén tầng chăn kia lên.

"Nương tử. . . . ." Điền Đại Tráng liếm liếm đôi môi khô khốc, há miệng muốn nói gì đó, lại phát hiện mình không nói ra được cái gì.

"Ừm. . . Đại Tráng, ta thật khó chịu. . . Tại sao chàng cũng không giúp ta. . . vậy. . . hả?. . . . ." Lâm Bối Nhi ngồi dậy ôm Điền Đại Tráng, chần chừ xuống nhưng vẫn chỉ lộ ra một nửa bộ ngực sữa, hai điểm đỏ thắm như ẩn như hiện, cứ cực kỳ mê người cợt Điền Đại Tráng như vậy.

"Nương tử. . . Chúng ta không thể. . . Sẽ làm bị thương hai. . . . ." Điền Đại Tráng gian nan nói ra nửa câu liền bị động tác của Lâm Bối Nhi chặn miệng lại, Lâm Bối Nhi đưa ra cái lưỡi nhỏ thom tho từng chút từng chút chạm vào môi Điền Đại Tráng, tay ngọc chẳng biết lúc nào đã trượt vào trong quần áo của Điền Đại Tráng không ngừng vuốt ve dục vọng đang ngất cao của Điền Đại Tráng.

"Sẽ không, chúng ta cẩn thận một chút là được. . . Ta rất nhớ chàng. . . Không phải chàng cũng nhớ ta sao. . . . ." Lâm Bối Nhi thở ra mùi thơm phun lên hầu kết Điền Đại Tráng, chọc cho hầu kết của hắn gật gật, Lâm Bối Nhi nghịch ngợm ngậm lấy hầu kết đang trượt lên trượt xuống này khiến cho Điền Đại Tráng gầm nhẹ một tiếng.

Điền Đại Tráng biết hắn nên rời khỏi đi tắm nước lạnh, nhưng thân thể của hắn vẫn không nhúc nhích. Lâm Bối Nhi biết nàng nên dùng đòn sát thủ.

Vì vậy nàng từ từ lấy chăn mền trên người ra, lộ ra bộ ngực sữa trắng như tuyết, cặp đùi mượt mà trắng nõn cùng với. . . . .

Lần này Điền Đại Tráng thật không nhìn được, hắn không hề nghĩ đến trong tiểu huyệt của Lâm Bối Nhi lại nhét một cây cọc gỗ làm dương vật nhân tạo. . . . . Một tay Lâm Bối Nhi vuốt ve hồng anh trên ngực của mình, một tay cầm dương vật nhân tạo ra ra vào vào ở trong tiểu huyệt phần hồng. . . . .

"A. . . Thật thoải mái. . . Ừm. . . Ừm. . . A. . . Lớn, Đại Tráng, chẳng lẽ ngay cả cái này chàng cũng không bằng sao... Ô ô ô... Ta càng muốn chàng.. Cái này quá nhỏ. . . . ." Làm sao dương vật nhân tạo có thể so với côn thật to lớn nóng bỏng của Điền Đại Tráng được, đôi mắt Lâm Bối Nhi đỏ ngầu trông rùng rợn khó sở thích lên.

Rốt cuộc Điền Đại Tráng không nhìn được, "Phịch" một tiếng rút ra dương vật nhân tạo, nhanh chóng cởi quần ra, nhét côn thật của mình vào, hai người cùng phát ra tiếng thở dài thoải mái. Cũng may Điền Đại Tráng còn nhớ nương tử nhà mình mang thai, không dùng lực mạnh.

Điền Đại Tráng không dám đè ép Lâm Bối Nhi, cũng chỉ có thể để cho nàng nằm ngửa, dùng gối đầu làm đệm lót cho thắt lưng và cái mông yêu kiều, còn mình thì giống như là tập chống đẩy - hít đất từ từ từng chút từng chút nhẹ nhàng ra vào. Không kịch liệt như bình thường nhưng cũng làm toàn thân hai người đều là mồ hôi, có một loại cảm giác kích thích.

Dưới sự kích thích đồng thời của cảm giác và tâm lý này, Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi cùng đạt cao trào!

Toàn thân Lâm Bối Nhi vô lực mặc cho Điền Đại Tráng giúp nàng rửa sạch thân thể, trong đầu truyền đến một giọng nói: "Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, lấy được tinh dịch tình yêu của Điền Đại Tráng! Chuẩn bị tiến hành nhiệm vụ kế tiếp. . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ngoại Truyện: Cuộc Sống Của Điền Đại Tráng Và Lâm Bối Nhi Sau Khi Có Hai Tử [Trang Phục Tình Thú Cosplay

(*)]

(*): Cosplay nghĩa là sắm vai nhân vật, lợi dụng quần áo, trang sức, đạo cụ và hoá trang thành các nhân vật trong anime, game, truyện tranh.

Từ sau khi Lâm Bối Nhi sinh hài tử, địa vị trong nhà của Điền Đại Tráng liền ngày càng lụn bại.

Lúc ở cữ cũng khá tốt, vốn dĩ không thể ân ái. Thế nhưng đợi hết hai tháng này, hần vẫn không được ăn một lần thịt nào.

Ví như, có một lần:

"Nương tử, ta nhớ nàng lắm." Điền Đại Tráng ôm tiểu nương tử, đùa giỡn với dáng người còn tốt hơn trước khi nàng sinh hài tử, muốn vứt đi cái yếm nhỏ xiêu vẹo chỉ chực sụp đổ này.

Lâm Bối Nhi cũng rất nhớ Điền Đại Tráng, liền tùy ý để Điền Đại Tráng giờ trò.

Nhưng, ... Có một từ ngữ gọi là nhưng, ...

"Oa oa oa oa oa. . . . ."

"Có phải tiểu bảo đói bụng hay không?" Lâm Bối Nhi lập tức rút người ra, mặc kệ dục vọng đứng thẳng của tướng công nhà mình, trời đất bao la đứa bé lớn nhất, Lâm Bối Nhi tỏ vẻ nàng lựa chọn quên mất một chuyện!

". . . . ." Đây là lời thoại trong lòng Điền Đại Tráng.

Ví như, còn có một lần:

"Nương tử, gần đây nàng không bám ta như trước đây nữa rồi!" Điền Đại Tráng học bộ dạng làm nũng của tiểu bảo, một đấng mày râu thân cao 1m8 mấy lại học trẻ sơ sinh miệng còn ngậm ngón tay! Chẳng những không khiến Lâm Bối Nhi đau lòng ngược lại còn chọc cho Lâm Bối Nhi cười đau bụng.

Nhưng Lâm Bối Nhi cũng biết gần đây nàng rất xem nhẹ Điền Đại Tráng nên chuẩn bị tối nay an ủi đấng mày râu đáng thương này một chút.

Nhưng, ...

"Oa oa oa oa oa. . . . ."

"Có phải tiểu bảo tiểu hay không?" Mỹ nhân trong ngực lập tức bứt ra rồi khỏi lần nữa. . . . .

. . . . .

Điền Đại Tráng cảm thấy Điền tiểu bảo sinh ra là để khắc hần, nếu không tại sao mỗi lần đều cắt đứt hần cùng với nương tử nhà mình ở chung?

Lúc Điền gia vào ngày mùa cảm thấy thoải mái hơn những năm trước rất nhiều, có lẽ do một nam nhân nào đó chưa thỏa mãn dục vọng dùng hết tinh lực (*) phát tiết ở trên việc đồng áng rồi. . . . .

(*): Tinh thần và thể lực.

Lâm Bối Nhi cũng biết mình quả thật có hơi quá, nhưng sau khi sinh xong trong cơ thể nàng vẫn còn thường xuyên tiết ra một ít nước bắn. Phía dưới bắn thiu có mặt mũi nào cho nam nhân nhìn, nhìn thấy dáng vẻ uất ức của nam nhân lại mềm lòng, tiểu bảo cũng chỉ là một có thời.

Rốt cuộc bây giờ nước bắn cũng tiết sạch rồi, Lâm Bối Nhi định cho nam nhân một niềm vui bất ngờ!

《 Đông cung 12 đồ 》 là một thứ tốt, nó đã bao gồm tất cả mọi thứ có liên quan tới tình dục của cổ đại và hiện đại, có thể nói là bách khoa toàn thư về tình dục! Lâm Bối Nhi lật đi lật lại, tìm ra một biện pháp khá mới lạ đối với người cổ đại.

Vì vậy lén lấy ra vốn riêng của mình, lại kiếm cớ đi chợ một chuyến, sau khi chuẩn bị xong mọi thứ liền giao hài tử cho bà bà (mẹ chồng) mình rồi hẹn Điền Đại Tráng đến một hồ nhỏ sau núi.

Cái hồ nhỏ này là Điền Đại Tráng tình cờ phát hiện, hồ nước trong veo, dưới ánh trăng thỉnh thoảng có mấy con cá nhỏ bơi qua bơi lại.

Điền Đại Tráng không hiểu tại sao nương tử muốn nửa đêm gọi hần tới nơi này, hiện tại hần chỉ muốn về nhà thảo luận vấn đề phúc lợi với nương tử.

Nhưng vừa đi vào liền ngừng thở, hai mắt mở thật to không muốn rời khỏi người xinh đẹp này một chút nào.

Đó là một hồ yêu hấp thu Thiên Địa Tinh Hoa dưới ánh trăng.

Trên đầu hồ yêu này toả ra hai lỗ tai xinh xắn nhọn hoắt màu đỏ rực, mái tóc màu đen xổ ra sau, chột có một lọn tóc phủ xuống bên má. Hồ yêu trời xinh quyến rũ, trên trán có một hoa văn hình ngọn lửa nhỏ màu đỏ rực, nị nhân như tơ vô cùng mê người, đôi môi không điểm tự đỏ. Thấy trên

người của hồ yêu khoác một áo choàng màu đỏ sậm, bên hông đeo một thắt lưng màu đen rộng lủng lẳng khiến cho người ta không khỏi nghĩ đến chính mình có thể cởi bỏ đai lưng lỏng lẻo kia hay không? Áo choàng theo động tác của hồ yêu đã trượt xuống vai, không biết hồ yêu này mặc cái gì bên trong, một bộ ngực sữa bị miếng vải thật mỏng đè ép thành một đường rãnh sâu giữa ngực. Nhìn xuống chút nữa, hồ yêu táng tận lương tâm này không có mặc khố quần, lộ ra cặp đùi đẹp thon dài trắng như tuyết, đầu ngón chân mượt mà khả ái đùa bốn hồ nước trong veo, Điền Đại Tráng tình mắt nhìn thấy tiểu huyết của hồ yêu này được một miếng vải bao lấy, nhưng miếng vải này được một sợi dây mảnh cột vào hông của hồ yêu, giữa đùi còn có một đuôi hồ thật dài màu đỏ như lửa. . . . .

Điền Đại Tráng nuốt một ngụm nước bọt, không dám tưởng tượng hồ yêu quyến rũ vô song như thế chính là tiểu nương tử xinh xắn đáng yêu nhà hắn!

Thật ra Lâm Bối Nhi chính là cosplay thêm nội y sexy và hiện đại hóa trang phục mà thôi, nhưng một nông phu sinh trưởng ở cổ đại như Điền Đại Tráng không biết đâu!

Hồ yêu giống như là phát hiện người tới, vừa có chút kinh hoàng vừa hơi tò mò đến gần nam tử xa lạ này.

"Chàng là ai? Tại sao lại đến đây?" Ánh mắt lưu chuyển mang theo quyến rũ hồn nhiên, tựa như không rảnh việc đời, phơi bày bộ ngực sữa dưới ánh mắt nóng bỏng của nam nhân.

"Nàng là yêu tinh sao?" Điền Đại Tráng thông minh liền diễn kịch cùng với Lâm Bối Nhi, Điền Đại Tráng cũng có một chút yêu thích ân ái với yêu tinh, trong lòng hơi mong đợi và kích động.

"Ta là hồ yêu! Chàng cảm thấy nữ tử ở trần gian đẹp mắt hay là ta đẹp mắt?" Lâm Bối Nhi lấy một tấm khăn lụa che mặt Điền Đại Tráng, cách tấm khăn lụa khẽ cản bờ môi của hắn, ngón tay ngọc khẽ vuốt ve lồng ngực rắn chắc, chơi đùa nụ hoa màu đậm.

"Dĩ nhiên là nàng đẹp, nàng muốn hút dương khí của ta sao?" Điền Đại Tráng không ngừng nuốt nước miếng, nắm chặt bàn tay nhỏ đang tác quái lại, miệng ngậm lấy ngón tay nghịch ngợm.

"Vậy chàng có nguyện ý hay không đây ~" Một chữ cuối cùng giống như là ngậm trong miệng vòng vo lưu chuyển, giọng nói nhu hoà truyền vào tai Điền Đại Tráng làm nửa người hắn tê dại.

"Nguyện ý, sao ta có thể không muốn!" Cởi ra một áo khoác trải trên mặt đất, vội vàng ôm hồ yêu té nhào xuống đất.

Cuối cùng Điền Đại Tráng cũng biết cái gì gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu.

Hắn cởi bỏ chiếc áo choàng vốn dĩ không giấu được cái gì, xé cái yếm đang bọc lấy bộ ngực sữa ra, bàn tay dùng sức nhào nặn, miệng lớn mút tiểu anh đào đang ưỡn lên. Mút mút, mút ra một chút sữa tươi trắng, mùi vị rất ngon.

"Đến, nàng cũng nếm thử sữa của nàng đi!" Điền Đại Tráng ngậm một hộp dịch sữa đút cho Lâm Bối Nhi, hai người răng môi tương liên, sữa tươi màu trắng chưa kịp nuốt chảy xuống cổ thành một đường duyên dáng.

Điền Đại Tráng không muốn lãng phí một chút nào, từng chút từng chút để lại ấn ký thâm sâu trên cổ và xương quai xanh của Lâm Bối Nhi.

Hai ngón tay thô ráp cắm vào trong tiểu huyết, Lâm Bối Nhi đã sớm chuẩn bị kỹ càng, tiểu huyết đã sớm ướt át cho nên ngón tay tiến vào cũng không hề khó khăn.

"A. . . . . Đại Tráng. . . . . Nhanh một chút, ta muốn chàng!" Thân thể Lâm Bối Nhi sớm đã quen Điền Đại Tráng tiến vào, căn bản hai ngón tay không thỏa mãn được nàng.

"Tiểu yêu tinh muốn ép khô ta?" Điền Đại Tráng thờ hờn hờn, dùng sức vỗ vào cái mông trắng như tuyết.

Lâm Bối Nhi bị đánh vẫn rên rỉ, cái mông chỉ cảm thấy tê tê, tiểu huyết nhanh chóng co rúc lại, tuôn ra một mảng lớn mật dịch.

Điền Đại Tráng vừa nhìn, đánh càng thêm hăng say, thậm chí đẩy ra bấp đùi Lâm Bối Nhi trực tiếp vỗ vào tiểu huyết của nàng.

"Ừm. . . . . Chậm một chút, quá mạnh rồi. . . . . Dừng lại, dừng lại. . . . . A. . . . . Ha. . . . . Không cần, đừng. . . . ."

Sau khi sinh thân thể vốn dĩ càng thêm nhạy cảm, làm sao mà chịu được tra tấn như vậy, Lâm Bối Nhi bị Điền Đại Tráng vỗ đến phun trào.

"Điền Đại Tráng, chàng đi vào đi, tiểu huyết vẫn thật là ngứa. . . . ." Sau khi đạt cao trào Lâm Bối Nhi cảm thấy càng thêm trống rỗng, tiểu huyết vẫn hơi ngứa, muốn một thứ thật to nóng bỏng lấp đầy nó. Vì vậy nàng liền trực tiếp cởi bỏ miếng vải, tách tiểu huyết của mình ra, lộ ra mị nhục màu hồng khẽ co rút bên trong, hoa châu nho nhỏ cũng thẹn thùng e lệ đứng thẳng lên.

Bản thân Điền Đại Tráng cũng cực kì căng đau, liền trực tiếp một tay lấy côn thịt cắm vào trong tiểu huyết, chọc cho Lâm Bối Nhi thoải mái hét lên một tiếng. Ngón tay không buông tha hoa châu trắng hồng mồm mồm, vân vẽ hoa châu cứng rắn tựa như một viên đá.

"A. . . . . Thật thoải mái. . . . . Điền Đại Tráng, nhanh hơn chút nữa. . . . . A, ha. . . . . Ta còn muốn. . . . ." Lâm Bối Nhi uốn qua uốn lại ở phía dưới Điền Đại Tráng, khiến mỗi lần côn thịt đều cắm vào từ góc độ khác nhau.

Hứng thú của hai người tăng cao, từ nam trên nữ dưới đến nữ trên nam dưới, từ nằm đến tựa vào trên cây. Thậm chí Điền Đại Tráng còn ôm lấy Lâm

Bối Nhi tựa như là ôm hài nhi đi tiểu, còn thật thuận theo rút ra cắm vào.

Điền Đại Tráng đếm không hết hẳn làm bao nhiêu lần, mãi cho đến khi chân trời sáng lên một chút ánh sáng mới thỏa mãn ôm nường tử đã ngủ mê man về nhà.

Lâm Bối Nhi vẫn đang trong giấc mộng nói mơ, kêu đừng, không chịu nổi. . . .

Cho nên nói nam nhân nhất định không thể đối!

=====

Kết thúc thế giới đầu tiên rồi, tạm biệt Đại Tráng thế nô *châm chắm nước mắt*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Thế Giới Thứ Hai: Quyển Rũ Công Công (*) Sắt Đá

Chương 1:

Editor: Kim Phụng

Sau khi Hải Bối Nhi tỉnh lại có chút không bỏ được, nhưng đáy lòng cảm thấy hơi may mắn hệ thống sớm một bước hút nường ra, nếu không nường thật sự không muốn rời khỏi người nam nhân ngây thơ, thế nô như Điền Đại Tráng.

"Chúc mừng Kí Chủ hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, phần thưởng cho Kí Chủ 'Chơi không xấu', hiện tại đưa Kí Chủ đến nhiệm vụ thế giới thứ hai!"

"Cái gì 'Chơi không xấu'? Đó là cái gì? Ôi chào, ôi, ôi chào, ôi, ôi, nói rõ ràng chút. . . . ." Hải Bối Nhi còn chưa hỏi rõ ràng đã bị truyền tống đến một thế giới mới.

Vẫn là một trận đau nhói, nhưng không khó chịu như lần đầu tiên.

Lần này thân thể Hải Bối Nhi chuyển kiếp tên là Dư Bối Nhi, thế giới chuyển kiếp vẫn là cổ đại, vẫn là một thời đại vô căn cứ (*).

(*): Thời đại không có trong lịch sử.

Nơi này là tam quốc thế chân vạc, Trần quốc, Tần quốc, Hàn quốc. Giữa tam quốc này có kết thân với nhau, quan hệ chặt chẽ không rời, đã có hơn một trăm năm bình an vô sự.

Dư Bối Nhi là Phụng Dương Quận chúa, nữ nhi của cần vương (*) Trần quốc, bị Quốc vương Trần quốc đưa đến Tần quốc kết thân. Đối tượng liên hôn chính là Hộ Quốc Đại Tướng quân Tần quốc, con trai của Tư Đồ Chiến – Tư Đồ Kiệt.

(*): Tận trung, xả thân vì triều đình.

Tuy nguyên thân là Quận chúa, nhưng phụ mẫu đã sớm song vong (chết), lần này hoàn toàn là thay Trường An công chúa gả đến Tần quốc.

Sau đó. . . . . Cũng không có sau đó, lục lọi hết tài liệu hệ thống cho cùng với trí nhớ của nguyên thân cũng không có chuyện của sau này.

"Sau này trong nhiệm vụ cũng sẽ không nói tới tình tiết phát triển sau đó, chỉ nhắc nhở đối tượng Kí Chủ công chiếm. Đối tượng công chiếm trong nhiệm vụ lần này là -- Tư Đồ Chiến!" Hệ thống nghiêm túc giải thích ở trong đầu Hải Bối Nhi.

". . . . . Cái gì? Đối tượng công chiếm là Tư Đồ Chiến!!! Đó không phải là cha chồng tương lai của tôi sao??? Đây chính là loạn luân, ôi chào ôi!" Điều này làm cho Hải Bối Nhi luôn bảo thủ không thể chấp nhận.

"Kí Chủ từ chối hoàn thành nhiệm vụ thứ hai sẽ phải tiếp nhận xử phạt – 500 năm Tiểu Hắc Ốc!"

". . . . ." Tại sao nhiệm vụ thứ nhất có 100 năm, nhiệm vụ thứ hai lại là 500 năm???

Nhưng tình thế ép buộc con người, thôi, loạn luân thì loạn luân, vì báo thù: nhin!!!

Mở mắt ra, hiện tại nường chính là Quận chúa gả thay - Dư Bối Nhi, bây giờ đang ở trên đường hòa thân.

Bởi vì phụ mẫu lần lượt rời đi nên tính tình của nguyên chủ Dư Bối Nhi đại biến (*), vốn dĩ hoạt bát cởi mở biến thành lạnh lẽo ít nói. Nường tìm gương nhìn

một chút, tướng mạo thân thể này đúng là đẹp hơn Lâm Bối Nhi nhiều. Hàng mi lá liễu cong cong, một đôi mắt hạnh ngập nước, mũi khéo léo xinh xắn, vượt trội nhất chính là đôi môi mềm mại ướt át, thật là trắng hồng mềm mại như hoa anh đào, lúc nâng đôi môi làm cho người ta có cảm giác muốn hôn.

(*): Thay đổi lớn.

Từ khi phụ mẫu rời khỏi nguyên chủ cũng không thường cười, có cảm giác cả người vô cùng lạnh lùng. Nhưng lúc cười lên gương mặt sẽ có hai lúm đồng tiền nho nhỏ, trong nháy mắt khí chất trở nên xinh đẹp, đáng yêu.

Do có kinh nghiệm ở nhiệm vụ trước đó, nàng biết muốn hoàn thành nhiệm vụ không chỉ cần phải khiến đối tượng yêu nàng mà còn phải ân ái với đối tượng, bởi vì đỉnh cao của tình yêu chính là lúc xuất tình.

Cho nên Dư Bối Nhi cười hết y phục (*) trên người mình, bắt đầu quan sát thân thể của mình.

(*): Quần áo.

Lông mọc trên thân thể Dư Bối Nhi rất ít, ngay cả hạ thân cũng chỉ có vài sợi, gần như là bạch hổ. Một thân băng cơ ngọc cốt (*), sờ lên chính là trơn bóng lạnh lạnh. Một bộ ngực trắng tròn thật cao, là hình bán cầu hoàn mỹ, không sệ xuống. Bụng bằng phẳng, eo mềm mại không xương, hai chân thon dài thẳng tắp.

(*): trắng mịn; thanh cao thoát tục.

Có thể nói là một báu vật!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chương 2

Cách Tần quốc còn có hai ngày lộ trình, không giống như nhiệm vụ lần trước, nhiệm vụ này nàng hoàn toàn không biết tính tình của mục tiêu cùng với hướng phát triển về sau của tình tiết, hơn nữa nàng còn phải công chiếm công công (cha chồng) của mình, Dư Bối Nhi không khỏi có chút mê man.

Ôm tâm tình thấp thỏm, Dư Bối Nhi rút cuộc đã tới dịch quán Tần Đô, chờ giờ lành ngày mai mới đến phủ Đại tướng quân bái đường thành thân.

Phản ứng đầu tiên của Dư Bối Nhi là ngày mai có thể thoát khỏi một thân y phục nặng nề này rồi. . . . .

Từ nửa đêm đã bắt đầu tắm rửa thay y phục, sau đó trang điểm, sau đó nữa chính là một đồng lớn lễ nghi gì gì đó. . . . .

Đợi đến lúc Dư Bối Nhi tiến vào tân phòng không có ai biết tâm tình kích động của nàng. . . . . Nương của ta ơi, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi rồi!

Nàng cũng không quản có đói bụng hay không, ngay lập tức quăng hi phục mũ phượng gì gì đó ở trên giường cưới rồi ngủ thiếp đi!

Tư Đồ Kiệt trở về phòng nhìn thấy tân thê tử của mình đã ngủ mất rồi, vừa buồn cười vừa khẽ thở phào nhẹ nhõm.

May là đã ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai, Dư Bối Nhi mơ mơ màng màng bị đánh thức, biết mình phải đi gặp công công rồi, lập tức bày ra mười phần tinh thần!

Ta chính là nữ nhân muốn quyền rũ công công!

Sau khi mặc y phục xong vừa đúng lúc nhìn thấy một người nam tử trẻ tuổi đi vào, Dư Bối Nhi biết đây là tân phu quân của nàng.

Tư Đồ Kiệt vốn có danh xưng đệ nhất mỹ nam Tần Đô, thân hình anh tuấn cao lớn, khỏe miệng khẽ nhếch cười, có loại cảm giác như tắm gió xuân.

Hắn vừa mới luyện công xong, trên người chỉ mặc một cái áo trong màu trắng đã bị ướt đầm mồ hôi.

Hình như là hắn quên mất mình đã cưới một người thê tử, vào cửa liền cởi áo trong ra, sau đó nhìn thấy thê tử lạnh lùng của mình đang mở to mắt đẹp nhìn mình.

"Khụ khụ, ta quen sáng sớm luyện võ. . . . ." Có chút xấu hổ giải thích một câu, tỷ nữ có nhãn lực vội vàng giúp Tư Đồ Kiệt mặc vào một bộ y phục.

Dư Bối Nhi lạnh nhạt gạt đầu một cái, bày tỏ mình biết rồi.

"Phủ tướng quân không có nhiều quy củ như vậy, phụ thân nói để cho chúng ta nghỉ ngơi cho tốt một phen rồi đi thỉnh an ông." Có lẽ Tư Đồ Kiệt cũng biết tính tình thê tử của mình lạnh nhạt ít nói.

"Vương hạ ý chỉ muốn ngày mai chúng ta cùng nhau vào cung thỉnh an, hôm nay không cần phải gấp." Nhìn đến động tác ăn uống ưu nhã nhưng lại không mất tốc độ của thê tử mình, hần cũng sợ hết hồn, hần không biết nữ nhân cũng có sức ăn lớn như vậy.

Dur Bối Nhi dừng động tác lại, thả chậm một chút.

Chẳng lẽ không biết người ta đã một ngày một đêm không hề ăn chút gì sao?

Tư Đồ Kiệt là một nam nhân làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái, hơn nữa rất biết chăm sóc người khác, nhưng Dur Bối Nhi cảm giác hần có chút không ổn.

Vừa nghĩ tới về sau cho người nam nhân này đội nón xanh (*), Dur Bối Nhi bày tỏ năng liên hào phóng xem nhẹ cảm giác không ổn của hần đi!

(*): Cẩm sùng.

Tư Đồ Chiến không phải người rất nặng quy củ, cho đến lúc ăn trưa Dur Bối Nhi mới thấy được đối tượng công chiếm của mình.

Vậy mà. . . . .

Đại hán lưng hùm vai gấu (*), mặt mọc đầy râu không nhìn ra tướng mạo này làm sao có thể thật sự là phụ thân của Tư Đồ Kiệt anh tuấn tiêu sái như gió xuân đây?

(*): Minh hồ thân gấu; cao to lực lưỡng.

Hệ thống, người đang trên chọc ta sao? Thoát khỏi đây xem ta không đánh chết người mới lạ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chương 3

Dur Bối Nhi vẫn duy trì hình tượng lạnh lùng, nhưng nội tâm đã tan vỡ.

Nàng thật sự không thể tiếp nhận phu quân phong thần tuần lẫm lại có một người phụ thân giống như động núi, hơn nữa người phụ thân này còn là đối tượng công chiếm của nàng!!!

Được rồi, Dur Bối Nhi chính là điển hình của hội mê về bề ngoài.

Cuộc đời của vị đại tướng quân này quả thực là một truyền kỳ của Tần quốc, nghe nói Tư Đồ Chiến là một cô nhi, nhưng trời sinh sức mạnh ghê gớm, lúc mười tuổi đã từng một tay nâng lên tảng đá nặng đến 250 cân (*), sau đó mười hai tuổi liền được một người tướng lĩnh nhìn trúng, chiêu mộ vào trong quân doanh, mười lăm tuổi liền chiến công hiển hách tiêu diệt vô số cường đạo thổ phỉ, hai mươi tuổi ở trong "Cuộc chiến biên thành" giữa Tần quốc và Hàn Quốc lấy ít thắng nhiều, nhất chiến thành danh, nhảy một cái trở thành đại tướng quân! Cả đời Tư Đồ Chiến chinh chiến vô số, chưa từng thua trận, có thể nói là Chiến thần của Tần quốc!

(*): 1 cân = ½ Kg.

Lúc Tư Đồ Chiến mười bốn tuổi cưới một thê, nhưng nguyên thê khó sinh, sinh hạ Tư Đồ Kiệt liền mất đi, từ đó Tư Đồ Chiến không lập gia đình.

Năm nay Tư Đồ Kiệt chỉ mới 20, như vậy tính ra công công của nàng vẫn rất trẻ tuổi, nhi tử mới tuổi lập gia đình.

Dur Bối Nhi chỉ có thể yên lặng châm chọc cổ đại kết hôn sớm, sinh con sớm, phải biết mười bốn tuổi nàng ở hiện đại còn là một học sinh trung học đó!!!

Vốn dĩ Trần vương định gả công chúa Trường An quốc sắc thiên hương cho Tư Đồ Kiệt, ngoài kết thân ra chính là muốn dùng sắc đẹp nắm lấy Tư Đồ Kiệt, nếu làm cho công tử văn nhã này cam tâm tình nguyện xúi giục phụ thân phản bội là tốt nhất, đáng tiếc Trường An công chúa chết sống không muốn. Con cò cứng đầu cứng cổ dĩ nhiên không dễ nghe lời, trước khi đi Trần vương còn nói một đồng lời nói tẩy não, hần không nghĩ tới nguyên chủ đối với Trần quốc vốn đã không có lòng trung thành, chứ nói chi là Dur Bối Nhi của bây giờ. Trần vương cũng không có hoàn toàn tin tưởng nàng, để tai mắt nằm vùng ở bên người nàng, không giải quyết những thứ tai mắt này thì nàng không thể an tâm quyền rũ công công.

Bởi vì phủ tướng quân không có chủ mẫu đã lâu rồi cho nên Dur Bối Nhi vừa đến Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt lập tức giao sổ sách, khế ước bán thân của người làm và chìa khóa khó phòng cho Dur Bối Nhi.

Dur Bối Nhi có chút không tin bọn họ sẽ tin tưởng nàng, chẳng lẽ không sợ nàng là gian tế sao? Tò mò lật qua lật lại, xem sơ qua sổ sách, sau đó lại lặng lẽ gấp lại. . . . . Đứng hỏi nàng. . . . . Nàng không biết những con nòng nọc này là thứ đồ chơi gì!

Suy nghĩ một chút cũng biết nhất định khó phòng cũng lộn xộn lung tung. . . . .

Dur Bối Nhi rất muốn nói vài câu xã giao nhưng tính cách của nàng với mọi người đã định nàng chỉ có thể yên lặng ngâm miệng lại.

Bị nguyên bóng dáng hưởng, Dur Bối Nhi không thích Trần quốc. Phụ thân nguyên thân là đệ đệ Trần vương, vì Trần quốc cực cung tận tụy, thậm chí đến cuối cùng cũng vì Trần vương làm việc mà phụ mẫu đều bị người ám sát bỏ mình. Sau đó mỹ danh kỳ viết nhận nguyên thân làm nghĩa nữ, nuôi dưỡng ở trong thâm cung nhưng không để ý tới, sau đó thay nữ nhi của mình hòa thân.

Mà nhân khẩu trong phủ tướng quân khá đơn giản, mặc dù Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt nuôi rất nhiều ca vũ, nhưng lại không có ai có thân phận.

Dur Bối Nhi tỏ vẻ ở phủ tướng quân sống qua ngày vẫn còn rất thoải mái.

Tư Đồ Chiến là một người hào phóng, hào phóng đến mức quả thật không để ý quy củ. Hắn thẳng thắn bày tỏ chỉ cần mỗi ngày cả nhà dùng cơm trưa chung với nhau là tốt rồi, thỉnh an gì gì đó tùy ý thôi.

Tư Đồ Kiệt buồn cười lắc đầu một cái, có chút bất đắc dĩ đối với tính tình phụ thân nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chương 4

Lần này Dur Bối Nhi định đánh lâu dài, nơi này không đơn giản giống như lần trước.

Thân phận của nàng phức tạp, người muốn quyển rũ càng phức tạp hơn.

Chỉ có thể nói con đường này dài đằng đẵng. . . . .

Buổi chiều tắm rửa xong, Dur Bối Nhi ngồi ở trên giường cưới, nàng đang đợi Tư Đồ Kiệt.

Nàng phải đi bước đầu tiên chính là quy phục.

Nàng dĩ nhiên biết Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt không có đơn giản như vậy, dù là quy phục cũng không dễ dàng tin tưởng nàng như vậy, nhưng lại có thể giúp nàng diệt trừ những tai mắt này.

"Phu nhân có ý chờ ta?" Tư Đồ Kiệt có chút ngoài ý muốn thê tử của mình sẽ chờ mình.

"Đây là những tai mắt của Trần quốc mà ta biết." Dur Bối Nhi lấy ra một tờ giấy, phía trên tràn đầy tên người.

Tư Đồ Kiệt nhận lấy tờ giấy, trong nháy mắt ngón tay chạm nhau chỉ cảm thấy lạnh lẽo trắng mịn. Sau khi nhìn thấy tờ giấy nụ cười trên mặt nhanh chóng thu vào.

"Vì sao cho ta?"

"Phụ mẫu chết sớm, ta không có tình cảm với Trần quốc, chỉ muốn yên lặng sống qua ngày." Dur Bối Nhi rất bình tĩnh, nàng có thành tâm hay có mục đích khác hay không thì sau này sẽ biết.

"Được, ta sẽ điều tra một phen." Ấn tượng đầu tiên Tư Đồ Kiệt nhìn thấy nữ nhân này là một mỹ nhân lạnh lùng, nhưng không nghĩ nữ nhân này cũng không ngốc, có tính toán của chính mình.

Dur Bối Nhi gật đầu một cái, tỏ vẻ đã biết.

"Vậy bây giờ, chúng ta nên đi ngủ rồi." Tư Đồ Kiệt nhìn chằm chằm Dur Bối Nhi, muốn nhìn xem nữ nhân lạnh băng này có hốt hoảng hay không.

Dur Bối Nhi có không? Dĩ nhiên sẽ không, bởi vì mọi người quên dạy nguyên chủ chuyện tình nam nữ! Nguyên chủ xem như cô nhi, xuất giá cũng không có trường bối thu xếp cho nàng.

Cho nên hiện tại Dur Bối Nhi đương nhiên là giả vờ không biết nụ cười mập mờ trên mặt Tư Đồ Kiệt là có ý gì!

Sau đó liền nằm ở trên giường ngủ, nhìn thấy Tư Đồ Kiệt còn nhìn, nàng liền xê dịch qua bên cạnh, ánh mắt ý bảo Tư Đồ Kiệt lên giường ngủ.

Lần này Tư Đồ Kiệt thật sự không hiểu Dur Bối Nhi rốt cuộc hiểu hay là làm bộ như không hiểu đây.

Vì vậy trực tiếp lên giường đè lên Dur Bối Nhi, một tay chống bên tai của nàng, một tay xoa nhẹ gương mặt trắng nõn.

Dur Bối Nhi không có gì xấu hổ chỉ là không quen nam nhân đụng vào nên né tránh, nàng không biết rốt cuộc nam nhân này muốn làm gì, cứ như vậy mở mắt chăm chú nhìn chăm chăm hắn, không tiếng động biểu đạt ý tứ: tại sao không ngủ còn muốn sờ nàng!

"Chúng ta đã bỏ lỡ động phòng, tối nay cũng không cần bỏ lỡ nữa, một đêm xuân đáng giá ngàn vàng!"

Trầm thấp nói ở bên tai Dur Bối Nhi, hơi thở cực nóng khiến Dur Bối Nhi cảm giác lỗ tai hơi ngứa, muốn thoát khỏi lại bị ngậm vành tai, Tư Đồ Kiệt triển miên mật mở liếm tai của nàng, thậm chí còn duỗi đầu lưỡi ra ngoài liếm vào bên trong lỗ tai.

"Chàng đang làm gì? Thật kỳ quái!" Dur Bối Nhi vô cùng "đơn thuần" lên tiếng hỏi thăm, nàng mới không thừa nhận nàng bị Tư Đồ Kiệt liếm lỗ tai như vậy liền ướt!

"A, chúng ta đang làm chuyện rất thoải mái, ngoan ngoãn nghe lời sẽ rất thoải mái." Nếu cái gì cũng không hiểu, vậy hãy để cho hắn từ từ dạy nàng, khiến nữ nhân lạnh lùng, thuần khiết này ở trên tay hắn rơi vào hắc ám không phải rất kích thích sao?

Dur Bối Nhi không biết ý nghĩ của nam nhân, nhưng lại rất nghe lời nam nhân, nghe lời khiến nam nhân thật vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chương 5

Từ khi Tư Đồ Kiệt nhìn thấy vẻ mặt lạnh như băng không chút thay đổi của Dur Bối Nhi thì đã rất muốn khiến cho trên mặt nữ nhân này xuất hiện biểu tình khác, ví như xấu hổ, ví như kinh hoàng, ví như sợ. . . . .

Tư Đồ Kiệt hôn lên đôi môi mê người, cướp lấy nước miếng ngọt ngào giữa môi lưỡi, bức bách Dur Bối Nhi nuốt nước miếng của mình, lại dùng lưỡi của mình cuốn cái lưỡi nhỏ thom tho trong miệng Dur Bối Nhi, hôn sâu, bắt chúc tiết tấu giao hoan.

"Ừm. . . . ." Lúc sắp hít thở không thông mới buông môi hồng đã sưng đỏ không chịu nổi ra, Dur Bối Nhi bị cái hôn này hôn đến gò má trắng như tuyết đỏ bừng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch hút khí, ánh mắt cũng mê ly.

Sau đó bàn tay luồn vào cổ áo rối loạn, vuốt ve nhu nhĩ hoàn mỹ, trong tay là một mảnh lạnh lẽo trắng mịn, xúc cảm thật tốt.

"A, chàng đừng sờ soạng. . . . ." Dur Bối Nhi biết mật huyết của mình nhất định đã ướt đầm, nàng kẹp chặt bắp đùi, không muốn để nam nhân trên người biết. Nàng muốn né tránh bàn tay Tư Đồ Kiệt đang đùa giỡn nhu nhĩ của mình nhưng sức lực nam nhân lại lớn hơn nàng, hoàn toàn khống chế nàng vào trong ngực.

"Tại sao không sờ nữa? Chẳng phải nàng rất thích sao?" Trực tiếp mở ra y phục ngủ làm thân thể trắng nõn bại lộ trong không khí, miệng cũng không khách khí lưu lại dấu vết của mình ở phía trên.

"Nhưng, nhưng thật kỳ lạ. . . . ." Muốn giả bộ phải giả bộ đến cùng, kinh nghiệm của nam nhân nhất định rất phong phú, dùng kỹ xảo xoa nắn nàng vài cái như vậy, nàng thiếu chút nữa đã bị hạ gục.

"Nhưng nàng xem đây chính là bằng chứng chứng tỏ nàng thích." Một cái tay đưa vào trong quần lót sờ soạng vài cái, lúc vươn ra trên tay tất cả đều là mùi vị ngọt ngào dính dính của mật dịch. Tư Đồ Kiệt đặt ở chóp mũi ngửi một cái, không ngờ ngay cả mật dịch cũng có mùi thơm nhàn nhạt giống như mùi thơm trên người nàng, vì vậy lần đầu tiên trong đời Tư Đồ Kiệt ném mật dịch của nữ nhân.

"Ừm, thật bản. . . . . Đùng, làm sao chàng. . . . ." Tư thái nam nhân thương thức mật dịch của nàng quá mức dâm mỹ, hơn nữa còn tỏ dáng vẻ mùi vị không tệ.

Dur Bối Nhi bị người nam nhân này quyến rũ, nàng thật sự muốn người nam nhân này có thể ăn sạch nàng.

"Không bản, ăn thật ngon! Ngoan, bản thân cũng tới ném thử đi!" Lần nữa lấy mật dịch đưa đến khóe miệng Dur Bối Nhi, dụ dỗ nàng ăn mật dịch của chính mình.

Dur Bối Nhi ngoan ngoãn làm theo, nhu thuận liếm sạch sẽ mật dịch trên ngón tay, cái lưỡi phấn hồng quấn vòng quanh ngón tay của hắn.

Đáy mắt nam nhân tối ám, lại đưa một ngón tay vào kẹp cái lưỡi nhỏ thom tho, ở trong miệng nàng xoắn lấy, tiến lên trước liếm sạch nước miếng ngọt

ngào tràn ra không kịp nuốt xuống.

Một cái tay khác thừa lúc này đưa vào trong quần lót, vuốt ve tiểu huyết phía dưới, tìm được tiểu châu ẩn núp, đùa bỡn nó đến cứng rắn.

"A. . . . . Ừm. . . . . Không.. không được. . . . . Ừm. . . . ." Cảm giác bị tùy ý đùa bỡn quá mức kích thích, nam nhân cố ý chỉ dừng lại ở bên ngoài tiểu huyết, mặc cho miệng huyết hé mở mời hấn hấn cũng không để ý tới.

"Sao thế? Muốn ta làm gì nào? Nói ra ta liền cho nàng. . . . ." Nam nhân hài lòng dỗ dành Dư Bối Nhi, cảm giác nhìn nữ nhân nở rộ ở dưới thân hấn quá tốt đẹp.

Dư Bối Nhi biết thói hư tật xấu của nam nhân, nhưng Tư Đồ Kiệt giống như là anh túc (*), mỹ lệ mê người nhưng lại trí mạng, biết rõ nguy hiểm nhưng vẫn nhảy xuống.

(*): Cây thuốc phiện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Chương 6

"Ta muốn. . . . muốn. . . ." Thiếu chút xíu nữa, thiếu chút xíu nữa nàng sẽ như nam nhân mong muốn nói ra điều hấn muốn nghe thấy rồi.

Toàn thân Dư Bối Nhi trần trụi với đầy vết đỏ nằm ở trên giường, hai chân thon dài mở ra thật rộng về phía Tư Đồ Kiệt, tiểu huyết phần hồng ẩm ướt nhìn một cái không sót gì.

Nhưng Tư Đồ Kiệt vẫn rất bình tĩnh, ngay cả y phục cũng chỉ khẽ rối loạn mà thôi.

Dư Bối Nhi rất không hài lòng với nam nhân, hấn đùa bỡn nàng đến nhếch nhác như thế, nhưng hấn vẫn không chịu buông tha nàng, cho nàng thoải mái một chút, vì thể tính tình quật cường lại nổi lên, kéo chân qua cuốn lấy chính mình lại, giống như một con ấu thú thời khắc nguy cấp vùi đầu mình xuống lại quên cái mộng và cái đuôi của mình vẫn còn ở bên ngoài.

Tư Đồ Kiệt vốn dĩ hơi tức giận Dư Bối Nhi không nghe lời, nhưng khi nhìn thấy nàng cuốn đầu của mình lại, còn cái mộng trống trơn hướng về phía hấn, hấn lại không khỏi cảm thấy buồn cười.

Tay chạm tới mộng thịt trắng mịn, như có như không chạm tới tiểu huyết và cúc huyết. Người dưới chân giật giật, vẫn mạnh mẽ chịu đựng không chịu ra ngoài.

Tư Đồ Kiệt nhìn nàng vẫn còn liều mạng chống cự, nhẹ giọng bật cười, đến gần tiểu huyết trắng mịn là lưỡi liếm xuống.

"Ừm. . . . ." Dư Bối Nhi ở trong chân phát ra một tiếng kêu rên, lắc cái mộng nhỏ vài cái, không biết là hi vọng Tư Đồ Kiệt tiếp tục liếm hay là cầu xin hấn tha cho nàng.

Dĩ nhiên Tư Đồ Kiệt không thể nào buông tha nàng, tiểu huyết của nữ nhân vô cùng sạch sẽ lại có một mùi thơm ngọt ngào, nam nhân trực tiếp há mồm ngâm âm thần, đầu lưỡi vươn ra tìm kiếm ở sâu trong tiểu huyết, còn không quên dùng ngón tay chăm sóc hoa châu đáng thương, thậm chí một cái tay khác còn vuốt ve cúc huyết nho nhỏ, một đốt ngón tay đã chạm vào trong cúc huyết.

Tư Đồ Kiệt nhìn nữ nhân đã như vậy còn không chịu ra, sợ nữ nhân này sẽ làm bản thân buồn bực đến hỏng, tốt bụng kéo Dư Bối Nhi ra.

Dư Bối Nhi chảy mồ hôi ròng ròng, mái tóc bị ướt thành từng luồng dính vào nhau, nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống, một mực nhỏ giọng nức nở, bộ dáng kia rất đáng thương.

Tư Đồ Kiệt mềm lòng, tiến lên hôn cái miệng nhỏ nhắn vẫn đang nức nở nghẹn ngào của Dư Bối Nhi, khác với sự kịch liệt vừa rồi nụ hôn này vô cùng dịu dàng an ủi, đầu lưỡi dịu dàng liếm lỗ mũi, lại ngâm lấy môi dưới, dùng răng khe khẽ cắn lấy.

"Đừng khóc, ưm?" Cúi đầu dịu dàng nói, hôn lên nước mắt của nàng.

"Ừm. . . . Nhưng, nhưng ta vẫn thật khó chịu. . . . ." Tư Đồ Kiệt dịu dàng khiến cho nàng chống đỡ không được rồi, ngang ngược hồi lâu vẫn nói ra, nhưng nàng lại không biết biểu đạt như thế nào chỉ có thể nói mình khó chịu.

"Chỗ nào khó chịu vậy? Có phải nơi này không hả?" Ngón tay xấu bụng vuốt tiểu huyết, dù sao đi nữa vẫn muốn Dư Bối Nhi chính miệng thừa nhận tiểu huyết của mình muốn hấn an ủi.

"Ừm, phải. . . . A. . . . . Chậm một chút. . . . ." Lời vừa ra khỏi miệng ngón tay liền trực tiếp tiến vào tiểu huyết, bởi vì mật dịch trước đó vẫn chưa

hoàn toàn khô, cho nên ngón tay rất dễ dàng trượt vào.

Dư Bối Nhi cảm giác có một chút đau nhói, nhưng rất nhanh chỉ cảm thấy thoải mái, thủ pháp Tư Đồ Kiệt rất thành thực, chỉ dùng ngón tay cũng khiến cho Dư Bối Nhi dục tiền dục tử (*).

(*): Cực khoái.

"A. . . . . Không được, không được. . . . . A. . . . ." Thét lên một tiếng, tiểu huyết phun ra một lượng lớn mật dịch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tôi 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 7

"Hả? Còn có thể phun trào?" Đến lúc này Tư Đồ Kiệt hơi vui mừng, không nghĩ tới Dư Bối Nhi không chỉ là một đại mỹ nhân, còn có thể tự mình phun trào.

Đúng là lượng được bảo bối, đủ chơi một trận rồi.

Dư Bối Nhi bị đùa giỡn lâu như vậy lại đạt cao trào thêm lần nữa, đôi mắt mệt mỏi sắp không mở ra được, trước khi ngủ cảm giác tựa như có cái gì đó không đúng, hình như đã quên mất cái gì đó.

Tư Đồ Kiệt cầm khăn lau ngón tay của mình sạch sẽ, trở lại thì nhìn thấy Dư Bối Nhi đã ngủ rồi.

Nhìn mỹ nhân ngủ, thái độ trên mặt lại có chút phức tạp.

Sáng sớm ngày hôm sau đã bị tỷ nữ gọi dậy, sau khi tắm rửa thay quần áo sẽ phải vào cung yết kiến Tần vương.

"Phu nhân khỏe rồi sao?" Lúc Tư Đồ Kiệt tiến vào Dư Bối Nhi còn chưa mặc xong y phục, có thể tình huống nhìn thấy xương quai xanh của nàng có ấn ký màu hồng, những vết đỏ này còn kéo dài đến phía dưới xương quai xanh của Dư Bối Nhi, cũng chính là. . . . . Nhìn nhìn, Tư Đồ Kiệt đỏ mặt.

Dư Bối Nhi kinh ngạc nhìn bóng lưng chạy trốn chết của Tư Đồ Kiệt, nàng không có làm cái gì mà? Chẳng lẽ đây không phải là hấn ban cho? Tại sao lại có cảm giác ban ngày và ban đêm như hai người???

Đội đã nào...! Hai người? Nàng rất khẳng định Tư Đồ Kiệt không có huynh đệ, hơn nữa dù gì thời điểm bọn họ đặc biệt hợp thành một. . . . . Chẳng lẽ. . . . .

Bây giờ Dư Bối Nhi chỉ là suy đoán, vẫn không thể khẳng định.

Bây giờ Tư Đồ Kiệt đâu còn cảm giác tà mị (*) tối hôm qua, hoàn toàn chính là một ngọc diện công tử ngai ngừng, căn bản không dám nhìn thẳng Dư Bối Nhi.

(*): Không đành lòng.

Dư Bối Nhi mặt không thay đổi nhìn hấn, mãi cho đến khi mặt của hấn càng ngày càng đỏ, sau đó liền lấy có xe ngựa quá ngọt ngào, đi ra ngoài cười ngựa.

Khỏe miệng nhẹ nhàng nâng lên, đáng đời, ai bảo tối hôm qua nguoi khi dễ ta như vậy! Ta còn chưa có đồ mặt đâu!

Tần vương vẫn rất khách khí với Dư Bối Nhi, chưa nói hai câu liền phái nàng đến chỗ Vương Hậu.

Nếu như muốn hỏi nàng hôm nay trôi qua như thế nào, nàng sẽ nói cho nguoi biết nàng muốn yên tĩnh, đừng hỏi tại sao, nếu như một nữ nhân tương đương với 500 con vịt thì hôm nay nàng ở cùng với mười nữ nhân hơn một canh giờ. . . . .

Cho đến khi Tư Đồ Kiệt tới tìm nàng Vương Hậu mới thả người.

Hai người ở trên xe ngựa một đường im lặng, Tư Đồ Kiệt vẫn còn đang xấu hổ, còn Dư Bối Nhi lại đang suy tư làm sao để xuống tay với công công của mình.

"Chàng biết phụ thân thích cái gì không?" Nghĩ thật lâu, Dư Bối Nhi vẫn quyết định xuống tay từ chỗ Tư Đồ Kiệt.

"Phụ thân? Nàng vì sinh nhật phụ thân sao?"

"Hả? Đúng vậy."

Cuối cùng Tư Đồ Kiệt suy nghĩ hồi lâu nhưng không có nói ra Tư Đồ Chiến thích gì, xem ra hình như là thứ Tư Đồ Chiến thích khiến Tư Đồ Kiệt khó có thể hé răng.

"Sao vậy?" Dư Bối Nhi có chút không hiểu.

"Phụ thân hử. . . . . Thích nhất chính là chòm râu ria. . . . ." Thật ra Tư Đồ Kiệt cũng nghĩ không thông tại sao phụ thân của mình lại kiên quyết để gương mặt anh tuấn nhất định phải giữ lại một đồng râu ria phá hư hình tượng, khiến cho rất nhiều người lần đầu tiên gặp qua Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến đều hoài nghi đây có phải phụ thân ruột thịt của hử hay không.

". . . . ." Đây có lẽ chính là cái gọi là danh nhân cổ quái (*)?

(*): Người có tài, có tiếng tăm thường kì lạ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Chương 8

Sắc trời dần tối.

Dư Bối Nhi muốn nghiệm chứng một chút suy đoán của nàng, vì vậy vẫn lẳng lặng ngồi ở trong phòng chờ hử.

Tư Đồ Kiệt tiến vào, cảm giác không giống như lúc ban ngày.

Ban ngày Tư Đồ Kiệt chính là một nam nhân anh tuấn dịu dàng xấu hổ, đến buổi tối cũng không có gì quá khác, nhưng chính là có khác gì đó.

"Làm sao vậy?" Từ lúc hử đi vào nữ nhân này vẫn luôn nhìn hử, dáng vẻ ngây ngốc khiến cho hử có chút rục rịch ngốc đầu dậy, thật là hoài niệm tới hôm qua nàng khóc thút thít quá, vừa nhìn thấy dáng vẻ lạnh lùng của nàng liền muốn phá vỡ.

"Chàng có vẻ khác với ban ngày." Tinh tinh Dư Bối Nhi chính là trực lai trực vãng (*), không hiểu được cái gì là vòng vo, uyển chuyển, lập tức nói thẳng ra.

(*): Dứt khoát, thẳng thắn.

"Nàng phát hiện? Thế nào, sợ sao?" Tư Đồ Kiệt không hề nghĩ đến nữ nhân này lại phát hiện nhanh như vậy, không phải chưa từng có người phát hiện ra nhưng nữ nhân này là nhanh nhất mà thôi, mới hai ngày đã biết.

"Tại sao phải sợ?" Đối với Dư Bối Nhi mà nói tình trạng Tư Đồ Kiệt như vậy chính là thuộc về đa nhân cách thôi, ở kiếp trước nàng cũng tiếp xúc qua một chút, nhưng tình trạng còn đáng sợ hơn Tư Đồ Kiệt nhiều, cho nên nàng không hề sợ chút nào. Về phần sau này có thể vì vậy mà hối hận hay không thì khó nói.

"Thật sao? Vậy nàng thích người nào đây?" Lúc trước có một nữ nhân ngu xuẩn nhìn ra hử không bình thường, sau đó liền yêu hử của ban ngày, kết quả còn vì hử của ban ngày mà muốn tiêu diệt hử của ban đêm. A, thật là ngây thơ buồn cười!

"Người nào? Chẳng phải đều là Tư Đồ Kiệt sao?" Dư Bối Nhi cảm thấy nam nhân này có tật xấu à? Chẳng phải người nào cũng là chính hử sao! Cần gì phân biệt nhiều như vậy chứ!

"Hả? Nàng nghĩ như vậy sao?" Tư Đồ Kiệt nâng cằm Dư Bối Nhi lên, ngón tay cái ma sát đôi môi phấn hồng, nhắm mắt lại có chút nguy hiểm hỏi.

"Chàng có thể đừng động tay động chân không?" Dư Bối Nhi né tránh bàn tay tác quái, người nam nhân này nhất định là mắc chứng ngứa tay, nếu không tại sao vừa vào tối liền vuốt vuốt sờ sờ nàng chứ!

"Nàng không thích sao?" Thật là không ngoan, tới hôm qua như vậy, bây giờ cũng là như vậy. Tư Đồ Kiệt cố định đầu Dư Bối Nhi, bốn mắt nhìn nhau, khiến cho trong đôi mắt của nàng phản chiếu bộ dáng của hử. Dư Bối Nhi là nữ nhân rất бурó, dù là thân hay là tâm, bị một nam nhân nhìn chăm chú như vậy sẽ ngại, tựa như bá chiếm tầm mắt của nàng, khiến cho cả đôi nàng chỉ nhìn chăm chú vào hử.

"Không phải không thích, nhưng mỗi lần chàng sờ ta đều thấy là lạ." Dư Bối Nhi chỉ là ghét mỗi lần hử đều muốn trêu đùa mình thôi, kỹ thuật của người nam nhân này quá tốt, thân thể của nàng lại nhạy cảm, thoáng khiêu khích thì phía dưới sẽ ẩm ướt.

"Vậy tối hôm qua nàng có thích hay không, hả?" Hai người ngồi gần nhau, môi của hắn cách môi nàng rất gần, Dur Bối Nhi có cảm giác lúc nào hắn cũng có thể hôn lên môi của mình.

"Thích." Dur Bối Nhi nghiêng đầu nghe, Tư Đồ Kiệt thích khi dễ nàng là thật, nhưng hắn sờ nàng rất thoải mái. Không biết có phải là do hệ thống hay không, càng ngày nàng càng không bài xích (*) tình dục, dù sao chuyện như vậy nàng cũng sẽ thoải mái và rất sáng khoái, có sao mà không làm đây?

(*): Chán ghét.

"Vậy bây giờ ta có thể xâm chiếm hay không đây?" Tư Đồ Kiệt rất thích nàng thẳng thắn trong tình dục, không giống những nữ nhân khác lúc xuống giường thì đủ loại làm bộ làm tịch, vừa lên giường liền phóng đảng, nói trắng ra là ghét giả bộ.

"Được." Dur Bối Nhi gật đầu một cái, trong lòng còn có chút ít kỳ vọng đó.

Màn giường bị kéo xuống, che khuất một đêm xuân tình.

Lúc Dur Bối Nhi được ôm đi rửa sạch thân thể, mơ mơ màng màng sắp ngủ thiếp đi, nhưng cảm giác hình như mình lại quên gì đó. . . . .

Hình như Tư Đồ Kiệt vẫn không cùng nàng làm đến cùng, hơn nữa ngay cả y phục cũng không cởi, chỉ dùng tay thôi. . . . .

Ừm, mệt quá, vẫn là ngày mai rồi nói sau. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Chương 9

Dur Bối Nhi lục đồ cưới của nàng ra, tỉ mỉ chọn lễ vật muốn tặng cho sinh nhật công công.

Lần trước sau khi quy phục Tư Đồ Kiệt, Tư Đồ Kiệt dùng chút lý do liền đuổi tai mắt (*) bên người nàng đến thôn trang rồi, hiện tại người hầu đều là người của phủ đại tướng quân.

(*): Cơ sở ngầm, gián điệp.

Mặc dù đuổi được tai mắt của Trần quốc lại đưa tới người của Tư Đồ Kiệt nhưng Dur Bối Nhi vẫn không hề gấp chút nào. Dù thế nào thì người của phủ Đại tướng quân cũng dễ dùng hơn nhiều, sẽ không giống như người của Trần quốc chỉ làm bộ kính cẩn nghe theo ở ngoài mặt.

Phần lớn đồ cưới từ Trần quốc mang tới đều là mẫu thân nàng để lại cho nàng, có rất nhiều điển trang và vài tờ khế đất nhưng đều bị Trần vương sử dụng lý do không cần thiết đổi thành một chút châu báu này, ngoài những thứ này ra thì chính là thê tre, đồ cổ gì đó, thế nhưng thân là đại tướng quân, công công đều không thích những thứ này.

Nghe nói đại tướng quân Tư Đồ Chiến có tài văn chương nhưng lại chán ghét nhất lễ nghi rườm rà của văn nhân, dĩ nhiên cũng không giống như văn nhân thích thưởng thức đồ cổ, thê tre gì đó....

Lúc đang buồn rầu thì Tư Đồ Kiệt tiến vào.

"Ah? Đây không phải là đồ sứ đặc hữu của nước ta sao? Hình như là thời kì kiến quốc (*)?" Rõ ràng Tư Đồ Kiệt đối với đồ sứ này yêu thích không buông tay, mắt nhìn chăm chăm vào Dur Bối Nhi, bày tỏ xin hãy tặng cho hắn.

(*): Thời kì đầu xây dựng đất nước.

Nhưng nhất định phải thất vọng rồi, bây giờ Dur Bối Nhi tập trung tất cả tinh thần vào chuyện làm sao tặng lễ vật công công thích.

"Khụ, phụ thân ta cũng không thích thứ này!" Tư Đồ Kiệt nhìn nàng tìm nửa ngày không nhận được nhắc nhở.

"Ta biết rõ, ta đang xem cái gì có vẻ thích hợp bán đi mà thôi!" Dur Bối Nhi cũng không nâng mắt lên, nhưng nhìn thấy người kia vẫn chết sống ôm cái bình không có nhiều chỗ dùng đó, nghĩ nghĩ: "Chàng nói phụ thân thích gì ta liền tặng nó cho chàng!"

"Thật?" Nhưng rất nhanh ánh mắt của Tư Đồ Kiệt phát sinh biến hóa, vẻ mặt cũng thay đổi, mặc dù vẫn là một bộ cười chím chím xấu hổ, nhưng Dur Bối Nhi biết Tư Đồ Kiệt ban đêm xuất hiện.

Thì ra hắn có thể không chế người nào xuất hiện!

"Nàng không cần quan tâm chuyện lễ vật, ta chuẩn bị thay nàng, yên tâm phụ thân nhất định thích!" Khóc mắt thoáng héch lên, một bộ lưu manh trêu

chọc, nói ra lời ý vị sâu xa.

"Thật? Nhưng . . . ." Không tự mình chuẩn bị thì không đủ thành ý, nhưng như vậy có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

"Không cần, cái này vẫn cần nàng ra tay, chỉ là hôm sinh nhật đó mới có thể cho nàng." Tư Đồ Kiệt cười cười, Dư Bối Nhi cảm thấy nụ cười này có chút không có ý tốt, nhìn thế nào cũng thấy không đúng.

Nhưng có thể không cần tự chọn quà tặng thật rất tốt, chọn quà tặng gì đó quá phiền toái, hơn nữa còn không biết người này thích cái gì!

"Chàng . . . . . chẳng phải buổi tối mới xuất hiện sao?" Dư Bối Nhi vẫn hơi tò mò, chỉ là chuyện này không để cho những người khác biết, Dư Bối Nhi nhích tới gần mới nhỏ giọng hỏi.

"Ta có thể kiểm soát." Tư Đồ Kiệt cũng lặng lẽ nhỏ giọng trả lời, hai người xa xa nhìn qua tựa như là vợ chồng vô cùng ngọt ngào, ghen ghét người khác.

"Vậy hai người ai là chủ?" Nhìn thế nào cũng là Tư Đồ Kiệt có chút gian trá này làm chủ rồi.

"Người kia, mặc dù ta không phục hắn, nhưng mà ta lại chính vì bảo vệ hắn mới xuất hiện." Rất nhiều người đa nhân cách xuất hiện những nhân cách khác là bởi vì bị kích thích mới xuất hiện tình huống như thế. Ví dụ như một người từ nhỏ bị người khác ăn hiếp nếu phân liệt nhân cách thông thường sẽ là nhân cách khá cường thế bạo lực, bởi vì đây là chủ nhân cách hi vọng có một người cường thế để có thể bảo vệ được mình.

Nói như vậy, rốt cuộc Tư Đồ Kiệt là vì sao mới có hai nhân cách? Bảo vệ? Chẳng lẽ Tư Đồ Kiệt lương thiện đã từng xảy ra chuyện gì đó?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chương 10

Không đợi Dư Bối Nhi tiếp tục hỏi nữa, Tư Đồ Kiệt đột nhiên hôn Dư Bối Nhi. Trong khoảng thời gian ngắn mắt Dư Bối Nhi đỏ rần, nếu như chỉ có hai người, nàng không ngại, nhưng bên ngoài còn có rất nhiều hạ nhân đấy!

Tư Đồ Kiệt nháy mắt mấy cái, lúc mở ra lần nữa đã nhìn thấy mình hôn phu nhân của mình, hơn nữa phu nhân mình còn đỏ mặt, ngay cả vành tai cũng đỏ ửng, điều này đối với Tư Đồ Kiệt chưa từng chạm qua nữ nhân không thể nghi ngờ là một đòn cực kì nghiêm trọng, ngây ngốc ngay tại chỗ.

Dư Bối Nhi thấy mặt của Tư Đồ Kiệt từ từ trở nên cực kì đỏ, liền nảy sinh tư tưởng xấu, là lừa dối Tư Đồ Kiệt một cái.

Sau đó Tư Đồ Kiệt lập tức chạy. . . . . Nhìn thế nào cũng thấy Dư Bối Nhi giống như vừa trêu ghẹo con gái nhà lành, hơn nữa Dư Bối Nhi còn là damsai đùa giỡn người. . . . .

Rõ là. . . . . Chơi quá vui! Tại sao trước kia không biết Tư Đồ Kiệt lương thiện chơi vui như vậy đây!

Ngày ngày, lúc thì Tư Đồ Kiệt tà ác gian trá đùa giỡn Dư Bối Nhi và lúc thì Dư Bối Nhi đùa giỡn Tư Đồ Kiệt lương thiện lương ngay thơ, cứ như vậy cũng đến sinh nhật Tư Đồ Chiến.

Bởi vì không phải sinh nhật thập tuần nên Tư Đồ Chiến không muốn tổ chức lớn, nhưng quà tặng vẫn nói liền không dứt.

Đêm hôm đó Dư Bối Nhi liên tục nhìn Tư Đồ Kiệt, ý tứ quá rõ ràng rồi.

"Yên tâm, ta chuẩn bị cho nàng rồi!" Bây giờ Tư Đồ Kiệt đang là Tư Đồ Kiệt gian trá, hắn vươn tay rót cho Dư Bối Nhi một ly rượu trái cây, đây là rượu thích hợp cho nữ nhân uống nhất, vừa trong veo vừa không quá mạnh.

"Vậy thì tốt!" Chẳng lẽ thân thể này không thích hợp để uống rượu hay sao? Tại sao mới một ly vào bụng nàng đã thấy hơi choáng váng. . . . .

Eo của Dư Bối Nhi được một bàn tay to nắm lấy, đầu tựa vào lồng ngực Tư Đồ Kiệt, ánh mắt có chút mê ly.

Mỗi khi có người tới mời rượu thì Tư Đồ Kiệt đều từ chối, bảo phu nhân từ lượng không tốt..., khiến người khác cảm khái tình cảm phu thê bọn họ rất tốt.

Trong đầu Dư Bối Nhi như bị điện giật, lập tức vô cùng tỉnh táo, nhưng thân thể vẫn vô lực, Dư Bối Nhi nghĩ chắc là hệ thống để cho nàng thanh tỉnh, nhưng tại sao thân thể vẫn vô lực đây?

"Xét thấy đây là lần thứ hai cô làm nhiệm vụ, tôi nhắc nhở cô, cô bị hạ được rồi, cô không có thể chất bách độc bất xâm cho nên thân thể vẫn vô lực."

Hệ thống lạnh lòng nói.

Dư Bối Nhi cũng không có chạm qua cái gì, trừ ly rượu Tur Đồ Kiệt cho, nhưng nếu quả thật là Tur Đồ Kiệt thì tại sao phải bỏ thuốc nàng đây?

Dư Bối Nhi vô cùng tỉnh táo nhìn mọi thứ diễn ra trên yến hội, nhưng người khác nhìn nàng thì thấy ánh mắt nàng mê ly, hai gò má bồng vì say rượu mà đỏ ửng, hơn nữa bình thường là hình tượng mỹ nhân lạnh lùng, bây giờ có thể nói là dụ người phạm tội.

Tur Đồ Kiệt cực kỳ khó chịu trước những người đó, quay đầu Dư Bối Nhi vào trong. Người của hắn cũng dám mơ tưởng, hừ, không muốn sống sao?

Sau khi bữa tiệc kết thúc, Dư Bối Nhi không biết bị đưa đi nơi nào, nàng bị ôm ngang, lỗ tai nghe nhịp tim Tur Đồ Kiệt, có chút buồn ngủ.

Chờ khi nàng tỉnh táo một chút, nàng loáng thoáng nghe thấy âm thanh có người tranh chấp, tiếp theo đó có người mở màn ra, nàng cố gắng mở mắt ra nhìn rõ.

Chính là Tur Đồ Kiệt và Tur Đồ Chiến.

Chẳng biết từ lúc nào Tur Đồ Chiến đã loại bỏ râu ria của chính mình, rất giống với Tur Đồ Kiệt, nhưng cương nghị hơn Tur Đồ Kiệt nhiều, hoàn toàn giống như là ca ca Tur Đồ Kiệt.

"Ta sẽ không làm như vậy!" Sắc mặt Tur Đồ Chiến biến thành màu đen, có vẻ rất tức giận.

"Độc con hạ, không cùng nam tử giao hợp sẽ chết, người nói người tới hay là người khác tới? Người biết rõ con không được! Chẳng lẽ sau này nuôi hài tử của người khác?" Lời của Tur Đồ Kiệt khiến Tur Đồ Chiến do dự.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Chương 11

Cái gì? Trong lòng Dư Bối Nhi nổi lên tầng tầng sóng lớn, thì ra Tur Đồ Kiệt không được! Không trách được mỗi lần đều dùng tay, không có lần nào thật sự muốn nàng.

Hai người kia lại cãi vã, Dư Bối Nhi vừa nghe trong lòng vừa yên lặng chiêm chọc.

Dù sao nàng cũng không ngại cùng công công của mình làm, đây là nhiệm vụ rồi, hơn nữa đáng đáp công công lại không kém!

Bất tri bất giác được tính trong thân thể phát tác, sắc mặt Dư Bối Nhi càng thêm ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch thờ, một đôi chân bắt chéo cố gắng tự mình an ủi mình.

Hai người kia vẫn đang gây gổ hoàn toàn không phát hiện ra tình trạng của Dư Bối Nhi, Dư Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là cố ý phát ra âm thanh nhắc nhở bọn họ, còn có một nữ nhân muốn các người làm đấy!

"Ừm. . . . . Thật... thật khó chịu. . . . . Tur Đồ. . . . . Khó chịu. . . . ." Giọng nói vừa khổ sở vừa quỵến rũ của nữ nhân cắt đứt cuộc cãi vã của hai người.

Tur Đồ Chiến biết con dâu của mình rất đẹp cũng rất lạnh lùng, nhưng bây giờ đáng về nữ nhân quỵến rũ này đã phá tan lạnh lùng ngày thường, nhớ tới lời nói của nhi tử mình. . . . . Không khỏi động tâm.

Nam nhân đều là động vật nhìn bằng mắt, dâng một mỹ nữ không hưởng dụng là kẻ ngốc. . . . .

"Phụ thân, vốn dĩ người giúp con làm không ít nữ nhân đâu? Tại sao lần này lại không giúp con? Chỉ cần một tháng này thôi, thuốc này hỗ trợ có thai, chỉ cần trong vòng một tháng này nàng mang thai là được rồi, con bỏ thuốc nàng sẽ không biết là ai cùng nàng làm. . . . ." Tur Đồ Kiệt cố gắng dụ dỗ Tur Đồ Chiến.

Nhưng Tur Đồ Chiến vẫn mơ hồ có chút kháng cự, dù sao thân phận của người con dâu này khác. . . . .

"Ừm. . . . . Tur Đồ, ta muốn chàng. . . . . Nóng quá. . . . . Thật khó chịu. . . . ." Nữ nhân nằm ở trên giường tự mình côi y phục, lộ ra cơ thể tràn đầy ẩn ký của mình, một ngày trước nàng bị Tur Đồ Kiệt gieo ô mai (*) xuống khắp người.

(*): Dấu hôn

Nữ nhân dường như cảm thấy nam nhân tồn tại, thân thể trần truồng liền lao đảo nghiêng ngã muốn ôm chặt nam nhân.

Tur Đồ Kiệt chợt lách người, ra khỏi phòng, nhân tiện đóng cửa khóa lại. Khóa như vậy căn bản không khóa được Tur Đồ Chiến, nhưng đây cũng là một cái có thể thoát khỏi cảm giác tội lỗi của nội tâm không phải sao.

Nữ tử giống như một con mèo nhỏ lấy lòng chủ nhân, vươn đầu lưỡi ra liếm liếm, nhưng thân thể của nàng thấp hơn Tur Đồ Chiến, cố gắng nhướn đầu nhón chân lên cũng chỉ có thể liếm đến cằm của hắn.

Bàn tay nhỏ bé nắm thật chặt vật áo trước ngực, hình dáng hoàn mỹ của bộ ngực sữa bị dòn ép biến dạng. Tur Đồ Chiến mới vừa theo bản năng tiếp được người nhào tới, lúc này bàn tay còn đặt ở trên vòng eo chưa đầy một nắm tay.

Nhiệt độ nóng bỏng từ bàn tay bên hông truyền vào, Dur Bối Nhi giãy dụa eo thon, muốn tay của nam nhân nhúc nhích.

Tur Đồ Chiến nghe thấy âm thanh khoá cửa, lời của nhi tử không ngừng xuất hiện trong đầu, trong lòng không ngừng toát ra đủ loại lý do chiếm hữu nàng, thân thể của hắn cũng bị ma sát xuất hiện phản ứng. Đây là con dâu hắn, là con dâu danh chính ngôn thuận. Nhưng càng cảnh cáo mình, tâm lý kiềm nén lại càng khiến cảm giác kích thích tăng mãnh liệt.

Dur Bối Nhi vẫn liếm không tới đôi môi của Tur Đồ Chiến, rất khổ não, vì vậy ngón tay khoắc lên trên bả vai của hắn, dùng sức nhảy lên, hai chân quăn ở ngang hông nam nhân, cánh tay ôm lấy đầu của nam nhân, lập tức nhắm ngay miệng hôn lên.

Tur Đồ Chiến bị động tác của nữ nhân dọa sợ đến cả kinh, theo bản năng bám trụ móng thịt mềm mại của nàng, miệng cũng bị cắn rồi. Chút sức lực của con mèo nhỏ này còn chưa gây thương tổn hắn được. Cảm giác tê dại từ trên môi truyền đến, trong tay là cái móng trần truồng, thậm chí nữ nhân không cần thấy dạy cũng biết dùng địa phương mềm mại nhất của mình liếm địa phương rất không chịu nổi kích thích của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chương 12

Gồng xiềng trong lòng bị xông phá, tất cả đạo đức đều bị bỏ qua, ra sao thì ra, trước tiên ăn nữ nhân mê người này rồi hãy nói.

Vì vậy nam nhân không hề ần nhẫn nữa, ở tư thế này, một tay vuốt ve móng thịt, một tay giữ chặt đầu Dur Bối Nhi dùng sức hôn trả lại. Hơi thở của nam nhân nóng rực, vừa rất cường thế nhưng lại không khiến người ta có cảm giác không thích, loại cường thế này khiến cho người ta bất tri bất giác thuận theo.

Cảm giác lơ lửng trên không không tốt lắm, hơn nữa kỹ thuật hôn của nam nhân thật sự quá tốt, nàng bị hôn có chút vô lực, hai chân sắp không kẹp lại được, mặc dù nam nhân dùng sức đỡ nàng, nhưng nàng vẫn không có cảm giác an toàn.

"Ừm..... Khó chịu, như vậy rất khó chịu....." Nữ nhân tách môi ra, nhưng một sợi tơ bạc vẫn kết nối với nhau. Nữ nhân cau mày, nho nhỏ hừ nhẹ cực kỳ giống con mèo nhỏ.

"Chúng ta lên giường nhé, mèo nhỏ?" Tur Đồ Chiến không cho nữ nhân cơ hội nói chuyện, trực tiếp nhét nàng lên giường, nhanh chóng cõng y phục cản trở xuống, đè nữ nhân ở phía dưới rồi tiếp tục hôn.

Đầu lưỡi dò sâu vào cái miệng nhỏ nhắn, cảm giác giống như chạm tới cổ họng, Dur Bối Nhi có chút khó chịu rên rỉ đều bị nam nhân chặn ở trong miệng, cứng rắn bức bách nàng nuốt nước miếng của mình, hồi lâu mới buông tha cái miệng nhỏ nhắn sưng đỏ.

Nam nhân đổi một tư thế, ngồi chồm hổm ở trên giường, nhắc Dur Bối Nhi lên, đầu cúi xuống chỗ nam nhân nằm, trước mắt chính là cơn thịt to lớn của nam nhân.

"Ngoan, mèo con giúp ta liếm nó đi." Nam nhân cường thế ra lệnh, một tay nâng đầu Dur Bối Nhi, một tay đưa đại nhục bồng đến gần đôi môi mềm mại sưng đỏ.

Ngươi mới mèo, cả nhà ngươi đều là mèo! Nữ nhân miệng thì không hài lòng nam nhân gọi mèo con mèo con, nhưng động tác bên trên vẫn ngoan ngoãn thuận theo sức lực nam nhân lại gần cơn thịt to lớn.

Người thấy vài mùi vị, cũng may không tính là khó ngửi. Tay nhỏ cảm thấy ngứa ngáy, chỉ nghe thấy nam nhân thở khè, lưỡi từng chút từng chút liếm quy đầu, cố tình liếm đến lỗ nhỏ trên quy đầu, nam nhân sung sướng rên từng trận trầm thấp, đưa quy đầu vào trong cái miệng nhỏ nhắn.

"Ta... ta sẽ không....." Nữ nhân có chút uất ức ngừng lại, theo kinh nghiệm của Dur Bối Nhi, nàng quả thật sẽ không, nam nhân chỉ kêu nàng liếm, nàng cũng chỉ biết liếm.

"Đáng chết!" Tur vị cứng rắn dừng lại thật không dễ chịu, nhìn thấy nữ nhân có vẻ bị hù dọa, hắn nhẹ giọng lại, biết nữ nhân chưa có kinh nghiệm, mở

miệng dạy nàng: "Ngoan, ngậm nó, dùng đầu lưỡi liếm, có thể hút hút nó."

Dư Bối Nhi tiếp tục làm theo, cái miệng nhỏ nhắn ngậm quy đầu thật to. Quy đầu quá lớn, cái miệng nhỏ nhắn chống đỡ đến tận cùng cũng khó khăn lắm mới ngậm một chút nhỏ. Nàng dựa theo lời nói của nam nhân dùng đầu lưỡi liếm lấy lỗ nhỏ, sau đó thỉnh thoảng mút xuống.

Song khi nam nhân có yêu cầu khác lại dừng lại, chờ nam nhân chỉ dạy. Nàng sẽ không thừa nhận mình cố ý, ai bảo lúc trước nam nhân này cũng không chịu chạm vào nàng.

Trúc trắc mút liếm khiến cho nam nhân vô cùng thoải mái, miệng Dư Bối Nhi lại lạnh băng, khiến nam nhân càng thêm kéo dài. Ngậm thật lâu cũng không thấy nam nhân xuất tinh, Dư Bối Nhi liền nóng nảy, miệng của nàng đã rất mỏi rất mỏi, vì vậy từng ngậm từng ngậm nuốt côn thịt vào, một lần nuốt sâu. Lúc đỉnh quy đầu chạm cổ họng, nam nhân không nhịn được gầm một tiếng rồi bắn.

Tư Đồ Chiến nhắm mắt lại cảm thụ khoái cảm cực hạn này, lúc mở mắt ra đã nhìn thấy đáng vẻ tò mò của Dư Bối Nhi thưởng thức tinh dịch của hắn, hắn lại cứng rồi.

Lần này không thể trách Dư Bối Nhi, là hệ thống lên tiếng nói rằng tinh dịch có chỗ tốt gì đó, bảo nàng ăn hết.

Nàng còn chưa từng hưởng qua! Vì vậy liền từng chút từng chút ăn hết tinh dịch không tính là khó ăn này, còn dùng ngón tay quẹt lấy tinh dịch tràn ra miệng rồi liếm sạch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chương 13

"Ăn ngon không?" Nữ nhân vô tri giác toả ra sự quyến rũ, đầy mắt nam nhân một mảnh thâm trầm, thật là khiến người ta không nhịn được xúc động muốn ăn luôn nàng.

"Ừ." Gật đầu một cái, ôi, bây giờ vẫn còn hơi muốn ăn nữa!

Nam nhân không nhịn được lại hôn Dư Bối Nhi, cùng hưởng tinh dịch của mình..... Dư Bối Nhi cũng không vui khi có người giành ăn với mình, hai người người tới ta đi, chơi không biết chán.

Bàn tay đặt lên bộ ngực sữa, dùng sức vuốt ve, biến đổi hình dáng trong lòng bàn tay. Một cái tay khác sờ lên tiểu huyết ẩm ướt, đưa ngón tay vào thử cảm nhận, cảm thấy nữ nhân có thể tiếp nhận hắn, liền rút ngón tay ra rồi thay đổi tư thế, để côn thịt chống đỡ miệng huyết.

Cái mông Dư Bối Nhi nhô lên thật cao, đầu và ngực đều chống đỡ ở trên giường, nam nhân không hề báo trước đã tiến vào. Dư Bối Nhi đau đớn hét lên một tiếng, tiểu huyết xoắn chặt côn thịt. Nam nhân vừa thoải mái vừa đau, tiến tới không được, lui ra cũng không xong, thật là đau cũng vui vẻ.

"Mèo con ngoan, thả lỏng, đợi chút sẽ không đau nữa!" Tư Đồ Chiến nhẹ nhàng vỗ về cái mông nhỏ, ôm nữ nhân lên, phần lưng dựa vào ngực, một tay vịn vào bộ ngực sữa, một tay vuốt ve bụng, dịu dàng hôn nàng, làm nàng có thể thả lỏng.

"Không được, đau quá!" Rất đau đớn, nàng đau, nam nhân cũng không tốt hơn!

"Như vậy nàng sẽ càng đau." Từng giọt mồ hôi của nam nhân rơi xuống chỗ hai người giao nhau, ngón tay đưa xuống phía dưới vỗ về chơi đùa tiểu trân châu, tiểu tính tình của nữ nhân thật là khiến người ta dở khóc dở cười.

"A..... Quá đau..... Ừm..... Đừng tiến vào nữa..... A....." Tay của nam nhân vịn vào nhục thịt của Dư Bối Nhi, tiểu huyết vừa thả lỏng cho nam nhân cơ hội, lập tức liền tiến vào hơn phân nửa, chạm phải tấm màng mỏng thì dừng lại một lát liền trực tiếp vọt vào.

Lần đầu tiên của Dư Bối Nhi thật sự cho công công Tư Đồ Chiến.

Nam nhân bị xoắn vô cùng thoải mái, tiểu huyết không ấm nóng như nữ nhân bình thường khác, mà là loại cảm giác man mát lạnh lạnh, các nơi khác trên cơ thể cũng lạnh lạnh như vậy, đây là loại nam nhân thích nhất, thân thể này người nam nhân nào cũng có thể kiên trì thật lâu, chớ nói chi Tư Đồ Chiến vốn dĩ đã bền bỉ rồi.

Nam nhân dùng sức ra vào, Dư Bối Nhi xụi xuống ở trên giường, âm thanh xương mu va chạm vang vọng trong phòng, miệng Dư Bối Nhi không ngừng rên rỉ.

"Chậm, chậm một chút..... Quá nhanh, chậm một chút....." Mỗi một lần nam nhân đều dùng lực đẩy nàng đụng cạnh giường, rồi lại kéo về va chạm, cứ thế lặp đi lặp lại. Đầu vú của nàng bị tấm chăn bông dưới thân ma sát đến cứng rắn, không nhịn được tự tay xoa nắn một cái, hành động giống như là tự an ủi này chọc giận nam nhân.

"Ta không thể thỏa mãn nàng sao?" Tư Đồ Chiến lật nữ nhân lại, côn thịt thuận thể quay một vòng trong thân thể nữ nhân, kích thích nữ nhân thét lên một tiếng.

"Không có, ta... ta chỉ là..... Chỉ là nó thật khó chịu, chàng giúp ta sờ sờ nó đi....." Khuôn mặt nam nhân quá đáng sợ, trực giác bảo Dư Bối Nhi không thể chọc giận hắn. Vì vậy yêu kiều đưa tay nam nhân đặt lên bộ ngực sữa, còn lấy lòng cọ xát tay của nam nhân.

"Tư Đồ..... Chàng giúp ta sờ sờ nó....." Cố ý chỉ nói rõ họ còn tên thì mơ hồ không rõ, nam nhân theo bản năng cảm thấy là nàng coi hắn như Tư Đồ Kiệt, nhưng sự mơ hồ không rõ này cũng khiến cho người ta cho rằng đang kêu hắn

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Chương 14

Tư Đồ Chiến nghe thấy hai chữ kia liền cảm giác từng đợt kích thích, đây là con dâu của hắn, hắn đang làm chính con dâu của hắn!

"Nàng đang kêu người nào? Ừm, nói! Nàng đang kêu ai?" Rút ra toàn bộ côn thịt của mình rồi hung hăng dùng sức đâm vào.

"Phu quân..... Ta đang gọi phu quân của ta....." Nam nhân tiến vào thật sâu, giống như đã phá vỡ bụng nhỏ của nàng.

Bàn tay sờ lên bộ ngực sữa bị ma sát đồ hồng, mở miệng ngậm đoá anh đào đỏ, dùng răng cắn mút.

"Đau..... A, đau quá....." Dư Bối Nhi mềm mại kêu đau, thân thể vốn dĩ chưa từng chịu khổ, ngay cả Tư Đồ Kiệt cũng dịu dàng đối đãi, nơi đó chống lại đối xử thô bạo của nam nhân chỉ am hiểu đánh giết giết địch rất nhanh đã sưng to một vòng.

"Nói, nói muốn phu quân hung hăng đâm ta, nói nhanh một chút!" Hắn đưa côn thịt đâm vào chỗ sâu rồi dừng lại bất động, mặc cho tiểu huyết bao bọc thật chặt hắn vẫn cứ bất động.

"Động, nhúc nhích..... Thật là ngứa..... A..... Ha..... Đừng nên dừng lại....." Tuy côn thịt nóng bỏng nằm ở trong tiểu huyết rất thoải mái, nhưng nàng càng muốn côn thịt nhúc nhích giúp nàng hết ngứa.

"Nàng nói, ta liền động, nếu không thì....." Làm bộ muốn rút côn thịt ra, nam nhân chính là muốn buộc Dư Bối Nhi nói mấy lời này.

"Đừng..... Ta nói, muốn phu quân..... Hung hăng đâm ta, đừng có ngừng..... Thật là ngứa....."

Những lời này kích thích nam nhân càng thêm cật lực đâm người dưới thân, đâm đến Dư Bối Nhi trợn trắng mắt, ngay cả rên rỉ cũng không phát ra được.

"Có thích bị ta đâm không hả?" Nam nhân giống như là một con thú đực đang đối phó với thú cái cứng đầu cứng cổ, cật lực liền muốn làm cho đối phương toàn thân cao thấp đều dính mùi của mình, vĩnh viễn đều trốn không thoát.

"Thích..... Thích nhất, chỉ cho một mình chàng đâm!" Nam nhân dùng lực quá mạnh rồi, Dư Bối Nhi nỗ lực lấy lòng nam nhân, thậm chí chủ động nâng người lên nghiêng hóp nam nhân đánh sâu vào, hi vọng nam nhân có thể dịu dàng một chút.

Câu nói sau cùng khiến cho khoé miệng nam nhân vênh lên, thả nhẹ sức lực một chút, nhưng không lâu sau lại bắt đầu dùng sức, lặp đi lặp lại như vậy khiến thân thể Dư Bối Nhi tê rần, bạch quang xuất hiện trước mắt liền tiết ra. Sau khi thân thể Dư Bối Nhi tiết ra, toàn thân ẩm áp dễ chịu, bản thân sáng khoái liền không muốn lại bị nam nhân như trâu đực này đâm, lắc lắc thân thể muốn ngủ.

Nam nhân còn chưa có bắn đấy, một chút không chú ý Dư Bối Nhi liền thoát khỏi tay hắn.

Sự thật chứng minh tự tìm đường chết không thể sống được, vốn dĩ nam nhân tính toán nể tình Dư Bối Nhi mới vừa phá thân nên làm một lần là được rồi. Bây giờ tốt rồi, hành động của Dư Bối Nhi hoàn toàn chọc giận nam nhân. Chỉ gặp qua chính hắn vô tình bỏ rơi, nào có nữ nhân dám sáng khoái xong liền không cần hắn.

Thế là Dư Bối Nhi lập tức bị kéo qua tiếp tục một trăm lần.....

Tư Đồ Chiến làm thật lâu, hắn bắn khiến cho bụng nhỏ của Dư Bối Nhi tràn đầy tinh dịch của mình. Dư Bối Nhi hơi khó chịu, lấp bấp nhìn nam nhân, nhưng nam nhân vẫn nhẫn tâm không cho tinh dịch chảy ra, còn cầm một nút gỗ chặn tiểu huyết lại.

Tư Đồ Kiệt bỏ thuốc Dư Bối Nhi là cực phẩm xuân dược, ân ái xong, loại thuốc này sẽ khiến cho người ta hoàn toàn không nhớ đã xảy ra chuyện gì, có chút tương tự với thuốc mê gian, người bị hạ dược phải ân ái với người khác phái, nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng loại thuốc này dùng chung với một loại hương nhang có thể gia tăng cơ hội có thai, nhưng mà cơ hội thụ thai tốt nhất chính là ba ngày đầu tiên.

Cho nên Dư Bối Nhi chỉ có thể mang theo đầy bụng tinh dịch ngủ.

Chương 30: Chương 15

Ngày hôm sau đến lúc sắp dùng cơm trưa Dư Bối Nhi mới tỉnh dậy, khác với nhiệm vụ ở thế giới thứ nhất chính là sau khi phá thân nàng không có khó chịu như vậy.

Đột nhiên nàng nhớ tới hệ thống tặng một cái gọi là "Chơi không xấu".....

"Đã tỉnh rồi sao?" Tư Đồ Kiệt vội vàng tiến lên đỡ Dư Bối Nhi dậy, rót một chén nước cho Dư Bối Nhi, sau đó có chút bồn khoản lo lắng đứng ở một bên, thoát nhìn giống như là có chút muốn nói lại thôi.

"Ừm, có phải ngày hôm qua chúng ta đã xảy ra chuyện gì hay không? Ta cảm thấy phía dưới có hơi đau, giọng nói cũng khàn khàn....." Mặc dù biết rõ tất cả nhưng vẫn phải làm bộ như cái gì cũng không biết, bất quá tình huống hiện tại vẫn còn tốt, suy cho cùng do trọng phụ của nàng không được nên phải cần phụ thân tới để cho nàng mang thai, dựa theo cuộc trò chuyện hôm qua thì hình như còn phải làm tiếp đây.....

"Đứng, đứng, thực xin lỗi..... Ta....." Áp a áp ứng nửa ngày Tư Đồ Kiệt thiện lương thật sự vô cùng xấu hổ, nhân cách thứ hai của hắn quá cường thế, hắn vốn dĩ không đồng ý, kết quả nhân cách thứ hai liền trực tiếp không chế thân thể.

"Phu quân? Ta không có ý muốn trách chàng, chỉ là chàng làm đau ta thôi!" Cảm giác đùa giỡn thật sự quá tốt, nàng bày tỏ không muốn bỏ qua cơ hội khó có được này, những lúc ở chung với Tư Đồ Kiệt trên căn bản đều là nhân cách thứ hai, hiếm có một cái cơ hội như vậy.

"Ừm..... Thật xin lỗi....." Không phải Tư Đồ Kiệt không nghĩ tới chuyện nói rõ đầu đuôi, nhưng nhân cách thứ hai nói nếu như sau khi Dư Bối Nhi biết chân tướng lại không chấp nhận được, tự từ cũng coi như là nhẹ, thâm nhất chính là phát điên lên, hơn nữa bây giờ nàng rất có thể đã có hài tử lại càng không thể nói ra được.

"Không có việc gì, chàng có thể giúp ta lấy chút thuốc không? Chính là thuốc trị thương chỗ đó đấy!" Ngoài mặt Dư Bối Nhi vẫn mang dáng vẻ lạnh lùng nhưng nội tâm đã cười đến không ngừng được!

Có câu nói thật hay: Thấy người mất hứng ta liền cao hứng!

"A, hả? Được....." Trong nháy mắt hắn liền đỏ mặt, hắn cũng không biết loại thuốc này để ở chỗ nào, nghĩ đến lát nữa còn phải đi hỏi người khác rồi cảm về bôi thuốc cho nàng, mặt lại đỏ hơn vài phần.....

Người đã quên trong phủ còn có nhân vật gọi là tỳ nữ sao?

Dư Bối Nhi có chút kỳ quái, nàng đã đùa giỡn chủ nhân cách như vậy tại sao nhân cách thứ hai của Tư Đồ Kiệt vẫn không xuất hiện?

Hệ thống đưa "Chơi không xấu" thật sự dùng quá tốt, nếu như là thân thể bình thường ai có thể thừa nhận được ham muốn của tên bò đực kia!

Năm ngày rồi, trọn vẹn năm buổi tối! Mỗi buổi tối đều làm đến trời sáng! Mỗi lần đều nhận một bụng tràn đầy tinh dịch!

Công công của nàng biết tính chất thân thể nàng đặc biệt, khôi phục đặc biệt nhanh sau mỗi lần làm nên càng thêm không chút kiêng kỵ! Công công của nàng đây là nghiệm làm nàng sao?

Tư Đồ Kiệt cũng là lạ, mỗi lần chủ nhân cách thấy nàng đều xấu hổ muốn nói lại thôi, nàng biết đây là bởi vì chủ nhân cách cũng biết chuyện công công và nàng, nhưng nhân cách thứ hai lại xảy ra chuyện gì? Bình thường sẽ không xuất hiện, lúc trời sáng lại ôm nàng trở về phòng rồi dùng vẻ mặt u ám nhìn nàng!

Người hãy thử tưởng tượng xem đang ngủ say, lúc mơ mơ màng màng bị người ta dùng ánh mắt đáng sợ u ám nhìn chằm chằm, người có bị hù chết hay không? Có để cho người ta ngủ yên hay không đấy! Lại nhìn nữa, nhìn nữa liền ăn sạch người có được hay không!

Suốt năm ngày sau đó chính là giữ vững quy luật cách một ngày lại bị công công của mình làm đến trời sáng, những ngày không bị làm liền trên giường chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt, thỉnh thoảng nhân cách thứ hai xuất hiện lại bị đùa giỡn ngược lại.

Ừ, cuộc sống như thế vẫn rất tốt.

Thuốc của Tư Đồ Kiệt thật sự là không gạt người, rất nhanh nàng liền được chẩn đoán chính xác đã mang thai.

Lúc nào thì vạch trần sự thật này đây? Không vạch trần nàng cũng không tìm được lý do tiếp cận công công, dù sao hiện tại nàng mang thai bọn họ cũng sẽ không để nàng có chuyện!

Chương 31: Chương 16

Tại ba tháng đầu Dur Bối Nhi vẫn rất an phận dưỡng thai, vốn dĩ ở thế giới của nàng, nàng cũng rất muốn có một bảo bảo, đáng tiếc..... Hiện tại có một cơ hội có thể trải nghiệm cảm giác làm mẹ nàng vẫn rất quý trọng.

Kể từ sau khi nàng mang thai, rõ ràng số lần nhìn thấy Tư Đồ Chiến dần dần nhiều lên, Dur Bối Nhi đoán chắc hẳn đến xem hài tử.

Thật ra Dur Bối Nhi không biết thay đổi của mình sau khi mang thai, cả người có loại cảm giác gió xuân đến hòa tan băng tuyết, bất tri bất giác hấp dẫn người khác. Hơn nữa nàng sinh ra huyết thống đã cao quý, tư tưởng, nói năng, dung mạo đều không tầm thường, Tư Đồ Chiến trước đó lại mê luyện thân thể của nàng, một cách tự nhiên mục đích Tư Đồ Chiến đến thăm Dur Bối Nhi dần dần thay đổi.

Tư Đồ Kiệt vẫn như cũ, hai nhân cách đều rất mong đợi đứa bé này ra đời, thậm chí có những lúc còn mang về mặt tiếu nhìn bụng Dur Bối Nhi.

Đợi đến khi thai ổn, được năm tháng thì Dur Bối Nhi lại bắt đầu hành động vạch trần.

Sau khi Dur Bối Nhi mang thai liền thích đi khắp nơi lật đồng lật tây, ngoài mặt là tìm xem có đồ vật nào thích hợp với bảo bảo nhưng mục đích thật sự chỉ có chính nàng biết.

Đầu tiên Dur Bối Nhi xông vào tư khố của Tư Đồ Kiệt, tiếp đó lại vào thư phòng của Tư Đồ Chiến, mấy hạ nhân mách leo lại bị rầy la một trận.

Bây giờ nàng có thai, ai cũng không dám chọc giận nàng, hai người chủ lớn nhất cũng đã nói cứ tùy nàng, vì vậy bọn hạ nhân liền tro mắt nhìn Dur Bối Nhi nghênh ngang tiến vào thư phòng.

Thư phòng này từ xưa tới nay chính là nơi bàn chuyện quan trọng cho nên tính toán của Dur Bối Nhi cũng cực kì đơn giản, chính là mình đến thư phòng chờ đợi!

Có sự kiện Dur Bối Nhi xông vào tư khố và thư phòng trước đó, còn ai dám đi báo cáo chủ tử, bị ngứa da hay là muốn nghe chửi?

Không có ai nói cho hai người nam nhân này biết, hai người nam nhân này vẫn rất tin tưởng thư phòng, vì vậy sau khi Dur Bối Nhi xông vào thư phòng mấy lần cuối cùng cũng nghe được chuyện Dur Bối Nhi muốn nghe.

"Phụ thân, đứa bé sinh ra đặt tên là gì mới tốt?" Thái độ nhân cách thứ hai của Tư Đồ Kiệt vừa dịu dàng vừa mong đợi.

"Tùy ý đi." Tư Đồ Chiến cũng hơi lạ, nói thật mặc dù đây là con của mình, nhưng đứa nhỏ này trên danh nghĩa là con của nhi tử mình, hơn nữa nữ nhân mình cảm thấy hứng thú lại là thê tử của nhi tử mình! Nhìn thế nào cũng thấy cực kì bực bội.....

"Phụ thân, nếu không thì để Bối Nhi sinh thêm mấy đứa nữa đi! Lúc trước nên giữ lại mấy đứa bé kia, trưởng thành còn có thể kế thừa hương khói, nếu không phải là con..... Không nên ra đời nhất chính là con, sinh ra cũng uống phí, còn không bằng sinh con gái, con....." Chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt khổ sở, có đôi khi hẳn cũng suy nghĩ còn không bằng chết sớm một chút càng tốt, như vậy thân thể.....

"Kiệt nhi! Phụ thân chưa từng có ý trách con..... Bây giờ không phải là rất tốt sao? Bối Nhi cũng mang thai, vậy sẽ là đứa bé của con!" Nói thế nào cũng là do mình tạo nghiệt, nếu trước kia không như vậy thì nhi tử của chính mình cũng sẽ không chịu báo ứng.....

"Rầm...m!"

Tiếng vang to lớn truyền đến, Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt phát hiện ra người không nên nghe những lời này nhất.

"Vậy đứa bé ta đang mang là của ai?" Không có giận dữ như dự đoán, cũng không có khóc thút thít như dự đoán, hoàn toàn không có bất kỳ dao động nào, bình tĩnh giống như mặt nước lặng.

Không có phản ứng, như vậy ngược lại càng đáng sợ hơn.

"Đúng, là của ta." Hồi lâu, Tư Đồ Chiến mới nói ra một câu nói, nói xong liền ngồi ở trên ghế giống như là bị rút sạch hơi sức.

Dur Bối Nhi nhìn Tư Đồ Kiệt, trầm mặc. Sau đó từ từ đi ra khỏi cửa chính.

Chương 32: Chương 17

Trong lòng Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt không hiểu ra sao, rất là sợ Dư Bối Nhi nghĩ không thông sẽ xảy ra chuyện, bây giờ nàng có thai, không cẩn thận là một xác hai mạng.

Nhưng Dư Bối Nhi cũng sẽ không lấy thân thể mình ra đùa, nàng chỉ đang giả bộ, muốn vạch trần bí mật của Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt, bây giờ quan hệ giữa nàng và hai người nam nhân này rất rối loạn, sau này cũng sẽ rối loạn như vậy. Nhưng nàng lại không biết gì về bọn họ, muốn cùng người khác thành lập mối quan hệ thân mật nói đơn giản thì đơn giản, nói khó thì khó, đó chính là phải biết bí mật của hắn!

Bây giờ nàng vẫn đang giả bộ tức giận!

Thế là bọn hạ nhân trong phủ tướng quân nhìn thấy tướng quân bình thường uy phong lẫm lẫm và thiếu gia phong độ nhẹ nhàng của mình thành thật đi theo sau lưng thiếu phu nhân, nhìn thế nào cũng thấy giống như sùng vật làm sai đi theo sau lưng chủ nhân cầu xin tha thứ.....

Bọn hạ nhân đứng mắt nhìn mũi, mũi nhìn xuống ngực, được rồi, bọn họ biết bây giờ trong phủ lớn nhất không phải tướng quân và thiếu gia, mà là thiếu phu nhân! Sau này cũng đều phải hầu hạ thiếu phu nhân thật tốt, chớ đến lúc đó thiếu phu nhân còn chưa nói gì bọn họ đã bị tướng quân và thiếu gia trách phạt!

Sau khi Dư Bối Nhi vào phòng "Rằm" một tiếng liền đóng cửa lại, không thèm quan tâm đến hai người nam nhân sau lưng.

Gần đây không khí trong phủ rất kỳ quái, đầu tiên thiếu phu nhân của bọn họ một bước cũng không rời khỏi cửa phòng, thỉnh thoảng đại tướng quân và thiếu gia của bọn họ phải đi gõ cửa, một ngày ba bữa đều do một mình họ đưa đi. Còn hạ lệnh cấm khẩu trên dưới phủ, không cho bọn hắn truyền chuyện xảy ra hai ngày nay ra ngoài, hơn nữa hai ngày nay hạ nhân phạm sai lầm bất luận là sai lầm lớn hay nhỏ đều bị phạt nặng, không ít người đều hy vọng thiếu phu nhân có thể ra ngoài nhanh một chút, nếu không ra những hạ nhân thấp kém như bọn họ đều muốn bị hù chết rồi!

Hai ngày nay Dư Bối Nhi chính là nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, nên nghỉ thì nghỉ, trôi qua an nhàn lắm, dù sao nàng không thiếu kiên nhẫn, sẽ không sợ không dây dưa được hai người nam nhân này. Tính toán toán bọn họ cũng nên sốt ruột, mặc dù nàng vẫn cứ theo lẽ thường ăn uống, một khi có nha hoàn hạ nhân nàng đều ngửa mặt 45° nhìn lên bầu trời, đáng vẻ ưu thương mà xinh đẹp, đoán chắc những hạ nhân kia sẽ nói lại tình huống của nàng cho Tư Đồ Chiến.

Hôm nay sau khi Dư Bối Nhi tắm rửa xong thì phát hiện không thấy một nha hoàn nào trong phòng mình, Dư Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là tự mình đứng dậy muốn mặc quần áo ngủ vào và tìm khăn lông lau tóc. Những ngày qua thân thể của nàng càng thêm nặng nề, cúi đầu nhìn xuống chỉ nhìn thấy cái bụng tròn vo, ngay cả chân của mình cũng không thấy, dĩ nhiên cũng sẽ không nhìn thấy vũng nước dưới đất, trượt chân một cái sẽ phải ngã xuống, còn là ngã về phía trước. Dư Bối Nhi vội vàng đưa tay ôm lấy bụng, dùng sức lật người, muốn tránh đụng tới bụng.

Cũng may một khắc cuối cùng được người đỡ lấy, người đỡ được nàng là Tư Đồ Chiến, Tư Đồ Kiệt vội vàng cầm chăn bao lấy nàng, động tác của hai người rất nhanh, chờ Dư Bối Nhi hồi thần lại thì Tư Đồ Chiến đã ôm cả chăn lẫn người cùng nhau ngồi ở trên giường, Tư Đồ Kiệt còn cầm khăn lau sạch tóc cho nàng.

Cảnh tượng bây giờ thật sự khiến Dư Bối Nhi lúng túng, suy nghĩ một chút bây giờ nàng y phục cũng không mặc, vén chăn lên là có thể nhìn thấy, công công ôm nàng, còn phu quân của nàng thì ở bên cạnh lau tóc cho nàng.....

Nàng muốn ngồi dậy, nhưng hai người nam nhân này còn tưởng rằng nàng không muốn nhìn thấy bọn họ, lập tức mang dáng vẻ uất ức nhìn nàng, thuận tiện ngăn lại động tác của nàng.

Dư Bối Nhi cũng uất ức, các người uất ức cái cọng lông! Hiện tại ta mới là người bị hại lớn nhất có được hay không! Các người như vậy thật sự tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Chương 18

Bất động thì bất động đi, Dư Bối Nhi nhắm mắt lại mặc cho Tư Đồ Chiến bế nàng, cũng không mở miệng nói chuyện.

Hai người nam nhân này cũng không biết nói thế nào, trong lúc nhất thời đắm chìm trong thế giới của bản thân, yên lặng không nói gì.

"Hai người không có gì nữa thì đi ra đi, hai người yên tâm ta sẽ bình an sinh đứa bé ra"

Còn tiếp tục trầm mặc nữa trời liền sáng, bọn họ không mệt, Dư Bối Nhi là phụ nữ có thai cũng rất mệt mỏi.

"Thật xin lỗi, chuyện lần này đều do ta sắp đặt"

Nhân cách thứ hai của Tư Đồ Kiệt nóng nảy nói ra, hẳn cũng không biết tại sao phải sợ, tựa như lần này không giải thích thì không còn cơ hội nữa.

"Ta cũng không đúng, ta không nên đồng ý" Tư Đồ Chiến cũng phải chịu trách nhiệm rất lớn, không hoàn toàn là lỗi của một mình Tư Đồ Kiệt, hẳn mới là người thi hành.

"Chuyện là như thế nào? Ta đều như vậy, chẳng lẽ hai người còn không chịu cho ta một lời giải thích hay sao?"

Có thể do tâm trạng phụ nữ có thai khá mất cảm, vốn dĩ Dư Bối Nhi chỉ muốn giả bộ một chút buộc bọn họ gấp gáp, kết quả cuối cùng bản thân càng khóc càng lớn tiếng, càng khóc càng đau lòng, giống như là thật sự đau lòng.

Các nam nhân vội vàng vàng khai báo tất cả.

Có thể nói Tư Đồ Chiến cả đời này không thẹn với lương tâm, cho đến sau khi Tư Đồ Kiệt ra đời, hẳn mới cảm thấy mình nợ Tư Đồ Kiệt, bây giờ còn nợ thêm Dư Bối Nhi.

Nguyên thể của Tư Đồ Chiến là dòng chính nữ của trung đẳng thế gia vừa lúc xứng với Tư Đồ Chiến, chưa nói tới Tư Đồ Chiến có cảm tình với nàng hay không nhưng vẫn có kính trọng.

Vậy mà nữ nhân này cũng không phải loại dễ chọc, nàng thừa dịp Tư Đồ Chiến xuất chinh liền cảm phủ vụ, khất khe tiểu thiếp, có hài tử liền bị chính sinh non, không có hài tử thì tìm lý do đuổi ra khỏi phủ, khi Tư Đồ Chiến trở về liền muốn hưu thê, nhưng lại cố tình phát hiện ra tin nàng mang thai.

Lúc ấy Tư Đồ Chiến cũng là tuổi trẻ khí thịnh, liền lấy lý do chủ mẫu đang mang thai không thể hầu hạ, nên hẳn nạp rất nhiều nữ nhân vào, có vài người mang thai liền có dã tâm, dã tâm lớn đến mức dám hại chủ mẫu, nhiều thủ đoạn khiến cho nàng ba lần bốn lượt trúng kế, xem chút nữa thì chết từ trong trứng nước.

Cuối cùng đứa bé sinh ra cũng là...

Dư Bối Nhi rất muốn phi nhỏ Tư Đồ Chiến một tiếng nam cận bã, nhưng suy nghĩ lại cũng không hẳn là lỗi của hẳn liền nuốt xuống.

Lúc này Tư Đồ Kiệt cũng chen lời vào, giải thích hai nhân cách của hẳn vì sao mà xuất hiện.

Từ nhỏ Tư Đồ Kiệt đã biết mình không bình thường, mặc dù phụ thân rất là sủng ái hẳn, cũng không ghét bỏ hẳn, nhưng hẳn không chịu nổi ánh mắt sợ hãi của người hầu hạ thân cận bên cạnh hẳn.

Những ánh mắt kia khiến cho hẳn rất tự ti, chỉ có ở trước mặt phụ thân mình mới có chút hoạt bát.

Lúc Tư Đồ Kiệt mười tuổi trong phủ không chỉ có mình hẳn, lúc ấy còn có hài tử của những thị thiếp hại chết mẫu thân hẳn lưu lại, mặc dù những nữ nhân kia đều được mua về, nhưng trong đại gia tộc ai không muốn hài tử mình thành dòng chính? Chỉ thân phận con trai trưởng này cũng đủ lý do để bọn họ xuống tay, thế là lúc Tư Đồ Chiến không có trong phủ, bọn họ sẽ mua chuộc hạ nhân cùng nhau khi dễ Tư Đồ Kiệt.

Lúc Tư Đồ Kiệt chân chính bộc phát là năm mười tuổi, khi lại bị khi dễ nữa, không biết người nào đã giết y phục của hẳn ra nhìn thấy thân thể khác biệt với người thường của hẳn, kêu to quái vật, sau đó cười nhạo hẳn, bị ức hiếp lâu dài và lần kích thích này trực tiếp dẫn đến nhân cách hai xuất hiện.

Dư Bối Nhi suy đoán không có sai, nhưng nhân cách thứ hai cũng không phải đơn giản như vậy. Nhân cách khác của Tư Đồ Kiệt thông minh xảo trá, hẳn bày mưu giết hết những đứa trẻ kia, hạ nhân bị mua chuộc cùng với những hạ nhân cận thân biết hẳn khác thường rồi coi thường và e ngại hẳn.

Sau khi Tư Đồ Chiến trở lại tất cả đều đã muộn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Chương 19

Tư Đồ Kiệt còn là một đứa trẻ làm không đủ sạch sẽ, Tư Đồ Chiến điều tra cũng đủ biết chuyện gì xảy ra, nhưng hẳn không có trừng phạt Tư Đồ Kiệt.

Nói cho cùng, tất cả những chuyện này đều do hẳn mà ra.

Sau khi hẳn trở lại thì có kế hoạch đổi hàng loạt hạ nhân, hơi biết một chút chuyện một là bị giết hai là bị bán đi.

Không còn người nào biết sự thật cả.

Hắn cũng không tái giá, dù có cần cũng chỉ tìm ca nương, vũ nữ được nuôi dưỡng trong phủ, nữ nhân người khác đưa tới đều đặt ở trong một cái viện, cho uống thuốc tuyệt tử.

Về sau chủ nhân cách dần dần không nhớ rõ chuyện xảy ra năm đó, nhân cách thứ hai được Tư Đồ Chiến giáo dục, càng ngày càng biết khống chế sự chém giết của mình.

Tư Đồ Kiệt là nhi tử độc nhất của Đại tướng quân, không biết có bao nhiêu người đứng xếp hàng đưa nữ nhân cho hắn, nhưng thân thể Tư Đồ Kiệt không thể ân ái với nữ nhân, cũng không thể để chuyện một nữ nhân cũng không có truyền ra tin hắn không được. Sau đó nhân cách thứ hai tiện thể diễn trò treo đầu dê bán thịt chó, hạ mê hương với những nữ nhân này rồi để cho phụ thân của mình làm.....

Nói đến đây còn lên lên nhìn Dư Bối Nhi một cái, thấy Dư Bối Nhi cười lạnh một tiếng cũng không bày tỏ gì mới nói tiếp.

Tư Đồ Chiến ấy náy với nhi tử này nên vừa mới bắt đầu liền theo hắn làm càn, đến cuối cùng liền trực tiếp lấy có luyện binh đánh giặc để từ chối làm những trò lừa bịp phiền phức này.

Sau đó một lần dạo chơi chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt gặp được một nữ nhân, nữ nhân kia thích chủ nhân cách, chủ nhân cách cũng yêu nữ nhân này, nhưng không ngờ nữ nhân này nói có biện pháp khiến nhân cách thứ hai biến mất trả lại thân thể cho chủ nhân cách.

Chỉ là nàng ta không biết chủ nhân cách không thể rời bỏ nhân cách thứ hai, Tư Đồ Kiệt tranh cãi ầm ĩ một trận với nữ nhân kia rồi tan rã trong không vui, sau đó Tư Đồ Kiệt cũng không tìm thấy nữ nhân kia nữa, dần dần tâm cũng chết rồi.

Tiếp theo đó là Dư Bối Nhi gả vào

.....

"Vậy thân thể của chàng....." Dư Bối Nhi vẫn rất là muốn biết thân thể Tư Đồ Kiệt là bị làm sao, dù sao cũng đã nói ra thì nói rõ hoàn toàn luôn đi.

Sắc mặt Tư Đồ Kiệt biến đổi nhiều lần, có chút cầu xin nhìn Dư Bối Nhi, Dư Bối Nhi đối với Tư Đồ Kiệt mà nói rất đặc biệt. Nàng không phải là người đầu tiên biết hắn khác thường, nhưng lại là nữ nhân đầu tiên mà chủ nhân cách và nhân cách thứ hai đều không bài xích. Hắn hoàn toàn không biết nếu như nàng biết thân thể của hắn sẽ dùng ánh mắt gì nhìn hắn, nếu quả như vậy thì.....Hắn không nỡ giết nàng, nhưng về sau sẽ sống chung với nhau như thế nào đây?

"Ta.....ta là một người không biết là nam hay nữ.....Ta vừa là nam nhân..... cũng có thể là nữ nhân....."

Dư Bối Nhi không nghĩ tới Tư Đồ Kiệt lại là người song tính, Tư Đồ Kiệt nói khi mẫu thân hắn mang thai hắn bị người ta bỏ thuốc, xem ra là những thứ thuốc kia khiến hắn bị dị tật. (chỗ này ta không rõ lắm là song tính hay lưỡng tính vì hai cái đều nghĩa khác nhau hoàn toàn nhưng ta thiên về lưỡng tính và nếu ai chưa biết lưỡng tính là gì thì hỏi google ấy)

Dư Bối Nhi ngáp một cái nho nhỏ, còn một nửa canh giờ thì trời sáng, bây giờ nàng là nữ nhân có thai, cần nghỉ ngơi rồi.

"Tư Đồ Kiệt chàng ngủ với ta có được hay không, mấy ngày nay ta lạnh quá....." Bàn tay nhỏ bé lôi kéo Tư Đồ Kiệt, lời nói mơ hồ nghe mềm mại dịu dàng.

Tư Đồ Kiệt không dám tin nhìn Dư Bối Nhi, ngàn tính vạn tính không ngờ Dư Bối Nhi lại phản ứng như vậy, hắn rất vui mừng, vui mừng không nói nên lời, trong lòng vừa khẩn trương vừa căng thẳng.

"Còn ta thì sao?" Tư Đồ Chiến nhíu nhíu mày

"Ngài vẫn nên trở về sớm một chút đi công công!" Dư Bối Nhi là một nữ nhân thù dai, đoạn thời gian đó mặc dù có "Chơi không xấu" nên nàng không phải chịu nhiều đau đớn nhưng cỗ họng cũng không chịu nổi đau đấy!

Tư Đồ Chiến khó chịu, đây coi là cái gì? Làm nửa ngày liền hai câu nói đã muốn đuổi hắn đi rồi ngủ ngon à? Nhưng nếu để cho hắn và thê tử của nhi tử mình cùng nhau đắp chung chăn cũng không được tốt cho lắm, thế là liền kìm nén bức tức mà đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Chương 20

Sau khi buông lỏng tâm sự Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến cuối cùng cũng ngủ ngon, nhưng chuyện này có đơn giản như vậy không?

Bọn hạ nhân phát hiện hai ngày nay thiếu gia và thiếu phu nhân hoà hảo rồi, càng ân ái hơn trước kia, cho nên nói tiểu phu thê này càng gây gổ tình cảm càng tốt, đánh là thương mừng là yêu! Nhưng tại sao lão gia của bọn họ càng ngày càng đen mặt vậy? Chẳng lẽ nhìn thấy thiếu gia phu nhân ân ái nên muốn tìm mùa xuân thứ hai?

Sau nhiều ngày cuối cùng Dur Bối Nhi cũng bước ra cửa phòng, vào trong Tiểu Đình phơi nắng, Tư Đồ Kiệt ở bên cạnh đuổi hết tất cả hạ nhân, rất ân cần bưng trà rót nước.

"Chàng tránh ra, cản trở ánh mặt trời chiếu vào ta rồi!" Rõ ràng tay chân không hề nhanh nhẹn, chưa từng nhuốm bẩn lại còn khẳng khăng làm chuyện những hạ nhân làm này.

"Có phải nàng ghét bỏ ta rồi không?" Tư Đồ Kiệt uất ức nhìn chằm chằm Dur Bối Nhi.

Dur Bối Nhi trực tiếp liếc mắt xem thường, cảm thấy Tư Đồ Kiệt tà khí lúc trước cũng bị hủy hoại, bây giờ lại đang làm nũng..... mặc dù con người sẽ thay đổi, nhưng thay đổi như vậy quá nhanh rồi!

"Bối Nhi....ta...rất vui mừng....." Có lẽ chính mình cũng quá xấu hổ cho nên...đẩy chủ nhân cách thứ nhất ra.

"Um!" Rên nhẹ một tiếng, bụng đột nhiên chuyển động.

"Sao vậy? Sao vậy? Có phải muốn sinh hay không?" Tư Đồ Kiệt cực kì lúng túng, xoay quanh Dur Bối Nhi.

Chỉ số thông minh của chàng bằng không sao? Bây giờ mới năm tháng sinh cái rắm....

Kéo tay Tư Đồ Kiệt đặt ở trên bụng để hắn cảm nhận cái thai. Hải tử cách một lần da nhúc nhích một cái, hô hấp của Tư Đồ Kiệt chột nhẹ, rụt tay về, ngay cả giọng nói cũng nhẹ nhàng "Nó.....nó đang cử động!"

"Ừ,nó đang chào hỏi chàng đấy" Đã sớm trải qua mấy tháng mang thai nên Dur Bối Nhi đã sớm không thấy lạ, sau đó bảo Tư Đồ Kiệt tới đây nghe tiếng động của hải tử.

Không biết Tư Đồ Kiệt nghe được cái gì, biểu hiện trên mặt phải gọi là thật phong phú, một chốc lại thay đổi một vẻ mặt, ngũ quan.

"Lời nói của ta nó nghe được sao?"

"Nghe được, không có việc gì thì đọc sách cho nó nghe, cười đùa với nó" Dur Bối Nhi cũng không biết khi nào thì bắt đầu dưỡng thai, lúc trước nàng bận bịu nên không nhớ.

"Vậy chẳng phải nó sẽ biết những gì hôm qua ta nói sao?" Ngộ nhờ hải tử nhớ rõ, sau khi lớn lên ghét bỏ hắn thì làm sao bây giờ?

Nàng không muốn để ý tên ngu ngốc này, không, nàng không biết tên ngu ngốc này!

Tư Đồ Chiến xa xa nhìn, thật là một hình ảnh ảm áp.

Hắn nên cảm thấy vui mừng, hải tử của mình cũng coi như là có người bầu bạn, nhưng trong lòng vẫn luôn có một giọng nói bảo rằng tất cả vốn nên là của hắn, nữ nhân là của hắn, hải tử cũng là của hắn.

Dur Bối Nhi giống như là cảm nhận được có người đang nhìn nàng, quay đầu nhìn sang thấy Tư Đồ Chiến, sau đó liền nhẹ nhàng dời ánh mắt đi, giống như là nhìn thấy một người không quan trọng, quay sang nhìn đáng vẻ sững sờ của Tư Đồ Kiệt rồi thản nhiên cười, vừa thuần khiết, vừa tươi đẹp.

Tư Đồ Chiến giật giật ngón tay, cuối cùng quay người đi, hắn tự nhắc mình không nên nghĩ đến nữa.

Nhưng càng tự nói với mình không nghĩ đến thì lại càng nghĩ đến nhiều hơn.

Dur Bối Nhi nhìn bước chân hơi lộn xộn của Tư Đồ Chiến, cười khẽ một tiếng, nam nhân chính là như vậy, người càng không để ý tới hắn, hắn lại càng chú ý người, người càng biểu hiện không quan tâm hắn, hắn lại càng quan tâm người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Chương 21

Thân phận giữa nàng và Tư Đồ Chiến vẫn luôn là một trở ngại, cũng bởi vì cái thân phận này nên dù Tư Đồ Chiến có phát sinh quan hệ với nàng nhưng cũng sẽ không xem nàng như người trong lòng.

Dur Bối Nhi bày tỏ nếu chuyện đã như vậy thì ta vẫn sẽ sống tốt sinh hài tử, nhưng người không yêu ta thì cũng không nên trêu chọc ta. Nàng đang chờ Tư Đồ Chiến nhìn rõ tâm tư của mình, rốt cuộc chỉ là vài đêm tình hay là muốn lấy được nàng.

Phía Bắc Tần quốc, mùa đông rét lạnh hơn Trần quốc rất nhiều. Cơ thể băng cơ ngọc cốt của Dur Bối Nhi lại càng sợ lạnh, trong thân thể không còn một chút khí âm, đầu mùa đông Tư Đồ Kiệt nhất định phải hàng đêm ôm ấp thì nàng mới ngủ được.

Nhưng tối nay nàng không ngủ được rồi, Tư Đồ Kiệt nhận công vụ gì đó nên đã ra ngoài.

Thường xuyên tắm rửa không tốt cho thai nhi, hơn nữa bây giờ mà tắm lại càng có hại. Nàng chỉ có thể ngâm chân sưởi ấm cơ thể rồi ngủ một mình, nhưng cái này cũng đã nhiều lần thay nước cơ thể của nàng vẫn man mát lạnh lạnh, da cũng lạnh băng.

Dur Bối Nhi quyết định không ngâm nữa, tính toán cứ như vậy đi ngủ, nhưng dù đã bọc chăn bông thật dày nhưng nàng vẫn cảm thấy lạnh.

Trong mơ mơ màng màng cảm nhận được một luồng khí nóng, Dur Bối Nhi từ từ dựa vào, chặt chẽ ôm lấy luồng khí nóng này.

Uhm, cuối cùng cũng không lạnh, thật ấm áp!

Ngủ thẳng đến sáng ngày hôm sau có thể vẫn ấm áp, Dur Bối Nhi thoải mái cạo chân, đột nhiên giật mình nghĩ đến cái gì, cả người cười giống như con mèo ăn vụng.

Tối nay nàng đi ngủ rất sớm, ôm bụng nằm trên giường, chôn cả đầu và người ở trong chăn.

Đợi đến lúc người kia đến, vén chăn lên thì nhìn thấy một đôi mắt to ngập nước nhìn chằm chằm mình giống như là chờ bắt kẻ trộm.

Chẳng phải đang chờ ăn trộm sao? Nàng đang cho một tên trộm ngọc châu hương.

"Tôi hôm qua là ngài phải không?" Khí lạnh kéo tới, ôm mình chặt một chút. Nàng phải nhìn còn chưa có diễn xong không thể nhào tới, nàng cảm thấy trên người hắn không ngừng tỏa ra hơi ấm!

"....." Tư Đồ Chiến thật sự không biết nói gì, thấy đáng về uất ức muốn khóc lại cố kiềm nén của Dur Bối Nhi thì trong lòng liền mềm nhũn, đưa tay ôm Dur Bối Nhi vào trong ngực, đắp chăn. "Thân phận chúng ta khác biệt, tại sao ngài còn phải như vậy?" Mặc dù không có nước mắt nhưng trong giọng nói mang theo một chút nghẹn ngào, một chút uất ức, một chút khó hiểu khiến người nghe tan nát cõi lòng, muốn rơi lệ theo.

"Ta....ta không yên tâm..."

"Cần gì phải như vậy?" Không nhìn thấy nét mặt Dur Bối Nhi, nhưng cự tuyệt trong giọng nói rất rõ ràng.

Trái tim của Tư Đồ Chiến bị đâm một châm.

"Ta là con dâu của ngài, ngài chỉ là giúp Tư Đồ Kiệt thôi không phải sao?"

Lại thêm một châm.

"Chuyện đã như thế thì đến đây kết thúc đi, chúng ta coi như chưa từng xảy ra chuyện gì, ngài chính là công công của ta.....Um...."

Tư Đồ Chiến chặn cái miệng nhỏ nhắn đang lăm lăm, hắn không thể dễ dàng tha thứ nữa, nữ nhân này mang hài tử của hắn lại còn muốn xem như không có chuyện gì xảy ra!

Ngậm đầu lưỡi dùng sức mút, hương vị ngọt ngào khiến cho hắn muốn dùng mà không được, cái miệng nhỏ nhắn này thật là làm cho hắn vừa yêu vừa hận, tại sao có thể nói ra những lời tuyệt tình như vậy!

Vừa hôn xong mặt Dur Bối Nhi ửng hồng, mắt cũng đỏ, "Cái người này làm sao....." Lời còn chưa nói hết lại bị hôn, Tư Đồ Chiến cực sợ nữ nhân này lại nói những lời tuyệt tình.

"Đừng nói nữa, ta chính là không bỏ được nàng, cũng không muốn buông tha nàng....."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chương 22

"Thật ra ngài chỉ thích thân thể này thôi có đúng hay không?"

Ngần đầu lên nhìn Tư Đồ Chiến, hoàn toàn không biết khoe mất mình hồng hồng, bộ dáng kia thật chọc người yêu thương.

"Lúc trước là vậy, nhưng sau này ta mới phát hiện càng ngày càng không bỏ được nàng. Ta muốn cùng với nàng, mặc kệ nàng có phải thê tử Kiệt nhi hay không"

Trước đó trong lòng Tư Đồ Chiến không biết đã trải qua bao nhiêu giấy giũa, nhưng vừa nghe mật thám báo cáo nói nàng sợ lạnh khó chịu, thân thể liền phản ứng nhanh hơn não bộ lập tức chạy tới phòng nàng ôm nàng.

"Thật sự? Trong lòng của ngài thật sự có ta sao?"

Trong lời nói có chút không xác định, còn không đợi nam nhân trả lời, nàng tiếp tục nói.

"Biết mình mang thai con của ngài, ta cũng có chút để ý ngài.....Nhưng ta là thê tử của Tư Đồ Kiệt.....ta và ngài, chúng ta....."

Tư Đồ Kiệt rất vui mừng, hẳn cho rằng Dư Bối Nhi không có chút cảm giác nào với hắn, không ngờ nàng vẫn có chút để ý tới hắn.

"Không sao, tất cả đều giao cho ta, nàng không nên cự tuyệt ta có được hay không? Cho ta một cơ hội có được hay không? Có được hay không?"

Mấy chữ cuối cùng gần như là cầu xin, trái tim Dư Bối Nhi run lên, gật đầu một cái.

Tình cảm của Tư Đồ Chiến và Dư Bối Nhi nhanh chóng tăng lên, mỗi buổi tối hai người đều ôm nhau ngủ.

Tư Đồ Kiệt trở về, không biết Tư Đồ Chiến đã nói những gì với hắn, Tư Đồ Kiệt cũng không nói gì thêm, dù sao quan hệ giữa ba người bọn họ cũng rối loạn đến cắt cũng không xong.

Đợi đến gần ngày sinh của Dư Bối Nhi công chúa Trường An của Trần Quốc đi tới Tần Quốc.

Tư Đồ Kiệt phụ trách tiếp đãi sứ thần Trần quốc thì nhận ra công chúa Trường An này trước kia chính là cô nương mà chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt từng thích.

Sau một hồi ăn nói khép nép, lay lắt lòng của hai người nam nhân này, Dư Bối Nhi mới rõ thì ra công chúa Trường An này gả tới là bởi vì Trần Quốc và Hàn Quốc thua thảm hại, muốn dùng công chúa Trường An và mỹ nhân trần bảo để lấy lòng Tần quốc.

Dư Bối Nhi gả tới là hôn nhân chính trị, công chúa Trường An cũng vậy, nói dễ nghe là kết thân, khó nghe một chút chính là quà tặng.

Nhưng dù sao công chúa Trường An cũng là công chúa của một nước, thân phận người lấy công chúa cũng không thể quá thấp. Tư Đồ Chiến chính là một trong những người được đề cử đó, hiện tại cũng không thể xác định cuối cùng là rơi vào nhà nào.

Dư Bối Nhi biết rõ...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Thế Giới Thứ Hai(Ngoại Truyện 1: Những Chuyện Liên Quan Đến Đứa Bé)

Tiêu công tử của phủ tướng quân tên là Tư Đồ Sâm, chữ Sâm ý là trần bảo, thể hiện Tư Đồ Sâm là trần bảo trong lòng Dư Bối Nhi và bọn họ.

Năm nay Tư Đồ Sâm đã được hai tuổi rồi, gần đây nó rất không vui, bởi vì nó không thể ngủ chung với mẫu thân thơm ngát của mình nữa! Hai đại ác ma này đuổi nó khỏi mẫu thân rồi! Còn giao nó vào tay sư phụ ác ma dạy võ công, đứng tấn chỉ là chuyện nhỏ, sợ nhất chính là cây roi! Nếu không phải mẫu thân nói luyện võ có thể cường thân kiện thể, không cần uống nước thuốc đen kịt đắng chát này nữa nó mới có luyện võ! Hừ, nó còn có một tâm nguyện nho nhỏ, chính là học giỏi võ công sau này đánh bại hai đại ác ma đó cứu mẫu thân ra!

Mặc dù tuổi nó nhỏ, nhưng có rất nhiều mưu kế, nó tính toán lén lút đi xem mẫu thân của mình, xem xem mẫu thân có bị đại ác ma khi dễ hay không!

Sau khi Dư Bối Nhi sinh đứa bé thì cơ thể thường hay ngã bệnh, nhất là chịu không nổi khí lạnh. Sau đó phủ tướng quân bỏ số tiền lớn mời một đồ đệ của danh y đã ẩn cư nhiều năm đến điều trị thân thể cho Dư Bối Nhi, còn cải tạo lại gian phòng của nàng, thân thể của nàng mới tốt hơn một chút.

Gian phòng hiện tại nàng ở đổi tên là Noãn các, còn khu vườn thì mời thợ tới đào cái ống dưới mặt đất, thoáng lạnh cũng bảo người ta ngày đêm không ngừng nấu nước rót vào trong khu vực quản lý. Cả khu vườn thật sự phải nói là bốn mùa như mùa xuân, các loại hoa trong sân nở ngày mỗi khác. Chỗ có thể đi lại trong phòng và trên giường thì lót thảm thật dày, phòng ngừa Dư Bối Nhi ngã xuống đất bị nhiễm lạnh. Cái giường ban đầu cũng bị đổi,

giường mới lớn như có thể dung nạp năm đại hán ngủ cùng, trên cột giường cũng khắc hoa văn tuyệt đẹp. Cái màn giường kia càng thêm khoa trương, mỗi một trăm lão tú nương gia đình mỹ mãn con cháu đầy đàn tới thêu một trăm chữ Phúc và một trăm Thọ, ước chừng thêu tới mười cái, nói là có thể đổi lại dùng.

Danh tiếng của Dư Bối Nhi cũng vì vậy mà vang xa, ai mà không biết phủ Đại tướng quân của Tần quốc có vị thiếu phu nhân là Phượng Dương Quận chúa của Trần quốc, bây giờ được phu quân hết mực cưng chiều, cũng sắp bị toàn bộ tiểu thư Tần Đô đồ kỵ chết rồi, nếu nàng không gả tới đây thì những sủng ái này sẽ thuộc về các nàng.

Tư Đồ Sâm vui vẻ chạy đến bên giường lớn, tiểu nha hoàn bên cạnh len lén cười, mỗi ngày công tử đều tới đây một lần như tiểu tặc, mỗi lần không tới nửa canh giờ đã bị lão gia và thiếu gia đuổi đi.

"Mẫu thân, mẫu thân!" Hai đại ác ma nói mẫu thân bởi vì sinh nó mà tổn thương thân thể, cho nên mỗi ngày uống thuốc xong phải ngủ một hồi, nói chuyện thì nói nhỏ thôi để không kinh hãi đến mẫu thân, nếu không thì mẫu thân phải uống thuốc còn đắng hơn thuốc của nó. "Um..... Sâm nhi?" Một cánh tay như ngọc kéo bức màn tinh mỹ phồn hoa ra, để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn càng nuôi càng mỹ lệ hơn, nhìn thấy người tới cười khẽ một tiếng, như trăm hoa đua nở.

"Mẫu thân, con rất nhớ người." Thân thể bé nhỏ bò lên giường lớn dưới sự giúp đỡ của mẫu thân và tiểu nha hoàn, ủy khuất chui vào trong ngực mẫu thân mình, hít thật sâu mùi thơm trên người Dư Bối Nhi.

"Mẫu thân cũng nhớ Sâm nhi." Các nam nhân càng lớn tuổi thì tham muốn giữ lấy nàng càng mãnh liệt. Nếu không phải nàng phản đối mãnh liệt, theo ý của các nam nhân đó chính là Sâm nhi sinh ra nên theo bà vú, nơi nào còn có thể giữ ở bên người hai năm.

"Mẫu thân chúng ta ngủ chung đi, uống thuốc rồi ngủ mới tốt cho cơ thể." Tư Đồ Sâm nháy nháy mắt, thích nhất cùng mẫu thân mình ngủ.

"Được, Sâm nhi nằm đây."

Khi hai người nam nhân này hết bận mới đến Noãn các thì nhìn thấy Dư Bối Nhi ôm Tư Đồ Sâm, một tay của tiểu tử thú kia còn nắm cánh tay ngọc của Dư Bối Nhi, tay kia nắm bộ ngực sữa của nàng.... Nhìn nhau một cái, ăn ý che miệng bé Tư Đồ Sâm ra, không kinh động Dư Bối Nhi đã ngủ say, cùng nhau trừng trị thích đáng tiểu tử cứng đầu cứng cổ này.

Phải biết bọn họ đã hai năm không có chạm qua Dư Bối Nhi rồi, tiểu tử này lại thường gần gũi nàng, sao có thể không khiến cho bọn họ hận nghiêng răng nghiêng lợi đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Ngoại Truyện 1: Những Chuyện Liên Quan Đến Đứa Bé

Tiểu công tử của phủ tướng quân tên là Tư Đồ Sâm, chữ Sâm ý là trân bảo, thể hiện Tư Đồ Sâm là trân bảo trong lòng Dư Bối Nhi và bọn họ.

Năm nay Tư Đồ Sâm đã được hai tuổi rồi, gần đây nó rất không vui, bởi vì nó không thể ngủ chung với mẫu thân thơm ngát của mình nữa! Hai đại ác ma này đuổi nó khỏi mẫu thân rồi! Còn giao nó vào tay sư phụ ác ma dạy võ công, đứng tấn chỉ là chuyện nhỏ, sợ nhất chính là cây roi! Nếu không phải mẫu thân nói luyện võ có thể cường thân kiện thể, không cần uống nước thuốc đen kịt đắng chát này nữa nó mới cố luyện võ! Hừ, nó còn có một tâm nguyện nho nhỏ, chính là học giỏi võ công sau này đánh bại hai đại ác ma đó cứu mẫu thân ra!

Mặc dù tuổi nó nhỏ, nhưng có rất nhiều mưu kế, nó tính toán len lén lút lút đi xem mẫu thân của mình, xem xem mẫu thân có bị đại ác ma khi dễ hay không!

Sau khi Dư Bối Nhi sinh đứa bé thì cơ thể thường hay ngã bệnh, nhất là chịu không nổi khí lạnh. Sau đó phủ tướng quân bỏ số tiền lớn mời một đồ đệ của danh y đã ẩn cư nhiều năm đến điều trị thân thể cho Dư Bối Nhi, còn cải tạo lại gian phòng của nàng, thân thể của nàng mới tốt hơn một chút.

Gian phòng hiện tại nàng ở đổi tên là Noãn các, còn khu vườn thì mời thợ tới đào cái ống dưới mặt đất, thoáng lạnh cũng bảo người ta ngày đêm không ngừng nấu nước rót vào trong khu vực quản lý. Cả khu vườn thật sự phải nói là bốn mùa như mùa xuân, các loại hoa trong sân mỗi ngày mỗi khác. Chỗ có thể đi lại trong phòng và trên giường thì lót thảm thật dày, phòng ngừa Dư Bối Nhi ngã xuống đất bị nhiễm lạnh. Cái giường ban đầu cũng bị đổi, giường mới lớn như có thể dung nạp năm đại hán ngủ cùng, trên cột giường cũng khắc hoa văn tuyệt đẹp. Cái màn giường kia càng thêm khoa trương, mỗi một trăm lão tú nương gia đình mỹ mãn con cháu đầy đàn tới thêu một trăm chữ Phúc và một trăm Thọ, ước chừng thêu tới mười cái, nói là có thể đổi lại dùng.

Danh tiếng của Dư Bối Nhi cũng vì vậy mà vang xa, ai mà không biết phủ Đại tướng quân của Tần quốc có vị thiếu phu nhân là Phượng Dương Quận

chúa của Trần quốc, bây giờ được phu quân hết mực cưng chiều, cũng sắp bị toàn bộ tiểu thư Tần Đồ đổ kị chết rồi, nếu nàng không gả tới đây thì những sủng ái này sẽ thuộc về các nàng.

Tư Đồ Sâm vui vẻ chạy đến bên giường lớn, tiểu nha hoàn bên cạnh len lén cười, mỗi ngày công tử đều tới đây một lần như tiểu tặc, mỗi lần không tới nửa canh giờ đã bị lão gia và thiếu gia đuổi đi.

"Mẫu thân, mẫu thân!" Hai đại ác ma nói mẫu thân bởi vì sinh nó mà tổn thương thân thể, cho nên mỗi ngày uống thuốc xong phải ngủ một hồi, nói chuyện thì nói nhỏ thôi để không kinh hãi đến mẫu thân, nếu không thì mẫu thân phải uống thuốc còn đáng hơn thuốc của nó.

"Ừm . . . . Sâm nhỉ?" Một cánh tay như ngọc kéo bức màn tinh mỹ phồn hoa ra, để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn càng nuôi càng mỹ lệ hơn, nhìn thấy người tới cười khẽ một tiếng, như trăm hoa đua nở.

"Mẫu thân, con rất nhớ người." Thân thể bé nhỏ bò lên giường lớn dưới sự giúp đỡ của mẫu thân và tiểu nha hoàn, ủy khuất chui vào trong ngực mẫu thân mình, hít thật sâu mùi thơm trên người Dur Bối Nhi.

"Mẫu thân cũng nhớ Sâm nhỉ." Các nam nhân càng lớn tuổi thì tham muốn giữ lấy nàng càng mãnh liệt. Nếu không phải nàng phản đối mãnh liệt, theo ý của các nam nhân đó chính là Sâm nhi sinh ra nên theo bà vú, nơi nào còn có thể giữ ở bên người hai năm.

"Mẫu thân chúng ta ngủ chung đi, uống thuốc rồi ngủ mới tốt cho cơ thể." Tư Đồ Sâm nháy nháy mắt, thích nhất cùng mẫu thân mình ngủ.

"Được, Sâm nhi nằm đây."

Khi hai người nam nhân này hết bận mới đến Noãn các thì nhìn thấy Dur Bối Nhi ôm Tư Đồ Sâm, một tay của tiểu tử thú kia còn nắm cánh tay ngọc của Dur Bối Nhi, tay kia nắm bộ ngực sữa của nàng. . . . Nhìn nhau một cái, ăn ý che miệng bé Tư Đồ Sâm ra, không kinh động Dur Bối Nhi đã ngủ say, cùng nhau trừng trị thích đáng tiểu tử cứng đầu cứng cổ này.

Phải biết bọn họ đã hai năm không có chạm qua Dur Bối Nhi rồi, tiểu tử này lại thường gần gũi nàng, sao có thể không khiến cho bọn họ hận nghiêng răng nghiêng lợi đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Ngoại Truyện 2: Chuyện Liên Quan Đến Ba Người (H)

Dur Bối Nhi dưỡng thân thể hai năm, các nam nhân cũng nhịn hai năm.

Đều bởi vì một câu nói của thần y trẻ tuổi, nếu muốn Dur Bối Nhi chân chính tốt thì trong một năm rưỡi không được hành phòng, trong năm năm không được mang thai!

Không sai, nếu dưỡng thân thể tốt Dur Bối Nhi vẫn có thể sinh con, nhưng có thể không sinh thì không nên sinh, sinh đoán chừng lại phải nghỉ ngơi một năm, hai năm nữa mới tốt.

Các nam nhân cũng không muốn Dur Bối Nhi chịu khổ, dù là thần y lên tiếng nói rằng đã có thể hành phòng, nhưng họ vẫn cứng rắn nhịn thêm nửa năm nữa.

Nhưng gần đây cơ thể Dur Bối Nhi tốt hơn nhiều, nói cách khác là đã có thể. . . . .

Dur Bối Nhi không biết ý định của các nam nhân, nàng vui mừng cuối cùng cũng có thể bước ra cửa phòng rồi, hoàn toàn không biết các nam nhân tính toán phải ăn nàng như thế nào.

Bọn nha hoàn theo nàng đi đến bờ ao nhỏ, nàng muốn cho cá ăn, kết quả bọn nha hoàn nhanh tay lẹ mắt buộc từng tầng từng tầng rèm vải quanh tiểu đình, lại đốt ba lò sưởi bên trong, mọi phương diện đều không để một chút gió lọt vào.

Nàng vẫn muốn tiếp tục cho cá ăn sao?

Tiểu bảo bối Sâm nhi của nàng vẫn còn chưa tan học, bọn nha hoàn cũng không để cho nàng ra gió, nàng chỉ đành tựa vào đệm êm dày xem sách, kết quả xem hồi lâu đến lúc ngủ gật, nhắm mắt ngủ một lát.

Giữa lúc mơ mơ màng màng nàng cảm giác có vật gì đó đang quấy nhiễu nàng, nàng mở mắt nhìn thấy hai người nam nhân này vây quanh nàng, bốn bàn tay vẫn còn chạy loạn trên người của nàng: "Ừm! Hai người đang làm gì thế?" Trên mặt nổi lên vết đỏ, rõ ràng đã là mẫu thân, nhưng thần thái vẫn còn là thiếu nữ trẻ trung mê người, bộ dáng thẹn thùng e lệ này kích thích các nam nhân đã thủ đã lâu không được buông thả càng tăng thêm sức lực trên tay

muốn nghe cái miệng nhỏ mê người này phát ra tiếng rên rỉ.

Dư Bối Nhi được hai người nam nhân nhẹ nhàng ôm lấy đặt lên trên bàn của tiểu đình, Tư Đồ Kiệt còn tỉ mỉ lót một lớp thảm lên. Y phục bị cởi lộ ra làn da trắng hồng, vì đã lâu không có ra cửa sưởi nắng nên làn da này trắng đến gần như trong suốt dưới ánh mặt trời, xúc cảm trơn mịn làm cho người ta yêu thích không buông tay.

Lúc này vừa vãn nổi gió, lay động rèm, qua khe hở giữa những bức rèm đang lay động Dư Bối Nhi rõ ràng có thể nhìn thấy hầu gái đang canh chừng bên ngoài, cùng với những người làm khác thỉnh thoảng vội vội vàng vàng đi ngang qua. Dư Bối Nhi bối rối, ở hai thế giới nàng đều chưa có trải nghiệm nhiều đã mang thai, dù là làm ở ngoài trời cũng đã là đêm hôm khuya khoắt, có bao giờ làm giữa ban ngày ban mặt nơi nhiều người qua lại, hơn nữa còn làm cùng trượng phu và công công của mình. . . . .

Nàng dùng sức giãy giụa, muốn cầu xin nam nhân trở về phòng làm tiếp, nhưng nam nhân tinh trùng lên óc làm sao nghe nàng, "Ngoan ngoan làm ở chỗ này với ta, nếu không ta sẽ để cho nàng khóc cầu xin ta, khiến những hạ nhân kia cũng biết thiếu phu nhân của bọn họ lén phụng với công công của mình!" Tư Đồ Chiến hung tợn uy hiếp Dư Bối Nhi, miệng không ngừng thở hỗn hển, trong tay còn nắm ngực của nàng bởi vì sinh con mà nở ra một vòng, dùng sức bóp một cái, Dư Bối Nhi không nhịn được há mồm muốn phát ra một tiếng kêu đau, nhưng lại bị Tư Đồ Kiệt tay mát lạnh lẹ chặn lại.

Hắn dùng miệng chặn lại, hoàn toàn không thô lỗ vội vàng như Tư Đồ Chiến mà dịu dàng khẽ liếm cánh môi như hoa anh đào, dù nàng không nhịn được mở miệng tiếp nhận lưỡi hắn, cực kỳ triển miên cuốn lấy cái lưỡi nhỏ thơm tho, hấp thu nước miếng ngọt ngào trong miệng nàng, để cho nàng uống vào nước miếng của mình.

"Đừng có kêu, ngộ nhớ nàng lớn tiếng những hạ nhân kia nghe thấy thì làm thế nào?" Nụ hôn dịu dàng kết thúc, lại nói ra những lời khiến Dư Bối Nhi cảm thấy xấu hổ như vậy. Nàng chỉ đành cắn cánh môi của bản thân, đỏ mặt, mặc cho nam nhân thi triển.

Hai tay của nàng bị Tư Đồ Kiệt cầm nâng ở đỉnh đầu, như vậy thân thể dịu người của nàng liền không tự chủ được mở rộng, ngực cũng càng thêm lộ ra vẻ ngạo nghễ ưỡn lên, nụ hoa vurun lên rất muốn nam nhân thương yêu. Thân thể không giãy dụa được, nam nhân dễ dàng mở ra bắp đùi thon dài, gấp hai chân lại đè lên bộ ngực sữa, đè ép bầu vú đến biến hình, tiểu huyết phần hồng lộ ra, khe nhỏ hé mở, một chút xú mật dịch trong suốt chảy ra.

Hình ảnh xinh đẹp và dâm mỹ như vậy kích thích hai người nam nhân này càng thêm điên cuồng, Tư Đồ Chiến trực tiếp há miệng ngậm lấy tiểu huyết, từng ngậm từng ngậm nuốt mật dịch, còn ghét bỏ mật dịch không đủ nhiều, liên tục đánh vào cái mông vênh lên làm nó phồng hồng: "Chảy nhiều một chút, ít như vậy làm sao đủ cho công công nàng uống....uồ...ng!"

Dư Bối Nhi bị điều này kích thích, tiểu huyết co rút lại chảy ra càng nhiều nước hơn. Hình như là vì hành động dâm đảng này của mình mà cảm thấy xấu hổ, nàng bắt đầu nhỏ giọng nức nở ghen ngào một cách uất ức.

Tư Đồ Kiệt cũng không buông tha nàng, phụ thân hắn đang liếm tiểu huyết của Dư Bối Nhi, hắn liền duỗi ngón tay ra quấy đôi môi bị nàng cắn trắng bệch, ngón tay ở trong miệng ra ra vào vào giống như nam nữ giao hoan, "Xem nàng kia, hai cái miệng trên dưới đều đang chảy nước!" Tư Đồ Kiệt nhẹ giọng ní non bên tai Dư Bối Nhi, đầu lưỡi như có như không đụng vào vành tai nhạy cảm.

"Không. . . . . Đừng bảo là. . . . . A. . . . . Không cần liếm nơi đó. . . . . Ừm. . . . ." Cố gắng khép bắp đùi lại nhưng cuối cùng vẫn kẹp lấy đầu của Tư Đồ Chiến, càng làm cho nam nhân dùng sức liếm láp, đầu lưỡi dùng sức đưa vào sâu trong tiểu huyết.

"Tại sao không nói? Chẳng phải nàng rất thích sao? Nàng xem nước của nàng càng chảy càng nhiều rồi. . . . ."

Lời nói của nam nhân càng ngày càng thô tục, dưới hai sự kích thích, tiểu huyết của Dư Bối Nhi phun ra lượng lớn mật dịch, nhả ngón tay Tư Đồ Kiệt ra, từng ngậm từng ngậm hít thở, chỉ cảm thấy quá mệt.

Ngón tay Tư Đồ Chiến quét qua tiểu huyết, tất cả đều là mật dịch trong suốt, đưa đến trong miệng nàng để cho nàng liếm sạch sẽ, "Ăn ngon không? Dịch nhòn của mình ăn ngon không?" Cho đến khi nhìn thấy Dư Bối Nhi ưỡn khuất gật đầu mới đưa ngón tay ra khỏi cái miệng nhỏ nhắn.

Tư Đồ Chiến lật người nàng một cái, đổi vị trí với Tư Đồ Kiệt, giải phóng côn thịt đã sớm đứng thẳng ra ngoài, ma sát môi của Dư Bối Nhi, "Bảo bối ngoan, liếm cho ta, nếu không ta sợ chút nữa làm nàng bị thương. . . . ."

Lời nói của nam nhân lúc ân ái đều không đáng tin, rõ ràng chính là muốn cho nàng giúp hắn bú liếm còn viện cớ sợ làm nàng bị thương. . . . .

Nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn mở lớn cái miệng nhỏ nhắn nuốt côn thịt, nếu không ngoan ngoãn sợ rằng nam nhân còn sử dụng thủ đoạn gì đó để ép buộc nàng.

Tư Đồ Kiệt thay thế được công việc trước đó của Tư Đồ Chiến, liếm láp tiểu huyết của nàng, ngón tay cũng cắm vào mở rộng tiểu huyết chật hẹp, thậm chí còn hôn cúc huyết của nàng, hôn đến Dư Bối Nhi thoải mái lắc lắc cái mông nhỏ, sung sướng đến ngậm không nổi côn thịt của Tư Đồ Chiến.

Cảm giác côn thịt được cái miệng nhỏ nhắn ấm nóng mút liếm rất thư thái, Tư Đồ Chiến đưa tay kéo mái tóc đen như lụa, khóa eo nhẹ nhàng đứng đưa, côn thịt đụng vào trong cái miệng nhỏ nhắn, nhiều lần đụng vào cổ họng Dư Bối Nhi khiến Dư Bối Nhi muốn nôn, nước mắt cũng bị ép ra tới. Tư Đồ Chiến cũng không nhẫn tâm để Dư Bối Nhi khổ cực như vậy, dùng sức vài cái liền bắn ra, rồi khỏi cái miệng nhỏ nhắn tự mình dùng tay kéo dài khoái cảm xuất tinh.

Từng giọt tinh dịch nồng đậm bắn lên khuôn mặt nhỏ nhắn động lòng người của Dư Bối Nhi, nàng vẫn còn không tự biết là lưỡi liếm tinh dịch bên mép vào trong miệng rồi nuốt xuống, nhìn một màn này côn thịt mới bắn mềm nhũn lại một lần nữa cứng rắn.

Tư Đồ Kiệt phối hợp ôm lấy Dư Bối Nhi, tay xuyên qua bắp đùi, tiểu huyết hướng về phía Tư Đồ Chiến, giống như là ôm đứa bé đi tiểu. Tư Đồ Chiến từ từ đẩy mạnh côn thịt của mình vào tiểu huyết, Dư Bối Nhi nghĩ ngợi đã lâu nên bây giờ tiểu huyết khít khao như xử nữ, côn thịt chỉ có thể vào được một chút. Tư Đồ Kiệt vẫn về bộ ngực sữa, ngậm lấy vành tai của nàng, từ từ để cho nàng tỉnh táo lại, Tư Đồ Chiến nhân cơ hội đâm mạnh một cái, Dư Bối Nhi hét lên một tiếng.

"Chủ tử, đã xảy ra chuyện gì vậy?" Tỳ nữ bên ngoài rèm nghe động tĩnh, tiến lên vài bước thăm hỏi một tiếng.

Tiểu huyết của Dư Bối Nhi còn đang kẹp côn thịt của công công mình, nghe giọng nói này, sợ bị phát hiện loại chuyện xấu hổ này, khẩn trương co rúc lại tiểu huyết kẹp chặt Tư Đồ Chiến khiến hắn suýt chút nữa liên bản. Tư Đồ Kiệt chỉ có thể xem mà không thể ăn cũng có chút bức tức, hắn xấu xa nói ở bên tai Dư Bối Nhi, "Nàng bảo tỳ nữ đưa chút điểm tâm tới đây, thuận tiện pha một ấm trà."

"Không cần. . . . . Chàng thật xấu xa. . . . ." Nhịn xuống kích thích muốn lớn tiếng gào thét đã rất không dễ dàng, còn bất năng phải nói chuyện, hắn thật là xấu xa.

"Nàng không nói ta liền bảo tỳ nữ đi vào nhìn thấy bộ dáng dâm đẳng này của nàng!"

"Đừng. . . . . Phu quân, đừng. . . . . A. . . . . ưm. . . . ."

"Ngươi vào đi!" Tư Đồ Kiệt trực tiếp cao giọng kêu tỳ nữ đi vào.

Dư Bối Nhi cả kinh, không để ý còn bị nam nhân đút vào vội hét, "Đừng vào!" Nhìn thấy vẻ mặt uy hiếp của Tư Đồ Kiệt nàng không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói, "Ngươi đi bụng một chút. . . . . Điểm tâm. . . . . A. . . . . Ngâm. . . . . Trà tới đây. . . . ." Trong lúc nàng nói Tư Đồ Chiến còn nặng nề rút côn thịt ra dùng sức cắm xuống, đung vào điểm mẫn cảm, cao trào lại đến lần nữa, lượng lớn dâm dịch phun lên quy đầu.

Tư Đồ Chiến dùng sức đâm vào gần mười cái, đột nhiên rút côn thịt ra bắn vài luồng tinh dịch lên thân thể trắng như tuyết của Dư Bối Nhi. Trên người nữ nhân tràn đầy tinh dịch của mình, hình ảnh này cực kỳ dâm đẳng, hắn nhịn xuống dục vọng muốn thêm một lần nữa, cùng Tư Đồ Kiệt qua loa xử lý cơ thể Dư Bối Nhi, mặc quần áo vào cho nàng, vừa đỡ vừa ôm Dư Bối Nhi mang về trong phòng nghỉ ngơi.

Tỳ nữ bị sai đi lấy điểm tâm nhìn cái đình không có một bóng người, ngần người, chủ tử đâu?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Ngoại Truyện 3: Chuyện Liên Quan Đến Tư Đồ Kiệt (H)

Tư Đồ Kiệt vẫn không chịu cho Dư Bối Nhi nhìn thân thể của hắn, nàng biết Tư Đồ Kiệt vẫn còn chút khúc mắc, sợ nàng nhìn thấy thân thể hắn rồi ghét bỏ, nhưng Dư Bối Nhi cũng không nguyện ý nhìn Tư Đồ Kiệt để khúc mắc này ở trong lòng mà sống hết đời như vậy.

Thế là nàng nói với Tư Đồ Chiến một tiếng, định tìm một thời gian để hoá giải khúc mắc của Tư Đồ Kiệt. Tư Đồ Chiến ra một chủ ý, đến Ôn Tuyền trong thôn trang ngâm suối nước nóng, dĩ nhiên Tư Đồ Sâm sẽ bị vớt cho các tiên sinh rồi.

Lúc đến Ôn Tuyền trong thôn trang, Tư Đồ Chiến liền lấy cơ rời khỏi, mặc dù hắn rất là không bỏ được.

Buổi tối, Dư Bối Nhi ra lệnh cho hạ nhân đốt nền bên suối, rải hoa trong suối nước nóng, để màn cách xa một chút miễn cho bị lừa bén lên.

Ánh nến nhu hòa dưới màn đêm làm tăng thêm từng tia mập mờ, cánh hoa màu sắc tươi đẹp phiêu đảng ở trong nước, Dư Bối Nhi chỉ mặc một bộ sa y, bơi qua bơi lại trong nước giống như là Mỹ Nhân Ngư.

Cổ họng Tư Đồ Kiệt gật gật, mặc dù hắn không phải nam nhân hoàn chỉnh, cũng không dễ dàng động dục giống như phần lớn nam nhân nhưng người trước mắt từng phút đồng hồ đều có thể khơi lên dục vọng của hắn, hắn cũng rất muốn như một người nam nhân bình thường ôm lấy nữ nhân mình yêu mấn vào trong ngực.

Nhưng hắn không dám, hắn sợ.

Dư Bối Nhi cười lại gần Tư Đồ Kiệt, đôi môi thơm nhẹ nhàng hé mở, "Phu quân tới đây, cùng nhau ngâm suối nước nóng có được hay không vậy ~~~" Cơ thể ướt nhẹp dán lên Tư Đồ Kiệt, cố ý làm ướt y phục của hắn, "Phu quân, y phục của chàng cũng ướt rồi, không bằng liền cởi ra ngâm suối nước nóng đi!"

"Thì ra là hai người. . . ." Đến lúc này Tư Đồ Kiệt còn không biết bọn họ có ý đồ gì thì hắn không phải là đệ nhất công tử Tần Đô nữa. "Tin tưởng ta,

nàng sẽ không muốn nhìn, bản thân ta cũng không muốn nhìn thấy thân thể của mình. . . . ." Thân thể hần xấu xí như vậy hần không muốn làm bản ảnh mắt của người thương, có thể ở bên cạnh chăm sóc nàng hần cũng đã rất thỏa mãn.

"Ta muốn nhìn, phu quân, chẳng lẽ chàng không tin tưởng ta sao?" Dư Bối Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn, dùng sức đẩy mạnh Tư Đồ Kiệt vào trong suối nước nóng, bản thân cũng nhảy vào bắt đầu động thủ côi bỏ y phục của Tư Đồ Kiệt.

"Bối Nhi. . . . . Nàng thật sự muốn nhìn sao? Ta. . . . ." Nói được nửa câu bị một ngón tay chặn lại, nhìn ánh mắt kiên định của Dư Bối Nhi, trong lòng hần do dự hồi lâu mới chậm rãi giơ tay lên tự mình côi y phục.

Thân thể Tư Đồ Kiệt không quá khác nam nhân bình thường, có thể là bởi vì có hai bộ phận sinh dục nên thân thể của hần có một nét đẹp trung tính, lông mọc trên thân thể ít hơn nam nhân bình thường, thậm chí làn da mềm mại nhẵn nhụi có thể so với nữ nhân, một cây côn thịt mềm mại sạch sẽ nơi hạ thân, nhỏ hơn của Tư Đồ Chiến một vòng.

Dư Bối Nhi đưa ngón tay dài nhọn ra sờ lên côn thịt kia, nàng còn chưa từng nhìn thấy côn thịt của nam nhân nào xinh đẹp như vậy, "Thật là xinh đẹp. . . ." Không nhịn được phát ra lời khen, lần đầu tiên Dư Bối Nhi muốn chủ động đụng vào.

Tư Đồ Kiệt nhìn thấy Dư Bối Nhi không có ghét bỏ ngược lại còn ca ngợi, chủ động mở bắp đùi ra để cho nàng nhìn một bộ phận sinh dục khác của hần.

Tiểu huyết nhỏ hơn rất nhiều so với nữ tử giấu ở dưới côn thịt, một khe hở tình té lộ ra, có thể nhìn ra được thân thể của Tư Đồ Kiệt trở mã nghiêng về phái nam, bộ phận sinh dục của phái nữ rõ ràng không trở mã tốt, nhưng cũng mềm mại xinh đẹp như vậy.

"Phu quân, chàng rất đẹp!" Đôi mắt Dư Bối Nhi lóe sáng nhìn hần, chân thành ca ngợi.

Tư Đồ Kiệt hôn Dư Bối Nhi, làm sao nữ nhân này lại khiến cho người ta không thể bỏ được, hợp tâm ý như vậy chứ?

Địu dàng hôn khiến cho nàng ý loạn tình mê, nàng muốn làm cho nam nhân xinh đẹp này cảm thấy thoải mái, thế là đè lên Tư Đồ Kiệt, chủ động nắm lấy côn thịt xinh đẹp kia, dùng miệng hôn lên, một tay kia vuốt ve hai hõn bi tròn ở dưới côn thịt.

Trông mắt nam nhân hồng hồng, ai có thể nghĩ tới một ngày kia hần có thể giống như một người nam nhân bình thường cùng nữ nhân yêu mến nước sữa hòa nhau như vậy đây? Không nhịn được mở miệng thờ dốc, đỏ mặt, nhìn thế nào cũng thấy mê người, Dư Bối Nhi muốn người nam nhân này càng thêm thoải mái nên càng thêm ra sức phục vụ hần, nam nhân là lần đầu tiên được bú liếm, rất nhanh liền bắn.

Nam nhân thoải mái khiến tiểu huyết ở dưới cũng lúc mở lúc đóng, Dư Bối Nhi tò mò dùng ngón tay treu đùa, thậm chí còn đưa một đốt ngón tay vào. Nam nhân bị đâm kích thích eo run lên một cái, nhanh chóng lật người lại giữ chặt nữ nhân nghịch ngợm, cứ như vậy cũng không biết là ai thượng ai rồi!

Cố kỵ thân thể Dư Bối Nhi, động tác của Tư Đồ Kiệt rất là dịu dàng, cho dù như thế vẫn lưu lại không ít ấn ký màu hồng. Dư Bối Nhi được vuốt ve rất thoải mái, tiểu huyết kịch liệt co rúc lại, lượng lớn mật dịch chảy vào trong suối nước nóng.

Thấy nữ nhân đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, Tư Đồ Kiệt liền trực tiếp vọt vào, tiểu huyết ẩm áp của nữ nhân bao lấy côn thịt thật chặt, giống như là không muốn côn thịt rời khỏi. Trong nháy mắt thân thể hai người cùng nhau phát ra một tiếng rên nhẹ, Tư Đồ Kiệt bắt đầu dịu dàng đâm vào, "Bối Nhi, gọi ta!"

"A. . . . . Gọi, gọi cái gì. . . . . Ừm. . . . . A. . . . ." Rõ ràng không phải là giao hợp rất dùng sức, rất kịch liệt nhưng chính sự dịu dàng như vậy càng làm cho Dư Bối Nhi động tình, chủ động phối hợp với chuyển động của Tư Đồ Kiệt. Không biết qua bao lâu, hai người cùng đạt cao trào.

Ánh nền nhu hoà, cánh hoa lơ lửng, một đôi uyên ương triển miên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Thế Giới Trùng Phạt: Trở Thành Nữ Vương Thú Nhân

Ở thế giới thứ hai Dư Bối Nhi được hai người nam nhân này nuông chiều một đời, ở thế giới này nàng có người mình yêu, có hài tử, có thể nói là hạnh phúc mỹ mãn, con cháu đầy đàn, nàng dần dần quên mất thân phận thật sự của nàng, quên mất mình là Hải Bối Nhi chứ không phải Dư Bối Nhi.

"Cô còn muốn trở lại thế giới của mình trả thù không?" Thời gian qua đi năm mươi mấy năm, giọng nói lạnh lùng của hệ thống mới vang lên lần nữa.

"Thế giới của ta? Ta không phải là người của thế giới này sao?" Thời gian có thể xoá mờ tất cả, dù là ban đầu hận thù đến khắc cốt ghi tâm như vậy cũng dần dần biến mất, nàng không còn nhớ mình rốt cuộc là ai nữa. . . . .

"Thế giới thứ nhất khảo nghiệm xem cô có năng lực làm một người chấp hành hay không!? Còn của khảo nghiệm thứ hai là thử xem cô có thể chịu được hấp dẫn hay không!? Rất đáng tiếc, cô không thông qua khảo nghiệm thứ hai, bây giờ bắt đầu trừng phạt, nhốt vào Tiểu Hắc Ốc 500 năm, sau đó tiến vào thế giới trừng phạt. . . . ."

Hải Bối Nhi không biết thời gian, linh hồn của nàng lâm vào trong bóng tối, không có một chút âm thanh, hoàn toàn tĩnh mịch. . . . .

Nàng không muốn điên mất liên một lần một lần hồi tưởng lại những việc nàng đã trải qua, mới đầu nàng vẫn chỉ nhớ cuộc sống hạnh phúc của Dư Bối Nhi khi còn sống, dần dần mới nhớ tới sự thật thì ra nàng là Hải Bối Nhi. . . . . Cuối cùng nàng cũng hiểu nhược điểm lớn nhất của mình chính là quá mức cảm tính. Nếu không phải ở thế giới thứ nhất hệ thống kịp thời hút nàng ra thì nàng cũng sẽ quên đi thân phận thật sự của mình giống như ở thế giới thứ hai vậy.

Hệ thống nói 500 năm Tiểu Hắc Ốc chính là nhốt linh hồn của Hải Bối Nhi vào trong hư vô, đối với hệ thống thì chỉ là 5 phút ngắn ngủn, đợi đến sau khi Hải Bối Nhi ra ngoài, cảm giác chính là trầm ổn rất nhiều, cũng không bị hư vô bức cho điên.

Hệ thống rất hài lòng với Hải Bối Nhi của bây giờ, hoàn toàn có đầy đủ tố chất của một người chấp hành nhiệm vụ.

"Hiện tại mở ra thế giới trừng phạt, phải hoàn thành hai nhiệm vụ: một là lấy được tinh dịch chất lượng cao năm phần trở lên, hai là trở thành người thống trị thế giới." Hệ thống nói xong cũng trực tiếp ném Hải Bối Nhi vào thế giới trừng phạt.

Hải Bối Nhi mở mắt ra, trước mắt là một cây thực vật màu xanh lá, từ khi nào cây lại cao hơn người vậy? Giương mắt nhìn thấy đại thụ cao ngút ngàn, lá cây rậm rạp, ánh mặt trời loang lổ.

Trong đầu nàng không có một chút tin tức nào, hoàn toàn trống rỗng. . . . . Giờ tay lên muốn chùi mặt, kết quả lại nhìn thấy một móng vuốt lông lá. . . . . A, móng vuốt a. . . . .

Cái gì!!! Móng vuốt!!! Vậy bây giờ nàng không phải là người sao??? Không đúng, vậy bây giờ nàng rốt cuộc là thứ gì???

Nàng thật vất vả tìm được một đầm nước nhỏ có thể nhìn thấy hình dáng của mình, kết quả. . . . .

Cuối cùng nàng cũng biết tại sao cây lại cao như vậy, bây giờ nàng chính là một con thú nhỏ nhỏ!!! Hơn nữa còn là một con thú nhỏ không biết thuộc chủng loại nào!!!

Không thể không nói bây giờ nàng rất là dễ thương, dễ thương đến mức lòng của nàng đều tan nát.

Một bộ lông đỏ như lửa, lỗ tai có chút giống như tai hồ ly, mắt vừa lớn vừa tròn long lanh rất là vô tội, có phần giống mèo nhưng lại không phải mèo. Nàng giờ giờ cái đuôi của mình lên lại phát hiện hình như là bị đứt một đoạn, vết thương vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, lại cẩn thận nhìn kỹ thì thấy trên người của mình hình như có rất nhiều vết thương nhỏ.

"Ô ô ô. . . . ." Ngay cả giọng nói cũng nhỏ nhỏ, không có hơi sức, tội nghiệp! .

"Uc ~~~" Một cái móng vuốt dè búng của mình, thật đói. . . . .

Vừa đúng lúc một con cá béo ú bơi qua trước mặt, nghĩ cũng không nghĩ liền trực tiếp nhào tới, kết quả cá thì không bắt được ngược lại làm bản thân bị ướt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Chương 2

Nhớ hai nhiệm vụ mà hệ thống giao, nhìn lại hình dáng của mình bây giờ, đừng nói làm nữ vương, ngay cả giống đực cũng không quyền rũ nổi, con thú nào lại coi trọng thú con còn chưa trở mã hoàn toàn chứ!!!

Hơn nữa bây giờ nàng thật đói ~~~ con cá béo ú kia còn như cười nhạo nàng, vẫy cái đuôi, bắn nước tung tóe vào Hải Bối Nhi.

Đây chính là thú thiện bị cá lấn! Nghiến nghiến tiểu răng sữa, để xem nàng cơ trí nường người như thế nào!

Đã từng làm người bây giờ làm thú nàng cũng sẽ không bị con cá béo ú này khinh thường, hiện tại nàng cũng không có sức lực gì vậy dùng trí đi! Nàng tìm một ít dây leo khá mềm dẻo, dùng răng và móng vuốt từng chút từng chút bện lại thật chặt, rồi tìm một cây gãy gỗ bèn chắc buộc một đầu của lưới mây vào, sau đó cắm thật sâu vào cặp bờ.

Làm xong tất cả thì sắc trời cũng sắp tối, mặc dù mệt chết đi nhưng nếu như trời tối thì càng thêm nguy hiểm.

Cắn một đầu khác của lưới đi vào trong nước, vây con cá béo ú đáng giận ở trong lưới, sau đó kéo lưới lên, con cá béo ú kia hơi sức quá lớn suýt chút nữa thì trốn thoát giữa đường, đợi đến lúc lên bờ thì Hải Bối Nhi trực tiếp nằm trên mặt đất thờ.

Trời sắp tối rồi, Hải Bối Nhi kéo cái lưới chứa cá đi, kéo về chỗ nàng mở mắt. Rất không dễ dàng ở trong trí nhớ ít đến thương cảm và hỗn loạn này biết được gần đây có một sơn động rất lớn, bên trong còn có một bộ hài cốt, thì ra trước kia con thú này cảm thấy khí thế của hài cốt đó quá mạnh mẽ nên không dám vào động.

Hải Bối Nhi cũng không có bản khoản nhiều như vậy, đã chết còn có khí thế lớn như vậy đủ để bảo vệ nàng một thời gian, bây giờ nàng vừa nhỏ yếu vừa bị thương, chỗ như thế nhất định chính là Động Thiên Phúc Địa (*).

(*): Động thiên phúc địa còn gọi là bồng lai, đây chính là chỗ ở của Thần tiên.

Ném cá ở một bên, vội vàng vui vẻ chạy đi tìm đồ có thể bẻ lửa, sau đó mới bắt đầu đánh lửa. Đáng tiếc dù Hải Bối Nhi ở thế giới nào cũng đều được ăn sung mặc sướng, căn bản chỉ biết lý thuyết chứ không biết thực hành, nướng nửa ngày vẫn là nửa sống nửa chín, lại không có muối, ăn muốn nôn, nhưng vì sống sót vẫn là khổ cần môi nuốt.

Sau khi trời tối bên ngoài truyền đến từng trận gió thổi, cực kỳ giống tiếng gào của quái thú, nhưng Hải Bối Nhi không hề cảm thấy sợ hãi, trải qua 500 năm tịch mịch khiến cho bây giờ nàng mặc kệ nhìn thấy cái gì, nghe thấy cái gì cũng đều cảm thấy thiết bội phần, không có một chút âm thanh, một mảnh trống vắng như trước kia mới là đáng sợ nhất.

Có hơi lạnh, nhưng vẫn ngủ rất ngon.

Sáng sớm hôm sau lúc mặt trời chiếu tới mộng mới tỉnh lại, vui vẻ chạy đi bắt con cá kéo về trong động, sau đó đi ra xem hoàn cảnh xung quanh. [edit: Kim Phụng dĩ^nd@nlequyd0n]

Hải Bối Nhi nhìn thấy một số trái cây thì trong đầu sẽ tự phân biệt có thể ăn hay không, đoán chừng đây là bản năng lưu lại ở trong thân thể. Nàng chọn một vài trái cây có vị ngon tính toán tới nay đổi khẩu vị. Nàng còn phát hiện một loại trái cây màu đen có chứa vị mặn, Hải Bối Nhi tính toán thử xem có thể dùng phương pháp chưng cất để lấy muối không.

Âm thầm tự động viên trong lòng, cuộc sống sẽ càng ngày càng tốt!

Sinh sống gần hai tháng ở rừng rậm nguyên thủy, thân thể của nàng cũng đã trưởng thành một vòng, da lông cũng trở nên hơi sáng bóng, cái đuôi cũng dài ra, màu lửa đỏ rất là xinh đẹp.

Cơ bản tài nấu nướng cũng được rèn giũa, bây giờ nàng còn có thể chế tạo một vài bẫy bắt được một ít động vật nhỏ, giỏi nhất nàng bắt được một con thỏ béo mập. Muối cũng được nàng lấy ra, còn phát hiện trái cây có vị khá ngon, sơn động cũng được nàng bố trí lại, bên ngoài phủ rất nhiều dây leo che giấu, chỗ ngủ chính là da lông của con thỏ to kia.

== =====

Chương 3:

Editor: Kim Phụng

Hôm nay Hải Bối Nhi tính toán đến cái đầm nhỏ kia tắm rửa, sau khi đến nhìn thấy một con mãnh thú to lớn đang nghỉ ngơi ở đó, nhìn kỹ một chút bề ngoài khá giống một con sói màu trắng, nhưng lớn hơn sói ở kiếp trước nhiều.

Trong lòng nàng run rẩy, thờ ơ tính toán từ từ rút đi, lúc cảm thấy khoảng cách đã an toàn, muốn bắt đầu chạy lại bị người ta xách lên, một nam nhân cả người trần trụi xách gậy nàng lên.

Người nam nhân này cao khoảng hơn hai mét, một đầu tóc trắng thật dài, lông mày cũng màu trắng, con ngươi nhìn kỹ thấy có ngân quang (*) hiện lên, cả người lộ rõ cảm giác cuồng dã cao ngạo.

(*): Tia sáng trắng

Hắn xách Hải Bối Nhi tới trước mặt, dò xét cẩn thận một lần, thậm chí còn tra xét giữa hai chân sau của Hải Bối Nhi làm cho Hải Bối Nhi xấu hổ kêu lên vài tiếng, "Tiểu gia hỏa thuộc bộ lạc nào?"

Đây rõ ràng là một giống cái còn chưa có thành niên! Mấy năm qua giống cái ra đời càng ngày càng ít, các bộ lạc lớn đều rất xem trọng thú cái của bộ lạc mình. Cho dù là giống cái của bộ lạc thua trận cũng sẽ được bộ lạc chiến thắng nhận, giữa mọi người có một quy định bất thành văn đó chính là không giết giống cái.

Nhưng trên người giống cái này không có bất kỳ mùi nào của thú nhân, chứng minh nó một thân một mình sinh sống gần hơn một tháng, đoán chừng là đời sau của thú nhân lạc đường ở ngoài hay bướng bỉnh đi lang thang. Giống cái nhỏ như vậy lại có thể sống ở rừng rậm Di Nguyệt nguy hiểm trùng điệp này ít nhất hơn một tháng sao?

"Ồ ô ô . . . ." Mau thả ta xuống, cái người khốn nạn này! Hải Bối Nhi dùng sức giãy giụa, bị xách lên như vậy thật sự quá không thoải mái, móng vuốt

vung lên cào tay của nam nhân tạo ra mấy vết thương.

"A! Lại to gan như vậy?" Liếm liếm vết thương trên tay, biến thân trở thành con Ngân Lang (*) to lớn ở cạnh đầm nước kia, mở miệng thật to, ngậm Hải Bối Nhi vào liền bắt đầu chạy.

(*): Ngân Lang là sói trắng.

Hải Bối Nhi còn chưa kịp phản ứng xem xảy ra chuyện gì, nàng thật là không ngờ thú ở thế giới này có thể chuyển hóa! Thật là thần kỳ!

Tốc độ của Ngân Lang rất nhanh, Hải Bối Nhi mới ngủ gật thì đã đến một nơi giống như là thôn nhỏ. Nhà cửa nơi này từng cái từng cái rất là chỉnh tề, có thể nhìn thấy một số người, thú và bán thú (*) sống ở bên trong.

(*): Nửa người nửa thú.

Hải Bối Nhi rất là tò mò, nghiêng đầu quan sát cái chỗ này, dáng vẻ này miễn bàn có bao nhiêu đáng yêu.

"Lang Kỳ, người từ nơi nào mang về tiểu giống cái đáng yêu như vậy? Lại còn chưa có trưởng thành?" Một con hổ vằn đen trắng to lớn nhào tới trước mặt Hải Bối Nhi, hóa thân thành nam nhân cao lớn tóc đen trắng xen nhau, vừa nói đùa chân của Hải Bối Nhi nhũn ra một chút, má ửng đỏ một chút nữa điếc tai rồi.

"Nhật được trong rừng rậm Di Nguyệt, tiểu gia hỏa này sống trong rừng ít nhất một tháng, không có hơi thở của thú nhân nên ta mang nàng trở về." Thú nhân giống cái cũng không thể tùy tiện mang về, nếu không rất có thể sẽ khiến cho bộ lạc gặp đại chiến, nhưng nếu tiểu giống cái lưu lạc như là Hải Bối Nhi vẫn có thể mang về trong bộ lạc, cho tới về sau nàng có muốn ở trong bộ lạc định cư nữa hay không do chính nàng quyết định.

"Cái gì? Nàng rõ ràng còn chưa có trưởng thành, có thể sao?" Đại Hổ ngồi trên người Hải Bối Nhi một cái, quả nhiên chỉ có mùi của Lang Kỳ, không có mùi của thú nhân khác, tiểu thú con này quả thực lợi hại, rõ ràng còn chưa có lớn bằng lòng bàn tay, cũng biết gạt mình chân nhũn ra!

"NGAO...OOO ?" Hải Bối Nhi cũng không biết trong lòng con Đại Hổ này đang suy nghĩ gì, nàng nâng lên móng vuốt nhỏ chọc chọc Lang Kỳ, hỏi hân nơi này là đâu, hiện tại nàng là tiểu thú con cái gì cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chương 3

Hôm nay Hải Bối Nhi tính toán đến cái đầm nhỏ kia tắm rửa, sau khi đến nhìn thấy một con mãnh thú to lớn đang nghỉ ngơi ở đó, nhìn kỹ một chút bề ngoài khá giống một con sói màu trắng, nhưng lớn hơn sói ở kiếp trước nhiều.

Trong lòng nàng run rẩy, thở nhẹ tính toán từ từ rút đi, lúc cảm thấy khoảng cách đã an toàn, muốn bắt đầu chạy lại bị người ta xách lên, một nam nhân cả người trần trụi xách gáy nàng lên.

Người nam nhân này cao khoảng hơn hai mét, một đầu tóc trắng thật dài, lông mày cũng màu trắng, con ngươi nhìn kỹ thấy có ngân quang (*) hiện lên, cả người lộ rõ cảm giác cuồng dã cao ngạo.

(*): Tia sáng trắng.

Hắn xách Hải Bối Nhi tới trước mặt, dò xét cẩn thận một lần, thậm chí còn tra xét giữa hai chân sau của Hải Bối Nhi làm cho Hải Bối Nhi xấu hổ kêu lên vài tiếng, "Tiểu gia hỏa thuộc bộ lạc nào?"

Đây rõ ràng là một giống cái còn chưa có thành niên! Mấy năm qua giống cái ra đời càng ngày càng ít, các bộ lạc lớn đều rất xem trọng thú cái của bộ lạc mình. Cho dù là giống cái của bộ lạc thua trận cũng sẽ được bộ lạc chiến thắng nhận, giữa mọi người có một quy định bất thành văn đó chính là không giết giống cái.

Nhưng trên người giống cái này không có bất kỳ mùi nào của thú nhân, chứng minh nó một thân một mình sinh sống gần hơn một tháng, đoán chừng là đòi sau của thú nhân lạc đường ở ngoài hay buống binh đi lang thang. Giống cái nhỏ như vậy lại có thể sống ở rừng rậm Di Nguyệt nguy hiểm trùng điệp này ít nhất hơn một tháng sao?

"Ô ô ô. . . . ." Mau thả ta xuống, cái người khốn nạn này! Hải Bối Nhi dùng sức giãy giụa, bị xách lên như vậy thật sự quá không thoải mái, móng vuốt vung lên cào tay của nam nhân tạo ra mấy vết thương.

"A! Lại to gan như vậy?" Liếm liếm vết thương trên tay, biến thân trở thành con Ngân Lang (*) to lớn ở cạnh đầm nước kia, mở miệng thật to, ngậm Hải Bối Nhi vào liền bắt đầu chạy.

(*): Ngân Lang là sói trắng.

Hải Bối Nhi còn chưa kịp phản ứng xem xảy ra chuyện gì, nàng thật là không ngờ thú ở thế giới này có thể chuyển hóa! Thật là thần kỳ!

Tốc độ của Ngân Lang rất nhanh, Hải Bối Nhi mới ngủ gật thì đã đến một nơi giống như là thôn nhỏ. Nhà cửa nơi này từng cái từng cái rất là chỉnh tề, có thể nhìn thấy một số người, thú và bán thú (*) sống ở bên trong.

(*): Nửa người nửa thú.

Hải Bối Nhi rất là tò mò, nghiêng đầu quan sát cái chỗ này, đáng vẻ này miễn bàn có bao nhiêu đáng yêu.

"Lang Kỳ, người từ nơi nào mang về tiểu giống cái đáng yêu như vậy? Lại còn chưa có trưởng thành?" Một con hổ vằn đen trắng to lớn nhào tới trước mặt Hải Bối Nhi, hóa thân thành nam nhân cao lớn tóc đen trắng xen nhau, vừa nói dọa chân của Hải Bối Nhi nhũn ra một chút, má ửng đỏ chút nữa điếc tai rồi.

"Nhặt được trong rừng rậm Di Nguyệt, tiểu gia hỏa này sống trong rừng ít nhất một tháng, không có hơi thở của thú nhân nên ta mang nàng trở về." Thú nhân giống cái cũng không thể tùy tiện mang về, nếu không rất có thể sẽ khiến cho bộ lạc gặp đại chiến, nhưng nếu tiểu giống cái lưu lạc như là Hải Bối Nhi vẫn có thể mang về trong bộ lạc, cho tới về sau nàng có muốn ở trong bộ lạc định cư nữa hay không do chính nàng quyết định.

"Cái gì? Nàng rõ ràng còn chưa có trưởng thành, có thể sao?" Đại Hổ ngồi trên người Hải Bối Nhi một cái, quả nhiên chỉ có mùi của Lang Kỳ, không có mùi của thú nhân khác, tiểu thú con này quả thực lợi hại, rõ ràng còn chưa có lớn bằng lòng bàn tay, cũng biết giật mình chân nhũn ra!

"NGAO...OOO ?" Hải Bối Nhi cũng không biết trong lòng con Đại Hổ này đang suy nghĩ gì, nàng nâng lên móng vuốt nhỏ chọc chọc Lang Kỳ, hỏi hân nơi này là đâu, hiện tại nàng là tiểu thú con cái gì cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Chương 4

"Nơi này là nơi gần rừng rậm Di Nguyệt nhất, gọi là bộ lạc Di Nguyệt, người có thể sống an toàn ở chỗ này." Nhân thú giống đực từ nhỏ tiếp nhận giáo dục chính là bảo vệ giống cái, hơn nữa Lang Kỳ còn có suy tính của mình, mình bây giờ còn trẻ lại vẫn độc thân, thân thể cường tráng, nếu như sau khi tiểu giống cái này trưởng thành nguyện ý cùng mình ký kết kết ước không phải rất tốt sao?

"Đúng nha đúng nha, chỉ chúng ta mới có thể bảo vệ được người!" Hồ Hùng cũng là một nhân thú độc thân trẻ tuổi trong bộ lạc, khó được tới một giống cái vừa đáng yêu lại trẻ tuổi nói thế nào cũng muốn biểu hiện mình một chút.

"NGAO...OOO?" Nàng không hiểu hai thú nhân này bề ngoài cuồng dã như vậy, thậm chí cuồng dã đến hơi dọa người cũng ở trước mặt một giống cái đáng yêu như nàng khoe khoang thân hình của mình. . . . .

Gặp phải trâu chọc thật sự rất mệt mỏi. . . . .

Bộ lạc Di Nguyệt đã mười năm rồi không có giống cái ra đời, thoát nhìn hình như không phải là chuyện lớn gì, bởi vì tuổi tác trung bình của thú nhân tới 300 tuổi, thời kỳ phát triển chỉ có chừng mười năm. Nhưng kỳ sinh con tốt nhất của thú nhân giống cái chỉ có khoảng 100 năm, dù là như thể giống cái có thể sinh sản nhanh nhất cũng là 5 năm một thai.

Bộ lạc Di Nguyệt là một trong mười bộ lạc lớn nhất, có hơn 100 thú nhân, nhưng mặc dù như thế cũng chỉ có 13 thú nhân giống cái. Có vài bộ lạc nhỏ có mười thú nhân giống đực, nhưng ngay cả một giống cái cũng không có, may mắn nhất cũng chỉ có tối đa 2-3 giống cái mà thôi.

Cho nên một tiểu giống cái còn nhỏ đến đây khiến toàn bộ lạc thật sự là vỗ tay khen hay, nhất là thú nhân giống đực trẻ tuổi.

Hải Bối Nhi hiện đang ở trong nhà Tế Tự của bộ lạc Di Nguyệt, vốn dĩ người nào nhặt được liền thuộc về người đó bảo vệ, nhưng Hải Bối Nhi từ chối, nàng không chỉ tới quyền rũ nam nhân, không, là giống đực mới đúng, còn phải tới thống trị thế giới, dĩ nhiên muốn học tập thật tốt hoà nhập vào cái thế giới này.

Thật ra thì Tế Tự chính là Bộ trưởng quản lý công việc lớn nhỏ của bộ lạc, phải chịu trách nhiệm tra xét khí hậu, đoán trước mùa mưa và mùa đông, còn phải kiêm chức làm thầy thuốc. Tế Tự bình thường đều là thú nhân giống cái lớn tuổi không thể sinh sản nữa, một bộ lạc lớn ít nhất sẽ có hai Tế Tự, bộ lạc Di Nguyệt thì có ba Tế Tự.

Theo Tế Tự đoán Hải Bối Nhi có năm tuổi lớn nhỏ, nhưng mà bởi vì lâu dài chạy trốn nên thân thể không trở mã như thú con bình thường khác, hơn nữa cho dù Tế Tự kiến thức rộng rãi cũng không biết chủng tộc cụ thể của Hải Bối Nhi, đoán chừng là hồ tộc.

Dù sao vẫn chưa tới kỳ thành niên còn chưa thể quyền rũ giống đực, hiện tại liền học tập cho thật giỏi đi, càng học tập thì mồ hôi lạnh càng chảy ròng ròng, ban đầu nàng còn thật sự gan lớn, sát vai cùng Tử Thần biết bao nhiêu lần cũng đếm không hết nữa. . . . .

Lang Kỳ và Hồ Hùng này là thú nhân chưa tới 50 tuổi, đang lúc thân thể trẻ tuổi cường tráng, giống cái trong tộc đều có ba giống đực trở lên ký kết khế ước cố định bầu bạn, hơn nữa đại đa số giống cái đó tuổi đều rất lớn, bọn họ dĩ nhiên là không muốn tiến đến cùng một chỗ, đối với giống cái nhỏ trẻ tuổi nhất này chắc chắn sẽ không dễ dàng buông tha.

Thế là nhà Tế Tự sáng sớm mở cửa sẽ nhìn thấy một đồng con mồi, cái gì cũng có. . . . Hải Bối Nhi ra cửa tự mình thực hành những gì học được thỉnh thoảng sẽ nhìn thấy trong miệng bọn Lang Kỳ ngậm một con mồi to lớn đặc ý đi ngang qua. . . . .

Hải Bối Nhi cuối cùng cũng biết vì sao hệ thống lại bảo nàng quyền rũ nhiều nam nhân như vậy, còn ghi chú rõ phải là tính dịch ưu tú, bởi vì ở thế giới này thú nhân giống cái quyền rũ thú nhân giống đực không hề khó khăn chút nào, khó trách còn phải tăng thêm một nhiệm vụ có độ khó năm sao. . . . .

Mỗi ngày nhìn thấy giống đực chủ động quyền rũ chính mình thật sự cũng rất mệt mỏi. . .

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyền Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chương 5

Mùa đông sắp tới, trong bộ lạc bận rộn, thú nhân giống đực ngày ngày tổ chức thành đoàn thể săn bắt, tích trữ thức ăn cho mùa đông, chuẩn bị quá sớm thì thịt rất dễ dàng thối rữa, dù là nửa tháng cuối cùng mới tích trữ cũng có rất nhiều thịt bị hư. Thú nhân giống cái cũng bận rộn lục đục thu thập quả hạch có thể bảo tồn rất lâu, nhưng những quả hạch này dinh dưỡng cũng không đủ, cho nên hàng năm mùa đông sẽ có một vài thú nhân chết đói.

Hải Bối Nhi từ từ hoà nhập vào bộ lạc này, dĩ nhiên cũng vì những chuyện này mà phiền lòng, nàng biết cách có thể tích trữ thức ăn thật lâu nhưng bây giờ nàng còn không thể nói chuyện, người khác chỉ có thể qua việc suy đoán tiếng kêu của nàng hiểu một vài ý đơn giản, phức tạp một chút thì không được.

Nàng nhìn hình dáng nhỏ bé trong nước thờ dài một hơi, thật là muốn biến thành hình người, tiếp tục như vậy nàng sắp không nhớ rõ làm sao dùng chân đi bộ. . . . .

Nghĩ đi nghĩ lại, trong thân thể đột nhiên xuất hiện một lực lượng kéo gân cốt của nàng, Hải Bối Nhi ngất vì quá đau, lúc tỉnh lại trời cũng sắp tối.

Nàng giơ tay lên ngoài ý muốn nhìn thấy có mười ngón tay trắng nõn, soi soi lại lần nữa vui mừng phát hiện mình lại biến thành hình người rồi!

Bóng dáng một thiếu nữ trần trụi chiếu vào trong nước, mái tóc dài màu đỏ rực che hơn phân nửa thân thể trắng nõn, lông mày nàng cũng là màu đỏ, con ngươi là màu đỏ sậm đầy quyền rũ, mũi đẹp tinh xảo và cái miệng nhỏ nhắn. Mới thành niên còn chưa khổng chế tốt biến thân, trên đỉnh đầu còn một đôi tai hồ ly màu lửa đỏ lông mềm như nhung, phía sau cái mông cũng có một cái đuôi thật dài.

Hải Bối Nhi nhìn hình ảnh mới lạ của mình, phát hiện mình hình như có chút thiếu ngực, có lẽ là do chưa có trưởng thành thôi. . . . .

Gần đây Lang Kỳ rất bận, nhưng làm một con sói thích sạch sẽ dù bận rộn nữa cũng phải tắm mới có thể ngủ, nhưng nhìn thử xem hấn thấy cái gì! Một giống cái! Còn là một giống cái thân thể trần truồng! Một giống cái thân thể trần truồng rất xinh đẹp!

Hắn chỉ cảm giác máu cả người đều xông về giữa hai chân, rõ ràng không ngừng nuốt nước miếng nhưng vẫn quá khát, hấn muốn ôm giống cái này xem thử có phải mềm mại giống như tượng tượng hay không.

Một trận gió thổi qua, trên hai bầu ngực nho nhỏ của Hải Bối Nhi xuất hiện hai móng vuốt sói, quay đầu nhìn lại chỉ thấy ánh mắt Lang Kỳ đầy sắc dục vội vàng vuốt ve bầu ngực nho nhỏ mềm mại, "Lang... Lang Kỳ. . . . . Ngươi ở đây làm gì. . . . . Làm ta đau quá. . . . ."

Biến thành hình người cũng là một đôi mắt thật to long lanh như nước, cái nhìn vô tội thuần khiết làm hạ thân Lang Kỳ càng sung to đau đớn, "Tiểu giống cái ngoan ngoãn, Lang Kỳ ca ca sẽ không làm nàng đau, để cho ta sờ sờ. . . . ."

Hải Bối Nhi bĩu môi, người nào tin tưởng ngươi, ngực nhỏ của nàng đều có máu ứ đọng rồi, cũng không biết lúc nào mới có thể tan ra, "Lang Kỳ. . . . . Ngươi nhẹ một chút. . . . . Có được hay không. . . . ." Tay nhỏ bé trắng trắng mềm mềm vô lực khoắc lên bàn tay màu đồng cổ, hai màu sắc đối lập này làm Lang Kỳ nhiệt huyết sôi trào, nhìn tiểu giống cái bị hấn làm cho sắp khóc mới đại phát từ bi bỏ qua cho bầu ngực nho nhỏ.

Thú nhân giao hợp cũng không biết màn dạo đầu gì đó, dù sao cảm cảm đều sẽ có nước, cho nên Lang Kỳ trực tiếp mở đùi Hải Bối Nhi ra, còn thịt cực nóng ma sát tiểu huyết của Hải Bối Nhi.

Hải Bối Nhi sắp bị hù chết, nàng còn chưa có trưởng thành đấy, "Lang Kỳ, Lang Kỳ. . . . . Không thể, ta còn chưa có trưởng thành. . . . . Không cần, không muốn. . . . ." Vì để cho Lang Kỳ buông tha nàng, nàng trực tiếp khóc.

Chương 47: Chương 6

Lang Kỳ nhìn tiểu giống cái bị hấn hù khóc thỏ không ra hơi, trong lòng có chút áy náy, nhưng tiểu huynh đệ của hắn cũng không chịu nổi, thế là không thể làm gì khác hơn là đưa côn thịt cắm vào bắp đùi trắng nõn giữa hai chân, bắt đầu dùng sức đút vào, dù không có tiến vào tiểu huyết chạch chề nhưng bắp đùi mềm mại khiến hắn cực kì thoải mái.

Côn thịt vừa lớn vừa cứng ma sát bắp đùi Hải Bối Nhi, ma sát đến hồng hồng nóng rát. Thân thể của nàng vừa nhạy cảm lại non nớt, cũng cảm thấy mảnh đất kia sắp bị ma sát đến rách da, nàng dựa vào bản năng của mình để côn thịt nóng bỏng ma sát tiểu huyết của mình, tiểu huyết bị ma sát chảy ra một dòng mật dịch, có mật dịch trơn côn thịt rút ra cắm vào càng thêm dễ dàng.

"Bảo bối, a! Quá đã, sao lại mềm mại như vậy chứ? Nói, có thích hay không!" Lang Kỳ vội vàng đút vào, nhìn tiểu giống cái bị hấn làm cho nói không nên lời, muốn chính miệng nàng nói ra thích mình làm nàng như vậy.

"Ừm . . . . . Thích. . . . . A, người chậm một chút. . . . . Người cũng sờ nơi này một cái có được hay không. . . . ." Đầu ngực cứng rắn ma sát lồng ngực rắn chắc, nhưng như vậy cũng không giải quyết được cảm giác ngứa ngáy này, muốn được nam nhân hung hăng nhào nặn.

Lang Kỳ nghe lời vuốt ve nhũ hoa, lòng bàn tay vân vê nhũ hoa, há mồm mút nhũ hoa còn lại, cho đến khi nó lớn hơn một vòng mới "Chặc" một tiếng thả nhũ hoa ra, lại bắt đầu mút nhũ hoa còn lại.

Hải Bối Nhi rất thụ thái, thoải mái đến cái đuôi cũng không cam chịu tịch mịch quần lên hông của Lang Kỳ, Lang Kỳ theo cái đuôi sờ tới gốc, Hải Bối Nhi phát ra một tiếng thét nhỏ, thân thể hoàn toàn mềm nhũn.

"A. . . . . Không... không nên. . . . . Sờ... sờ cái đuôi. . . . . A. . . . ." Tiếng kêu nhỏ nhỏ ngọt ngào chẳng những không khiến Lang Kỳ dừng tay, ngược lại khiến cho hắn càng thêm dùng sức chạm tới gốc của cái đuôi.

Mãi cho đến khi trăng sáng treo trên giữa bầu trời, Lang Kỳ mới bỏ qua cho Hải Bối Nhi đã sức cùng lực kiệt, bắn tinh dịch khắp trên người nàng.

Lang Kỳ liếm môi một cái, có chút vẫn chưa thỏa mãn, nhưng thân thể tiểu giống cái không chịu được giày vò, rửa sạch thân thể cho nàng rồi mới ôm nàng trở về nhà mình ngủ.

Bộ lạc Di Nguyệt kinh hãi, chưa từng có một thú nhân khi chưa thành niên đã biến thành hình người, nhưng bây giờ chuyện như vậy đã xảy ra dưới mắt bọn họ. Lúc Lang Kỳ ôm Hải Bối Nhi có nhiều người nhìn thấy, thậm chí Lang Kỳ còn mượn mấy bộ y phục cho Hải Bối Nhi.

Ba Tế Tự sáng sớm đã đến nhà Lang Kỳ kiểm tra thân thể cho Hải Bối Nhi, cuối cùng chỉ có quy công lên người Thú Thần mới có thể giải thích chuyện như vậy.

Dĩ nhiên Thú Thần gì đó rất không có khả năng, đây là thành quả của hệ thống người ta, hệ thống thông qua tinh dịch Hải Bối Nhi thu thập được làm năng lượng, xuyên qua thời không này phải hao phí rất nhiều năng lượng, không thể cho Hải Bối Nhi thu thập nhiều một chút sao được. . . . .

Những chuyện này Hải Bối Nhi không biết, bây giờ nàng còn đang ngủ, ngay cả chuyện kiểm tra thân thể lớn như vậy cũng không làm nàng thức dậy, đợi đến khi nàng tỉnh lại cũng đã là buổi trưa, Lang Kỳ đã sớm không còn ở trong phòng, ra ngoài đi săn rồi.

Làm một thú con mới vừa biến thân cái gì cũng không biết, Hải Bối Nhi của chúng ta dĩ nhiên là chạy đến nhà Tế Tự vô cùng thân thiết với mình khóc lóc kể lể hành vi thô lỗ của Lang Kỳ, sau đó mang về mặt u mê nghe Tế Tự giảng giải cho nàng chuyện giao phối. Vốn dĩ Hải Bối Nhi còn nhỏ, Tế Tự nào biết nàng sớm biến thân như vậy, còn vừa vận dụng phải Lang Kỳ, dĩ nhiên là không có nói với nàng.

Chương 48: Chương 7

Tin Hải Bối Nhi biến thân truyền đi rất nhanh, những thú nhân giống đực trẻ tuổi chưa có bạn lữ đi săn về sẽ đến nhà Tế Tự lấy lòng Hải Bối Nhi.

Ba nữ mẫu Tế Tự biết Hải Bối Nhi rất được hoan nghênh, đối với chuyện này cảm thấy rất vui mừng, dù sao đợi đến khi Hải Bối Nhi trưởng thành lại

có thể vì bộ lạc tăng thêm thành viên mới, thế là cười híp mắt biểu hiện để cho nàng tự xử lí.

Hải Bối Nhi đang khó cả đôi đường, Hồ Hùng lại tới nữa. Mặc kệ ở nơi nào thì tiêu chuẩn thú nhân giống cái kén chồng chính là thú nhân giống đực có cường đại hay không, hoặc hợp mắt mình thế là được, thú nhân càng cường đại lại càng được thú nhân giống cái nhìn trúng. Hồ Hùng và Lang Kỳ là thú nhân giống đực trẻ tuổi và cường đại nhất trong bộ lạc, những thú nhân giống đực khác vừa nhìn thấy Hồ Hùng tới cũng biết mình không có cơ hội nên tự giác đi ra ngoài.

Hồ Hùng đe dọa những thú nhân khác một phen, tiểu giống cái trẻ tuổi xinh đẹp như vậy sao có thể bị những người khác cướp đi, dù biết sau này tiểu giống cái này sẽ không chỉ có mình hấn bầu bạn, hấn cũng muốn làm người đầu tiên ký kết khế ước!

"Tiểu giống cái, ta đã nói với nàng, trong bộ lạc này ta trẻ tuổi nhất, cường tráng nhất, săn thú nhiều nhất chính là ta, ta sẽ không để cho nàng đói bụng, nàng xem thử nơi này còn có da chồn mới bắt làm cho nàng một cái váy da chồn nhé?" Tại sao Lang Kỳ lại may mắn như vậy, nhìn xem làn da tiểu giống cái này thật trắng mềm, xem lỗ tai và cái đuôi kia thật đáng yêu, nhìn bàn tay nhỏ bé mềm mại kia nếu như bàn tay nhỏ bé này vuốt ve nơi đó thì sung sướng biết bao nhiêu . . . . .

Trên gương mặt trắng nõn của Hải Bối Nhi hiện lên một tầng đỏ ửng, thế giới thú nhân cầu yêu thật sự là đơn giản thô bạo, nhìn dáng vẻ này của Hồ Hùng giống như nàng đồng ý một cái là lập tức lôi kéo nàng ân ái, nhìn xem hiện tại đã lôi kéo tay nhỏ bé của nàng không buông rồi. Không trách được nhiệm vụ thứ nhất phải ghi rõ tình dịch ưu tú, thế giới thú nhân thật dễ dàng quyến rũ giống đực mà. . . . .

"Vậy người có thể cho ta một vài con mồi hay không, ta có cách bảo tồn thức ăn, ta muốn thí nghiệm một chút." Mặc kệ Hải Bối Nhi là vì lý do gì, một khi đón nhận con mồi của thú nhân giống đực thì chính là đón nhận thú nhân giống đực này.

"Được được được, ta sẽ đưa tới cho nàng ngay, mới vừa rồi ta còn đánh một con trâu!" Hồ Hùng quá đổi vui mừng, không nghĩ đến tiểu giống cái thoáng một cái đã tiếp thu hấn. Hấn nghe thấy giọng nói mềm mại này chỉ muốn lập tức ôm tiểu giống cái về nhà, nhưng hấn không phải thẳng ngực Lang Kỳ kia, vừa nhìn thấy tiểu giống cái cái gì cũng không hiểu hấn cũng không muốn hù tiểu giống cái sợ.

Thế là lúc Lang Kỳ tới nhìn thấy Hồ Hùng sắc mặt phoi phới vuốt ve bàn tay nhỏ bé của tiểu giống cái, thấy đỏ cả mặt.

Hôm nay tâm trạng của Lang Kỳ rất tốt, ai bảo tối ngày hôm qua hấn và tiểu giống cái làm, mặc dù không có làm đến cuối cùng nhưng đầu gối cũng ăn được một chút thịt vụn! Thế là hưng phấn hơn bình thường đánh thêm ba con mồi, tính toán trở về tranh công, nhưng vừa về nhà thấy trống rỗng, tiểu giống cái đã chạy mất!

Hàng xóm của hấn cũng là một giống đực độc thân, hấn ta cười nhạo hấn quá thô bạo hù người khác chạy mất, còn không đi nữa tiểu giống cái sẽ của Hồ Hùng người ta mất rồi!

Hấn vội vội vàng vàng đến nhà Tế Tự, vừa nhìn đã thấy hình ảnh Hồ Hùng và Hải Bối Nhi ân ái ái!

"Hồ Hùng! Người lại dám ở sau lưng ta cướp tiểu giống cái của ta!" Tiếng gầm giận dữ truyền đến làm Hải Bối Nhi sợ hết hồn. Nhìn thấy là Lang Kỳ, gương mặt lại đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Chương 8

Lang Kỳ bỗng chốc biến thân thành Ngăn Lang giống như là muốn đánh nhau một trận với Hồ Hùng, Hồ Hùng cũng lập tức biến thân, một lang một hổ khấn trương nhìn nhau.

Hải Bối Nhi cũng không hy vọng bọn họ đánh nhau thật, hai bên tổn hại thì làm thế nào, như vậy ngày mai còn đi săn được sao?

"Các người không nên đánh nhau, còn đánh nhau nữa ta... ta sẽ đi tìm giống đực khác!" Hải Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là tung ra Đại Sát Chiêu, ngăn cản hai giống đực này đánh nhau.

Vừa nghe thấy Hải Bối Nhi muốn đi tìm giống đực khác làm sao còn nhớ được đánh nhau, trực tiếp dùng bộ dạng thú tính này quay về phía Hải Bối Nhi làm nũng, người gặp qua Cự Lang làm nũng như chó vẫy đuôi chưa? Gặp qua Cự Hồ tựa như mèo cọ người chưa? Thấy chưa chưa?

"Về về sau các người không thể đánh nhau!" Hải Bối Nhi nhẹ nhàng nói với hai con mãnh thú, ôm cái đuôi của mình sờ sờ đầu hai con mãnh thú.

Tiểu giống cái thật là đáng yêu! Tại sao có thể có giống cái đáng yêu như vậy!

Hai con mãnh thú biến thân thành hình người, Hồ Hùng ôm lấy Hải Bối Nhi, "Tiểu giống cái, chúng ta đi ký kết khế ước có được hay không?" Hải Bối Nhi yêu kiều, Hồ Hùng bắt trì bất giác liền hạ thấp giọng nói muốn lừa gạt nàng cùng đi ký kết khế ước.

"Còn có ta, muốn ký kết cũng là ta trước, Hồ Hùng người tính là cái gì?" Lang Kỳ cũng không muốn Hồ Hùng cùng nàng đi trước một bước, phải biết tiểu giống cái là hần nhặt về, lần đầu tiên thân mật cũng là cùng với hần, nơi nào đến phiên Hồ Hùng!

"Thứ nhất ta có tên, Hải Bối Nhi. Thứ hai ta còn chưa có trưởng thành, không nên ký kết khế ước với các người. Tể Tự nhũ mẫu nói rồi, ký kết khế ước với các người sẽ bị Lang Kỳ khi dễ như tối hôm qua!" Cái miệng nhỏ nhắn cong lên đỏ bừng, gương mặt không vui, nói như vậy không phải mỗi ngày bấp đầu của nàng đều phải hồng hồng?

"Sẽ không, ta sẽ không!"

"Ta cũng sẽ không như vậy!"

Hai con thú vội vàng tỏ vẻ trung thành, Hải Bối Nhi thật không tin bọn họ, tránh thoát bỏ chạy vào trong nhà, như thế nào đi nữa cũng phải dè dặt một chút.

Hồ Hùng rất nhanh đưa con trâu nước to lớn kia tới, Lang Kỳ vừa nhìn cũng gấp gấp tặng một con linh lộc.

"Bối Nhi, con thu lễ thì sẽ là người của bọn hần!" Đại Tể Ti trêu ghẹo, sống chung với Hải Bối Nhi một đoạn thời gian, bọn họ đều coi nàng như con của mình, tự nhiên cũng hi vọng con của mình có bạn đời cường tráng bảo vệ.

"Con mới không cần bọn họ dễ dàng như vậy đã có thể ký kết khế ước, như vậy bọn họ sẽ ngày ngày khi dễ con! Hơn nữa, nhũ mẫu à, con đã có cách có thể bảo tồn thịt để ăn, để người trong bộ lạc có thể không đói bụng vào mùa đông!" Hải Bối Nhi làm nũng với ba nhũ mẫu Tể Tự.

"Thật?" Nếu như là thật, vậy thì thật sự là Thú Thần hiển linh.

"Thật chứ!" Dĩ nhiên, chẳng phải là thịt khô sao, nàng đúng là biết lý thuyết.

Dù là biết lý thuyết, Hải Bối Nhi cũng lãng phí một nửa con trâu mới chuẩn bị xong, nếu không phải là không nắm giữ tốt lượng muối thì cũng là vấn đề thể lữa. Cuối cùng sau đó cũng chuẩn bị xong thịt khô. Nàng biết củi cũng sẽ ảnh hưởng mùi vị thịt, thế là nhờ Hồ Hùng và Lang Kỳ tìm kiếm củi có mùi thơm trở lại cho nàng, quả nhiên bó củi có mùi thơm làm ra thịt khô có tư vị tốt hơn bó củi bình thường nhiều.

Để hơn mười ngày không có hư, chỉ là khá mặn nhưng dùng nước nấu như vẫn là ăn rất ngon. Ba Tể Tự đều rất vui mừng, như vậy thì không cần lo lắng vấn đề mùa đông thịt để ăn bị hư nữa, triệu tập cả giống cái và một vài giống đực lực chiến đấu thấp của bộ lạc cùng nhau vì mùa đông chế luyện thịt khô.

Không tới nửa tháng là đến mùa đông, Hải Bối Nhi bắt đầu chỉ có thịt khô, nàng bắt đầu đánh chủ ý lên các thực vật để bảo tồn khác.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Chương 9

Hải Bối Nhi sống ở trong rừng có biết sơ sơ những loại thực vật giống những thực vật có trên trái đất, ngoại trừ việc sẽ nguy hiểm hơn. Vì thế nàng bày tỏ lúc mình sinh sống một mình phát hiện rất nhiều thứ có thể ăn, hơn nữa quả muối lúc trước nàng nhờ bọn Hồ Hùng tìm đùm đã nhanh chóng hết rồi, cũng không thể việc gì cũng nhờ giống đực đi làm, bọn họ cũng nên giúp đỡ một tay.

Vì thế nàng tổ chức một ít thú nhân cùng nhau đi thu thập đồ ăn, thuận tiện dạy bọn họ phân biệt những thứ có thể ăn được. Thú nhân trong bộ lạc trải qua việc biến thân sớm và thịt khô đã tin tưởng nàng chính là sứ giả Thú Nhân phái tới, đối với nàng tin tưởng không chút nghi ngờ.

Hồ Hùng và Lang Kỳ nghe Hải Bối Nhi nói rất là kiêu ngạo vì có giống cái có khả năng như nàng bầu bạn bên cạnh! Nhưng mà bọn họ vẫn có chút lo lắng cho sự an toàn của Hải Bối Nhi, cho nên hai người tỏ vẻ nhất định phải cùng đi với nàng.

Hải Bối Nhi nghĩ nghĩ, dẫn theo bọn họ tương đối bảo đảm nên đồng ý.

"Xem đi, cái này chính là khoai lang mà ta nói, lá cây của chúng cũng có thể ăn, đào khoai lang để trong hang động có lót cỏ khô, độ ẩm tương đối thì có thể bảo tồn cả một mùa đông, cái này có thể nướng cũng có thể nấu, trở về sau ta làm mẫu cho các người xem."

"Xem này, cái này chính là nấm, càng không đẹp thì càng không có độc, càng đẹp thì độc càng mạnh, nhất định phải chú ý!"

"Xem, cái này chính là quả muối ta đã cho các người, cái màu đỏ này chính là quả chua, cái màu lam này chính là quả ngọt, tất cả đều có thể làm gia vị, có thể trực tiếp ép nước, cũng có thể nấu nước lên để lấy tinh chất rồi cất lại dùng dần."

...

Thú nhân chưa từng biết những trái cây này có khả năng làm canh thịt ngày thường nhạt nhẽo vô vị càng thêm mỹ vị, lần này họ thật lòng phục tùng Hải Bối Nhi, Di Nguyệt bộ lạc trở thành bước đầu tiên để Dư Bối Nhi trở thành nữ vương thế giới thú nhân.

Sau khi Hải Bối Nhi truyền thụ một phần kiến thức thì để cho các thú nhân từ từ tiêu hóa chứ tham nhiều nhưng nhai không kỹ, thế là nàng ở một bên chỉ đạo phân chia nhiệm vụ cho các thú nhân.

Nàng đang ngồi nghỉ ngơi ở một gốc cây, Hồ Hùng và Lang Kỳ không biết từ nơi nào mò lại đây, hai giống đực hình như đã thương lượng với nhau thật lâu nên rất ân ý ôm Hải Bối Nhi, bàn tay to thật không an phận du tấu ở trên người nàng.

“Các ngươi mau dừng lại!” Bên cạnh còn những thú nhân khác nha, Hải Bối Nhi chỉ có thể nhỏ giọng quát lớn. Hai tên gia hỏa này tại sao lại lớn mật như vậy muốn tán tỉnh thì lúc nào chẳng được!

“Đồng ý cùng ký kết khế ước với chúng ta, chúng ta sẽ buông ngươi ra!” Cho dù là quát lớn nhưng khi vào tai hai tên cầm thú đều giống như làm nũng, hai người đã sớm sắp xếp trong nhà thật tốt chỉ chờ ôm Hải Bối Nhi về nhà.

“Không muốn, các ngươi muốn khi dễ ta.” Hải Bối Nhi không tin lời bọn họ nói.

“Không muốn? Chúng ta sẽ khi dễ ngươi ngay tại chỗ này!” Nói xong tay đã kéo áo da trên người xuống, một bộ ngực không đáp ứng ta sẽ ở chỗ này làm ngươi.

Hải Bối Nhi không tin hai người này sẽ chỉ ở nơi này làm nàng, đừng nói nàng còn chưa thành niên, bên cạnh còn có giống đực khác, hai người này dục vọng chiếm hữu cao như vậy làm sao có thể cho giống đực khác nhìn thân thể của nàng, nhưng mà thời điểm thích hợp vẫn nên cho một chút ngon ngọt.

“Ta đáp ứng, các ngươi không thể dùng sức khi dễ ta như vậy, sau ngày hôm đó đùi của ta đau vài ngày mới hết.”

Nghe được giống cái yêu thích dùng vẻ mặt thuần khiết vô tội nói những lời dâm đẳng như vậy, hạ thân hai người lập tức sưng to nhưng mà bọn họ cũng thật luyến tiếc để người khác nhìn thấy thân hình Hải Bối Nhi như vậy, đành phải chịu đựng, an ủi chính mình buổi tối hôm nay sẽ có thể ăn chút thịt vụn!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Chương 10

Ánh trăng ôn nhu chiếu vào trong nhà, chiếu sáng căn phòng tràn ngập xuân tình.

Hai giống đực biết giống cái nhà mình không thích quá thô lỗ, thế là cố gắng kìm nén, chậm rãi kích thích Hải Bối Nhi.

Hai chân Hải Bối Nhi mở ra đối diện Lang Kỳ, Lang Kỳ chôn ở giữa hai chân của Hải Bối Nhi hôn tiểu huyết, tiểu huyết của nàng vẫn trắng mịn không có một sợi lông, đầu lưỡi của Lang Kỳ còn có những cái gai thịt nho nhỏ, liếm láp làm thân thể Hải Bối Nhi càng thêm bần rùn vô lực.

Hồ Hùng ở phía sau đỡ lưng Hải Bối Nhi, không cho nàng ngã xuống, côn thịt của hắn va chạm từng chút, từng chút một vào mông nhỏ của nàng, đôi bàn tay to lớn vỗ về, chơi đùa bầu ngực nho nhỏ.

“Bối Nhi, ngực của ngươi quá nhỏ, ta xoa cho ngươi lớn một chút, bằng không sau này có hài tử thì cho nó bú thế nào!” Hồ Hùng nói vô cùng đường hoàng làm Hải Bối Nhi xấu hổ muốn đánh hắn.

“A... Dừng nói... Dừng nói nữa...” Những lời nói xấu hổ kích thích Hải Bối Nhi chảy ra càng nhiều mật dịch, Lang Kỳ uống vang lên chặc chặc, Hồ Hùng đỏ mặt, vội vàng yêu cầu đổi vị trí, hắn cũng muốn ném thử.

Bọn họ để Hải Bối Nhi quỳ dựa vào giường, mông nhỏ vênh lên đối diện Hồ Hùng, cái đuôi hồ li xấu vội vàng che kín tiểu huyết. Một tay Hồ Hùng kéo cái đuôi, sờ từ trên xuống, một tay đỡ eo Hải Bối Nhi, cái miệng hôn lên tiểu huyết, nuốt hết mật dịch một chút cũng không chừa.

“Không muốn... Sờ cái đuôi... A... A...” Cái đuôi thật sự là chỗ quá mức mẫn cảm, sờ một cái mà eo đã bần rùn, nếu không phải Lang Kỳ nâng ngực nàng, nàng đã muốn nằm sấp xuống.

“Là muốn ta sờ cái đuôi thật tốt đúng không!” Hồ Hùng rất vô si bóp méo ý tứ trong lời nói của Hải Bối Nhi, dùng sức lôi kéo cái đuôi, còn hôn vào gốc của cái đuôi.

Lang Kỳ lôi côn thịt ra, cắm vào cái miệng nhỏ đang rên rỉ của Hải Bối Nhi, cảm thụ cái miệng nhỏ bó chặt côn thịt của hắn, từ từ di động.

Miệng của Hải Bối Nhi thật sự quá nhỏ, côn thịt hơi tiến quá sâu một chút mà thiếu chút nữa làm căng nứt cái miệng nhỏ của nàng, Lang Kỳ đau lòng

cong eo hôn lên trán của nàng: “Ngoan, lại ngậm ngậm, chờ một lát thì tốt rồi!” Nàng cũng muốn kết thúc sớm một chút, miệng đã tê rần, đầu lưỡi nhỏ vươn ra, liếm láp quy đầu, nhỏ còn thịt ra, thay phiên ngậm lấy hai cái trứng phía dưới.

Hồ Hùng lật người Hải Bối Nhi lại, nửa người trên nằm trên giường, bởi vì dáng người của nàng thật sự nhỏ xinh, nửa người dưới chỉ treo nhẹ nhàng, cũng không thể mạnh mẽ làm gì. Hồ Hùng khép hai chân của Hải Bối Nhi lại, còn thịt của mình cắm vào chính giữa, ra ra vào vào, đỉnh quy đầu có rất nhiều lần cũng vào một chút, dọa Hải Bối Nhi càng thêm dùng sức kẹp chặt bắp đùi, ngược lại kẹp còn thịt của Hồ Hùng càng chặt hơn, sáng Hồ Hùng “ngao” một tiếng càng thêm dùng sức.

Lang Kỳ dùng tư thế ngồi trên bụng nhỏ bằng phẳng của Hải Bối Nhi, hai bầu ngực bị bóp lên kẹp còn thịt to lớn, nhưng mà có hơi nhỏ, làm thế nào cũng không thể bao chặt còn thịt được, dù vậy cũng khiến Lang Kỳ sáng khoái, ồ ồ thở dốc. Hắn đề Hải Bối Nhi cúi đầu lè lưỡi, đỉnh còn thịt có thể bị liếm đến, còn thịt tiết ra chất lỏng làm còn thịt ma sát càng tốt hơn.

Hai giống đực không biết mệt mỏi ở trên người Hải Bối Nhi thí nghiệm đủ loại tư thế, mệt mỏi nàng cũng không được xin tha, càng xin tha càng dùng sức, đến cuối cùng hai giống đực không biết từ chỗ nghe nói giống cái ăn tinh dịch giống đực rất có lợi lại không có hại, cùng nhau đặt đỉnh còn thịt ở trên miệng nàng, bắn tinh dịch nồng đậm vào trong miệng nàng.[QR2][diendanlequydon]

Hải Bối Nhi ngoan ngoãn nuốt xuống, nhìn giống đực lại đề nàng thêm một lần.

“Chúc mừng ký chủ góp nhặt hai phần tinh dịch chất lượng tốt, xem xét biểu hiện tốt đẹp của ký chủ, lấy được càng nhiều tinh dịch khen thưởng càng phong phú nha!”

Hải Bối Nhi mệt mỏi nằm liệt, chỉ có một suy nghĩ, thì ra dùng miệng cũng có thể...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chương 11

Ngày hôm sau Hải Bối Nhi vẫn không thể rời giường được, toàn thân trên dưới không có một chỗ nào còn lạnh lặn, tức giận đến mức nàng trực tiếp muốn phản phòng ngu với hai giống đực này.

Chuyện không chịu nổi nhất chính là ngày hôm sau ngênh đón ánh mắt ái muội toàn bộ bộ lạc, cả người nàng đều không được tự nhiên.

Có lẽ tinh dịch thật sự có tác dụng thúc giục, một tháng cuối cùng trước khi bắt đầu mùa đông, mỗi ngày đều nuốt tinh dịch thật sự làm cho tiểu nhũ của nàng lớn hơn một vòng, mông nhỏ vênh lên còn cao hơn trước một chút.

Nhanh đuổi chậm đuổi vẫn phải bắt đầu mùa đông nhưng mà tất cả mọi người đều không có bao nhiêu lo lắng, có Hải Bối Nhi giúp đỡ, thịt dự trữ trong bộ lạc cũng đủ để hai bộ lạc lớn qua được mùa đông, còn chưa nói có đủ loại đồ ăn.

Đại bộ phận động vật đều sẽ ngủ đông khi mùa đông đến, cho dù không ngủ đông cũng sẽ giảm thấp lượng vận động, tất nhiên các thú nhân cũng giữ lại tập tính của động vật. Vào mùa đông Hồ Hùng và Lang Kỳ chính là một bộ dáng uể oải ỉu xiu, thích biến trở về hình thú để cho Hải Bối Nhi cuộn tròn nằm trong bụng, là nơi ấm áp nhất để ngủ.

Mùa đông còn chưa qua một nửa, trong bộ lạc ngênh đón những vị khách không mời mà đến.

Hải Bối Nhi còn đang ngủ say, Hồ Hùng và Lang Kỳ lại đột nhiên phản nộ, gầm rú một tiếng, tiếp theo toàn bộ giống đực của bộ lạc đều biến thành hình thú đồng thời phát ra tiếng rống giận rung trời. Đợi một lúc sau, ở phương xa cũng đáp lại bằng một tiếng gầm rú, bọn Hồ Hùng mới bình tĩnh trở lại.

“Phát sinh chuyện gì?” Hải Bối Nhi hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, bị dọa đến phát hoảng.

“Có không dưới hai mươi giống đực tới bộ lạc của chúng ta, trước mắt còn chưa biết có phải địch nhân hay không?” Có nhiều bộ lạc mùa đông không thu thập đủ đồ ăn, cũng sẽ muốn đoạt đồ ăn của bộ lạc khác để cầm cự qua mùa đông, lúc này phải xem bộ lạc nào cường đại rồi, thế giới thú nhân chính là dựa vào thực lực!

“Bối Nhi ngoan, ngủ thêm một lúc nữa đi.” Lang Kỳ sờ đầu Hải Bối Nhi, tiểu giống cái nhà mình nhìn thế nào cũng đều thấy đáng yêu.

“Ta cũng muốn đi xem.” Nàng còn chưa từng nhìn thấy thú nhân của những bộ lạc khác đâu, chủ yếu là nàng nhìn chán bộ mặt si mê, khờ khạo của Hồ Hùng và Lang Kỳ rồi muốn nhìn giống đực khác một chút để thanh tẩy đôi mắt...

Hai mươi thú nhân giống đực trở lên tập trung ở cũng một chỗ chính là lực lượng chủ yếu của một bộ lạc lớn, cho dù là bộ lạc Di Nguyệt cũng phải đối xử thận trọng.

Giống đực trong bộ lạc đang giằng co với giống đực xa lạ ở cổng lớn phía xa mà toàn bộ khí thế Hồ Hùng và Lang Kỳ đều tỏa ra, đứng ở phía trước.

Ba Tể Tự từ phía sau chậm rãi đi đến phía trước, Hải Bối Nhi ôm cái đuôi đứng ở bên cạnh Hồ Hùng và Lang Kỳ, tò mò đánh giá những thú nhân đó.

Lang Kỳ nhỏ giọng giải thích cho Hải Bối Nhi, thú nhân đối diện rất rõ ràng đều là cùng một chủng tộc, mỗi người bọn họ đều bước đi uyển chuyển nhẹ nhàng, dáng người tinh tế cân xứng, trên đỉnh đầu cắm một sợi lông vũ xinh đẹp, đây là dấu hiệu của tộc Phi Cầm.

Nói đến đánh nhau Hồ Hùng và Lang Kỳ thật sự không sợ nhưng mà tộc Phi Cầm lấy tốc độ để xưng bá, phần lớn thích đánh lén, càng quan trọng là bọn họ đánh không lại còn có thể bay, ở trên bầu trời quấy rối địch nhân, phiền không thắng phiền.

Sợ nhất chính là bọn họ rất có thể sử dụng ưu thế bay lượn đánh lén hậu phương của bộ lạc khác, tìm được hầm có dấu đồ ăn. Tộc Phi Cầm của bọn họ có quá ít tộc nhân, hơn nữa sức chiến đấu của đại bộ phận đều không mạnh.

Lúc này đối phương truyền đến ý nguyện hy vọng đàm phán, thú nhân dẫn đầu để những thú nhân khác đứng tại chỗ chờ hần, một mình hần tiến đến.

Khi hần đi vào mới phát hiện đây là một thú nhân giống đực thật xinh đẹp, khuôn mặt xinh đẹp như ngọc, dáng người thon dài cân xứng, màu sắc lông vũ trên đỉnh đầu xinh đẹp hoa lệ dị thường.

Nhưng mà toàn thân trên dưới của hần đều là lông chim!!!

Trên cổ đeo một vòng lông chim, trên tay đeo lắc tay làm bằng lông chim, trên eo là váy lông chim, trên chân cũng đeo trang sức lông chim...

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Chương 12

Hải Bối Nhi có chút không đành lòng nhìn thẳng mà quay đầu đi, thật sự quá buồn cười. Nàng biết giống đực của tộc Phi Cầm đều vô cùng yêu cái đẹp, đặc biệt lông chim của mình càng mỹ lệ càng kiêu ngạo, sẽ lấy lông chim rụng của chính mình chế thành y phục để mặc lúc hóa hình người nhưng mà tuyệt đối sẽ không giống thú nhân này, tất cả đều là lông chim.

“Tự giới thiệu một chút, ta là vương của bộ lạc Kim Sí, tên Kim Bằng.” Động tác ưu nhã cầm linh vũ của mình đặt ở trước ngực.

Bộ lạc Kim Sí có thể nói là vương giả của trong tộc Phi Cầm, bọn họ tự xưng là hậu nhân của đại bàng Kim Sí. Đại bàng Kim Sí chính là thần thú trong truyền thuyết, nghe nói hai cánh màu vàng kim, mào ở đỉnh đầu và lông đuôi là bảy màu rực rỡ, là thần thú nổi danh cùng với Phượng Hoàng.

Đương nhiên bộ tộc Kim Sí không có đại bàng Kim Sí lợi hại như vậy nhưng mà cũng là những người xuất sắc trong toàn tộc Phi Cầm, trong đó vương tộc càng là người xuất sắc trong những người xuất sắc.

Các tể tự nghe nói là tộc Kim Sí thì rất là kinh ngạc, nhưng mà sau khi thấy Kim Bằng hành lễ thì cũng thả lỏng rất nhiều, đó là lễ nghi thể hiện sự hữu hảo, chứng minh bọn họ sẽ không dễ dàng động thủ.

Không biết Kim Bằng kia nói gì với các tể tự, các tể tự để mọi người nghênh đón tộc nhân tộc Kim Sí tiến vào, tuyên bố từ đây bọn họ chính là tộc nhân của bộ lạc Di Nguyệt.

Tộc nhân giống đực có thể xuất chiến của bộ lạc Di Nguyệt khoảng bốn mươi người, nếu lúc này tộc nhân của bộ tộc Kim Sí gia nhập, như vậy bộ lạc bọn họ có thể tranh cao thấp với bộ lạc đệ nhất Hoàng Sư.

Đây là một chuyện tốt, bất quá câu cửa miệng nói là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh cũng không khỏi, ví dụ như:

“Không được rồi, điều nhân bộ tộc Kim Sí đánh nhau với Hùng Đại rồi!”

“Không được rồi, những điều nhân đó đánh nhau với Xà Nhị rồi!”

“Không được rồi, những điều nhân đó lại đánh nhau với một người nào đó rồi!”

...

Mỗi ngày Hải Bối Nhi đều nghe thú nhân Ô Nha trong tộc mỗi ngày báo cáo tin tức những điều nhân đó đánh nhau với ai, còn để người ta vui sướng ngủ đông hay không đây?

Mỗi ngày đánh nhau sẽ tiêu hao thể lực cũng sẽ tiêu hao thức ăn, như vậy thì không tốt nữa rồi!

Hồ Hùng và Lang Kỳ cũng thật phiền chán nhưng mà đây sự tình vô cùng tự nhiên, tộc nhân mới tới không có địa vị cao trong bộ lạc cho nên đều sẽ phải thông qua đánh nhau để biểu hiện thực lực của chính mình, đề cao địa vị của bản thân.

Nếu không hôm nay lúc Lang Kỳ đi lấy đồ cũng đã không bị khiêu khích.

Lúc Hải Bối Nhi đuổi tới cũng đã đánh túi bụi, nàng thấy trên người Lang Kỳ đã có vài vết cào nhưng mà Hồ Hùng một chút cũng không lo lắng.

“Cái tên điều nhân khốn khiếp này!” Lang Kỳ liếm miệng vết thương ở trên chân, vẻ mặt khinh thường, không phải điều nhân này có cánh, hẳn đã sớm xé nát hẳn rồi!

“Ngươi con chó này cũng không khá hơn chút nào, dám cắn cái mông mỹ lệ của ta!” Kim Bằng đứng ở trên nóc nhà, rất đau lòng kiểm tra lông đuôi của chính mình, một hai ba... Thiếu mất ba sợi lông! Hắn muốn từ chiến một trận với tên chó chết này, báo thù cho lông đuôi của hắn!

Hai thú lần thứ hai xông vào nhau, Hải Bối Nhi nhìn thấy mà kinh sợ, bây giờ nàng mới biết lúc trước bản thân có thể ở trong rừng rậm Di Nguyệt sinh sống lâu như toàn dựa vận khí, nếu mà gặp phải mãnh thú lớn thì thật sự đã xong rồi.

“Được rồi, các ngươi dừng lại đi!” Đại hiền tế nhìn thấy hai con muốn động thủ thật, vội vàng lên tiếng ngăn lại.

Nhìn thấy Lang Kỳ dừng lại, Hải Bối Nhi lập tức đi lên xem xét thương thế của hắn, lúc này nàng nhìn thấy thật nhiều vết thương.

Lang Kỳ rất hưởng thụ tay nhỏ mềm mại sờ tới sờ lui trên người mình, ánh mắt đặc ý liên tiếp liếc nhìn Hồ Hùng, Hồ Hùng nghĩ sớm biết như vậy hôm nay hẳn nên tới đây đánh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Chương 13

Kim Bằng dẫn theo tộc nhân của mình đầu nhập vào bộ lạc Di Nguyệt cũng là chuyện bất đắc dĩ, tuy rằng tộc Kim Sí của bọn họ là vương giả trong toàn tộc Phi Cầm, hẳn càng là vương giả trong vương tộc nhưng mà cũng không thể thay đổi được việc tộc nhân thuần chủng của bọn họ càng ngày càng ít, thú nhân càng cường đại năng lực sinh dục càng thấp, còn chưa nói đến việc toàn tộc Phi Cầm chỉ giao phối với giống cái mà mình vừa ý.

Bọn họ bá chiếm địa vị hoàng giả (vua) của toàn tộc Phi Cầm đã lâu lắm rồi, lâu đến những bộ tộc Phi Cầm khác nhìn không được nữa, muốn đuổi bọn họ khỏi ngôi vị hoàng đế, chính mình làm vương. Bộ tộc Kim Sí cao ngạo, máu của bọn họ chảy xuôi, ngạo khí không cho phép chính mình cúi đầu trước những thú nhân khác. Cho nên hẳn lập tức dẫn theo tộc nhân còn sót lại gia nhập vào bộ lạc Di Nguyệt, sự gian khổ trên đường không muốn để người khác biết, bọn họ hy sinh một ít tộc nhân già yếu bệnh tật.

Bộ lạc Di Nguyệt có lẽ là một bộ lạc có sự bao dung tốt nhất, bất cứ thú nhân đều có thể tiếp nhận, là một bộ lạc bình thân nhất, địa vị giữa các thú nhân không có sự chênh lệch quá lớn. Giống toàn tộc Hoàng Sư chính là ý vào thực lực cường đại của chính mình, trực tiếp nô dịch những bộ lạc nhỏ xung quanh.

Nhưng mà Kim Bằng cũng không nghĩ tới bộ lạc Di Nguyệt còn có giống cái mỹ lệ như vậy, tuy rằng trên người nàng không có lông chim, không phù hợp với thẩm mỹ của hắn nhưng mà đây là một tiểu giống cái mỹ lệ khó có được, hắn không muốn cũng không nghĩ muốn bỏ qua, tuy rằng bên người nàng giống như đã có bạn lâu.

Kim Bằng không cần gấp gáp, hắn luôn tin tưởng sức quyến rũ của chính mình, hắn chính là người đẹp nhất!

Hắn sửa sang lại linh vũ trên đầu mình một chút, không biết từ nơi nào lấy ra một cây linh vũ lệch trên đầu, khoe miệng mỉm cười, nụ cười mà chính hắn cho rằng mỹ lệ nhất, chậm rãi đi đến chỗ Hải Bối Nhi.

“Giống cái mỹ lệ này, không biết có thể cho ta biết tên của nàng được không?”

“Phụt” một tiếng, Hải Bối Nhi bật cười, có lẽ Kim Bằng cũng không biết hình tượng hiện tại của chính mình, trên mặt còn có vết bầm, trên váy lông vũ mặc qua loa bị rách một lỗ lớn, hơn phân nửa cái mông lộ ra sáng bóng.

“Điều nhân cách xa một chút, Bối Nhi đã có chúng ta!”

“Thì ra tiểu giống cái này tên là Bối Nhi, thật là một cái tên rất hay, bảo bối...”

“Cách xa một chút, nàng là của chúng ta!”

“Không sao, chỉ cần Bối Nhi nguyện ý là được rồi, ý kiến của các ngươi không quan trọng.”

Ba thú nhân đánh võ miệng, rõ ràng Kim Bằng cãi nhau tương đối lợi hại, Hải Bối Nhi nhìn giống đực ngậy ngốc nhà mình, thật là dở khóc dở cười, vội vàng lãnh hai thú nhân về nhà, quá mất mặt.

Mùa đông nhanh chóng trôi qua, khi những chồi non bắt đầu nảy mầm thì cũng là lúc nên đi săn nếu không sẽ không có đồ ăn.

Hải Bối Nhi không giống những giống cái khác, nàng sẽ không yên tâm thoải mái chờ giống đực đưa đồ ăn đến bên miệng nàng như vậy, nàng bắt đầu nghĩ có thứ gì có thể cải thiện cuộc sống cho các thú nhân hay không?

Thế giới thú nhân đã tồn tại hơn một ngàn năm nhưng mà hiện tại cũng không có bao nhiêu công cụ được phát minh ra, có lẽ có quan hệ với việc bản thân bọn họ có thực lực cường đại. Nhưng mà chuyện này không có nghĩa phát minh ra công cụ cũng không có tác dụng gì, ít nhất những thú nhân không có thực lực cường đại cũng có thể dùng đến, ví dụ như tộc thỏ.

Hơn nữa Hải Bối Nhi cẩn thận suy nghĩ, giống cái ít như vậy nguyên nhân không chỉ bởi vì sinh sản thấp, quan trọng hơn là các nàng quá mức ý lại vào giống đực, nếu cứ tiếp tục như vậy rất có khả năng giống cái sẽ bị tuyệt diệt.

Nhưng mà Hải Bối Nhi không nghĩ tới sau lưng mình sẽ có một cái đuôi đi theo, Kim Bằng.

Hồ Hùng và Lang Kỳ vội vàng đi săn, cho Kim Bằng một cơ hội thừa dịp nhà trống mà đột nhập, gia hỏa này y vào tốc độ bay của chính mình, sau khi hoàn thành nhiệm vụ của mình lập tức tới quấy rầy Hải Bối Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Chương 14

Lang Kỳ và Hồ Hùng biết Kim Bằng đang theo đuôi Hải Bối Nhi, bọn họ đối với chuyện này đều là mở một con mắt nhắm một con mắt. Hiện tại giống cái không nhiều lắm, bọn họ đều đã có thói quen một thê nhiều phu, hơn nữa an toàn của Hải Bối Nhi cũng bảo đảm hơn, nhưng mà sau này vẫn phải phân lớn nhỏ, đây chính là vấn đề liên quan đến chuyện ăn thịt.

“Bối Nhi, trái cây này có cái gì đẹp đẽ? Cũng không đẹp bằng ta!” Kim Bằng rất bội phục Hải Bối Nhi, sau khi tiếp xúc mới biết được những món đồ ăn ngon như vậy đều do một mình nàng làm ra, hẳn cũng thật ghen ghét những thứ hoa cỏ, trái cây đó, ánh mắt Hải Bối Nhi đều nhìn chằm chằm mấy thứ này cũng không liếc hẳn một cái!

“...” Hải Bối Nhi thật sự không có lời nào để nói, nàng thật sự không muốn nhìn thấy Kim Bằng, trên người hẳn tất cả đều là lông chim bảy màu hoa mỹ, cũng sắp phát sáng làm mù đôi mắt của nàng rồi có được hay không?

Một trận gió thổi qua, Kim Bằng lập tức trở nên cảnh giác, tuy Hải Bối Nhi cũng ngửi thấy được mùi hương không giống bình thường.

“Đây là...”

“Mùi máu tươi! Chúng ta đi trước!” Kim Bằng hóa thành hình thú, móng vuốt sắc bén dùng sức bắt lấy Hải Bối Nhi nhưng lại không thương tổn nàng, mà bay về phía bộ lạc. Nếu chỉ có một mình Kim Bằng, hẳn sẽ không lập tức hoảng sợ chạy trốn như vậy, hẳn sợ nhất chính là Hải Bối Nhi sẽ xảy ra chuyện.

Bây giờ Kim Bằng cực kỳ hối hận, vì muốn cùng Hải Bối Nhi đơn độc cùng nhau, bất tri bất giác hẳn đã dẫn nàng tới nơi xa, nơi này không gần bộ lạc, ngay cả chính hắn cũng phải bay hơn một giờ, hơn nữa hẳn quá kiêu ngạo, mang theo một người hẳn sẽ bay không cao, tốc độ của đối phương rõ ràng không kém hơn hắn.

Hải Bối Nhi đứng đưa giữa không trung rất khó chịu, nàng cũng không thể động dậy miễn cho ảnh hưởng đến Kim Bằng. Đột nhiên, trước mắt nàng tối sầm, rồi sau đó bị cái gì đó đánh rơi xuống mặt đất, nàng bị té choáng váng mặt mặt, cảm giác nửa người của mình đều mất đi tri giác.

“Bối Nhi!” Kim Bằng vội vàng bay qua, hẳn cũng không chịu nổi, lúc này cũng bị tên kia đánh nội thương một chút, khóe miệng vương một tia vết máu.

“Ta không có việc gì, khụ khụ, người nhanh chóng trở về bộ lạc cầu cứu!” Lúc này nàng chính là gánh nặng, nếu thật sự chết đi, cùng lắm thì chính là nhiệm vụ thất bại bị nhốt trong phòng tối, nhưng mà nếu Kim Bằng chết thì đó là chết thật sự.

“Không được, ta không thể trở về một mình!” Kim Bằng nâng Hải Bối Nhi dậy vẫn muốn mang nàng về.

“Ta có biện pháp có thể khiến cho nó không thể thương tổn ta, người chắc đã từng nghe nói một mình ta sinh sống trong rừng rậm Di Nguyệt hơn hai tháng chứ? Người đi về trước gọi người, rồi mới tới cứu ta!” Chịu đựng đau đớn nói một mạch, đây là cái cơ duy nhất nàng có thể nghĩ đến.

Kim Bằng đã từng nghe nói qua chuyện này, hẳn có chút không tin nhưng mà nhìn thấy thái độ kiên quyết của Hải Bối Nhi, vẫn rời đi.

“Bối Nhi, nếu bình an trở về cũng ký kết khế ước với ta được không?” Không chờ Hải Bối Nhi trả lời, hắn đã bay đi, không biết có phải ảo giác của Hải Bối Nhi hay không? Hình như nàng thấy được Kim Bằng rơi lệ.

Hải Bối Nhi không có ý đồ chạy trốn, nàng sợ chọc giận địch nhân không biết này, một con mãng xà lớn xuất hiện trước mắt nàng, có thể nhìn ra nó dài mười mấy mét, lần này nàng đã biết nó hạ hai người nàng như thế nào.

Đầu rắn thật lớn tới gần Hải Bối Nhi, lưỡi rắn đảo qua toàn thân của nàng, nàng có thể cảm giác được sự lạnh lẽo từ lòng bàn chân lên đến đỉnh đầu, mồ hôi lạnh không ngừng chảy ra, có lẽ con rắn này một miếng nuốt chừng nàng cũng không cần ợ một cái nữa.

Nhưng mà con rắn này rõ ràng không có hứng thú muốn ăn thịt nàng, người thấy mùi hương trên người nàng, có chút hưng phấn cuốn nàng lên rồi chạy như bay vào sâu trong rừng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chương 15

Đại xà đưa nàng tới một cái động oi bức, ẩm ướt, buông nàng xuống, sau đó đi ra ngoài, ngậm tới một ít thảo dược vào, cách khá xa nhìn nàng.

“Cho ta sao?” Hải Bối Nhi chỉ những lá thảo dược đó, lại chỉ chính mình, nhận ra trong đó có một ít dùng để trị liệu vết thương.

Đại xà không có phản ứng.

Thật ra sau khi nàng bình tĩnh lại, nàng cảm giác được con đại xà này sẽ không có ý định thương tổn nàng, lập tức lớn mật sử dụng thảo dược mà đại xà cho để chữa thương, đại xà ở bên cạnh thấy hành động của nàng, cái đuôi lắc qua lắc lại có chút sung sướng.

Nàng không có gì đáng ngại, chủ yếu là da bị tróc ra một mảng lớn, vết thương nóng rát, nhìn qua thấy máu chảy đầm đìa rất kinh khủng, cho thảo dược vào miệng nhai sau đó đắp lên miệng vết thương, lập tức cảm thấy lạnh lạnh, rất thoải mái.

Xem ra thảo dược đại xà tìm hiệu quả rất tốt, Hải Bối Nhi còn có tâm tình suy nghĩ mang một chút về bộ lạc để xem Tế Tự A Mỗ có biết hay không?

Đại xà cuộn tròn ở một bên động, giống như sợ Hải Bối Nhi chạy trốn, cái đuôi cẩn thận canh ở cửa động, đôi mắt nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của Hải Bối Nhi.

“Có đồ ăn không? Ta có chút đói bụng.” Hải Bối Nhi chỉ bụng của mình, làm động tác ăn.

Đại xà nhìn một lúc sau đó rít một tiếng với Hải Bối Nhi rồi ra khỏi động.

Hải Bối Nhi phỏng đoán đó là cảnh cáo nàng không cần có suy nghĩ chạy trốn, bất quá nàng thật sự cảm thấy rất kì quái vì sao đại xà này lại không ăn nàng, ngược lại còn tìm thảo dược rồi lại tìm đồ ăn cho nàng?

Không nghĩ ra vậy thì không nghĩ, không biết xà dẫn nàng tới chỗ nào, cũng không biết bọn Kim Bằng có thể tìm thấy nàng hay không?

Sau khi đại xà trở về ném cho nàng hai con thỏ rồi mới lại cuộn tròn về tư thế lúc trước, tiếp tục nhìn Hải Bối Nhi.

Nhìn con thỏ có thoi thóp, Hải Bối Nhi yên lặng thương tiếc một lúc rồi mới suy xét nên ăn như thế nào nhưng mà có một vấn đề mấu chốt đó chính là không có đồ để đốt lửa!

Thế là Hải Bối Nhi lại khoa tay múa chân một phen, tỏ vẻ chính mình không thích ăn thịt tươi, muốn đi ra ngoài tìm thứ có thể đốt. Không biết một người một thú làm thế nào có thể thương lượng, cuối cùng đại xà vẫn nhượng bộ, Hải Bối Nhi có thể ra khỏi động, đại xà đi theo sau lưng nàng.

Cũng may hiện tại củi khô héo vẫn có rất nhiều, tìm chút củi khô và cành khô dùng dây leo bó lại, định để đại xà giúp nàng đưa về trong động.

“Răng rắc” một tiếng, Hải Bối Nhi lập tức quay đầu lại, lập tức thấy đuôi của đại xà cuốn một cây đại thụ, dấu vết mới xuất hiện nói cho nàng biết đây là cây lúc này bị bẻ gãy. Hải Bối Nhi càng khẳng định không thể đắc tội với đại xà, nàng nhìn lướt qua vòng tuổi của cây kia,

ít nhất cũng hai trăm năm...

Đại xà đặt cây đại thụ ở trước mắt Hải Bối Nhi, nàng

Dại xà uốn cây uốn thịt ở trước mặt Đại xà rồi rồi, con thuận tiện cuốn mấy dây leo cũng đặt trước mặt nàng.

...

Nàng đột nhiên hiểu rõ, giống như thấy nàng bó cảnh khô đại xà muốn hỗ trợ, cho nên...

Đại Bối Nhi cười khổ, nhìn không được dùng tay chân giải thích với đại xà rằng nàng không cần cây đại thụ như vậy, muốn đốt cháy cũng cần có thời gian rất lâu có được hay không?...

Tuy rằng Đại Bối Nhi đã giải thích vì sao không cần cây đại thụ nhưng mà nó vẫn cảm thấy thật iuy khuất, vì sao lại không cần? Rõ ràng so với những thứ kia to hơn rất nhiều...

Chờ đến khi ăn được thịt thỏ nướng, thật sự là rơi lệ đầy mặt, không phải vì cuối cùng cũng lấp đầy được bụng, vui quá mà khóc, mà sự thật là... Không có muối quá khó ăn...

Lang Kỳ, Hồ Hùng và Kim Bằng, cho dù các người rất thích động tay động chân ta cũng sẽ không ghét bỏ các người nữa, giờ mới phát hiện có các người mới là hạnh phúc...

Chương 16

Editor: QR2 – diendanlequydon

Đại Bối Nhi quá bị nuôi nhốt một thời gian nhưng mà gần đây nàna phát hiện đại xà càn nàna càn nàna kỳ quái.

Đầu tiên là tìm thật nhiều đồ ăn cho nàng mặc kệ là con
mồi hay là trái cây đều tìm một đống lớn để trong góc, tiếp
theo chính là buổi tối đặc biệt thích ra khỏi động, tính tình
càng ngày càng nóng nảy, một khi Hải Bối Nhi biểu
hiện ra hành động giống như muốn ra khỏi động lập tức sẽ
rút gào với Hải Bối Nhi.

Trong tình thế địch mạnh hơn, Hải Bối Nhi đành phải
ngoan ngoãn mà ngốc ở trong động, ai biết có phải đại xà
cũng có mấy ngày đó hay không!

Ánh trăng dần tròn, chờ đến ngày mười lăm là một hình
tròn hoàn mỹ.

Nhưng mà đại xà lại là hoàn toàn nóng nảy, không ngừng
lăn lộn, găm rú, giống như rất thống khổ, lớp vảy màu
trắng nhanh chóng bị nhiễm hồng, nó nhìn thoáng qua
Hải Bối Nhi đang nỗ lực giảm bớt cảm giác tồn tại cảm,
rút một tiếng rồi giống như tia chớp ra khỏi động.

Hải Bối Nhi thật nghiêm túc suy xét hiện tại có nên bỏ
chạy hay không? Nhưng là nàng có hơi lo lắng cho đại
xà, đại xà kia cũng không làm gì nàng, còn nuôi nàng ăn
ngon uống tốt.

Nàng suy nghĩ thật lâu, vẫn quyết định nên đi xem đại xà
như thế nào. Vừa ra lập tức hoảng sợ, bên ngoài cửa động
vốn có rất nhiều cây cối nhưng mà bây giờ cơ bản không
có một cây, tất cả đều bị nghiền nát, cảnh tượng vô cùng
thê thảm.

Theo vết máu đi thật lâu cũng không nhìn thấy đại xà,
lại phát hiện một người nam nhân nằm ở nơi đó.

Tất cả thú thân đều giống nhau khi hóa thành hình người cũng sẽ giữ lại một chút đặc trưng, giống như Hải Bối Nhi khi là thú có lớp lông màu lửa đỏ, hình người đầu tóc cũng màu lửa đỏ.

Hải Bối Nhi nhanh chóng nhận ra người nam nhân này có lẽ chính là đại xà hóa hình, nàng không nghĩ tới thì ra đại xà cũng là thú nhân, nàng trở về trong động một chuyến, lấy những lá thảo dược vô dụng đắp cho đại xà.

Sau khi đắp xong thảo dược, nàng tinh tế đánh giá hình người của đại xà này, hình người của hắn thật sự giống phù hợp với hình thú của hắn, giống như Lang Kỳ ngũ quan đều giữ lại sự cao ngạo và cuồng dã của loài sói nhưng mà đại xà lại vô cùng thanh tú, cho người ta có cảm giác như em trai nhỏ nhà bên luôn thẹn thùng.

Nghĩ đến khi đại xà tỉnh lại, Hải Bối Nhi vẫn có chút sợ hãi, nghĩ có nên trốn sang bên cạnh hay không, lại bị ôm chặt, thấy đại xà là lộ dáng không muốn xa rời, mở miệng gọi nàng:

“Mẫu thân ơi”

“...”

Hải mắt tròn tròn, nàng dùng sức nhéo mình một cái, đây không phải đang nằm mơ, đại xà vô cùng hung hãn này gọi nàng là mẫu thân!

Gọi nàng là mẫu thân! Mẫu thân!!!

“Người... Có phải người nhận nhầm hay không? Ta, ta

không có hài tử..." Nàng vẫn chưa thành niên có được hay không!

"Không sai trên người mẫu thân chính là mùi hương này..." Đút lời còn say mê ngửi hương vị trên người Hải Bối Nhi, ngửi xong còn chỉ vào giữa hai chân của nàng: "Mùi hương chỗ này thơm nhất!"

"..." Có phải nàng có thể tố cáo hấn phi lễ hay không? Cái mũi của người cũng sắp đụng vào rồi có được hay không!!!

Tốn rất nhiều thời gian mới giải thích rõ với đại xà, nàng không phải là mẫu thân của hấn, rồi sau đó mới biết được thì ra đại xà và mẫu thân của hấn là thú nhân lang thang, hấn là hài tử cuối cùng của mẫu thân hấn. Một ngày nọ, mẫu thân của hấn nói muốn đi một chỗ rất xa rồi chưa từng trở về. Ngày đó hấn ngửi thấy được một mùi hương giống như đút mùi của mẫu thân (giống cái), lập tức mang Hải Bối Nhi về nhà. Lúc trước hấn chưa từng hóa hình người nhưng mà thấy Hải Bối Nhi hóa hình, hấn cũng muốn hóa hình.

Đại xà rậm sinh sống ở trong rừng thật lâu, hấn đối với cuộc sống này không hiểu biết gì nhiều, Hải Bối Nhi cũng không đành lòng bỏ hấn lại, để cho hấn biến thành một con rắn nhỏ đáng yêu màu trắng bạc, quấn ở trên tay

Bạn đang đọc truyện Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1 được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 58: Chương 17

Đi được nửa đường thì gặp người trong bộ lạc, bọn họ đều tới tìm nàng nhưng mà bọn Lang Kỳ đều không ở trong đó.

Nghe những người tới tìm nàng nói, sau khi Kim Bằng trở về đã bị Lang Kỳ và Hồ Hùng hành hung một trận, Kim Bằng không đánh trả, chống đỡ cơ thể bị đánh kiên trì ra ngoài tìm nàng. Nhưng mà không biết đại xà kia dùng phương pháp gì che dấu mùi của bọn họ cho nên các tộc nhân đành phải lấy chỗ thất lạc làm tâm, mở rộng tìm kiếm ra xung quanh.

Hải Bối Nhi sờ sờ con rắn nhỏ màu trắng bạc trên cổ tay, trong lòng nàng có chút áy náy, bởi vì chính mình làm mọi người mệt nhọc, càng hạ quyết tâm phải trợ giúp bộ lạc Di Nguyệt phát triển thật tốt.

Con rắn nhỏ giống như cảm nhận được quyết tâm của Hải Bối Nhi, cọ cọ vào lòng bàn tay của nàng.

“Bối Nhi! Người không có việc gì thì tốt rồi!” Kim Bằng là người đầu tiên đuổi tới, hẩn đi rất gấp gáp, tới trước mặt Hải Bối Nhi, đôi mắt lập tức đỏ, một thú nhân cao ngạo như vậy có lẽ trong lòng vô cùng áy náy, hẩn như vậy mà lại để giống cái bảo hộ.

“Ta không có việc gì, ta rất tốt!” Hải Bối Nhi mỉm cười, kéo tay Kim Bằng, nhẹ nhàng nắm lấy, vỗ về trấn an.

“Đây là?” Kim Bằng tỉnh mắt, lập tức thấy con rắn nhỏ quấn quanh trên cổ tay của nàng, âm thầm cảnh giác.

Con rắn nhỏ ngừng đầu lên, lưỡi rắn thè ra, tất nhiên cũng đã nhận ra Kim Bằng.

“Hẩn không phải là kẻ địch, trở lại bộ lạc ta sẽ chậm rãi giải thích với các người.” Hải Bối Nhi nhìn một xà một người già già co, có chút đau đầu. Nàng không cho đại xà hóa hình người bởi nàng chính là sợ Kim Bằng thấy sẽ lập tức đánh nhau trước, nhưng mà nàng thật sự đã quên mất cảm giác của thú nhân đều vô cùng nhạy bén.

Nếu Hải Bối Nhi nói không phải là kẻ địch, Kim Bằng cũng thoáng thả lỏng một chút nhưng mà vẫn luôn cảnh giác, miễn cho đại xà này đột nhiên làm khó dễ.

Nhóm Đại Tư Tế nhận được tin tức Hải Bối Nhi bình an trở về đều vui quá mà khóc, các nàng tin tưởng chắc chắn Hải Bối Nhi là sứ giả Thần Thú phải tới, tình cảm giữa các nàng và Hải Bối Nhi cũng thâm hậu, nàng xảy ra chuyện các nàng cũng đều lo lắng không thôi. Vô cùng may mắn chính là Hải Bối Nhi không có chuyện gì.

Lang Kỳ và Hồ Hùng về đến nhà, thấy Hải Bối Nhi lập tức ôm nàng thật chặt, bọn họ vô cùng tự trách, nhiệm vụ của giống đực chính là phải bảo vệ giống cái của mình, nếu không phải bọn họ không chăm sóc kỹ Hải Bối Nhi, nàng cũng sẽ không xảy ra chuyện.

“Ta không có việc gì, hẩn không có tổn thương ta!” An ủi thật tốt một trận mới làm hai thú nhân buông tay rồi dưới ánh mắt của mấy nam nhân lại tỉ mỉ giải thích lai lịch của đại xà và những chuyện nàng đã trải qua mấy ngày nay.

“Ta muốn nhìn một chút xem thương thế trên người người đã đỡ hơn chưa!” Lang Kỳ vừa nghe thấy Hải Bối Nhi bị thương, ruột ruột không chịu được, sống chết muốn xem vết thương của nàng, còn tiến lên lột y phục của nàng ra.

Mặt Hải Bối Nhi lúc đỏ lúc hồng, trong phòng tính cả đại xà tổng cộng có bốn giống đực, nàng làm sao lại không biết xấu hổ làm chuyện

này! Nàng oán trách nhìn Lang Kỳ, làm sao đồng ý bây giờ lột y phục ra cho bọn hẩn xem vết thương.

Ba thú nhân thoáng qua nhau, mấy ngày nay trong lòng bọn họ lo lắng, chịu đủ tra tấn, bây giờ không thấy Hải Bối Nhi hoàn hảo không tổn hao gì, trong lòng bọn họ đều không thể yên tâm được, nếu ba người bọn họ đều không cùng nhau xem chẳng lẽ từng người từng người xem hay sao?

Hồ Hùng trực tiếp tiến lên khóa trái đôi tay của Hải Bối Nhi, Kim Bằng ôm hai chân của nàng, Lang Kỳ xé mở y phục của nàng, ba người phân công hợp tác, vô cùn ăn ứ.

“Các người... Buông ta ra, các người... Lưu manh!”

Mặt Hải Bối Nhi cũng sắp bốc hỏa, tuy rằng bọn họ chỉ đơn thuần muốn kiểm tra thân thể nhưng mà nàng cũng chưa từng không biết chừng mực như vậy, ngay cả tiểu bạch xà cái gì cũng đều không hiểu cũng là lộ dáng đứa bé tò mò nhìn bọn họ.

Chương 18

Editor: QR2 – diendanlequydon

Vết thương của Hải Bối Nhi đã gần khỏi hẳn, hiện tại đã lên da non, là một mảnh phấn hồng.

Ba thú nhân nhìn thấy lại cảm thấy đau lòng, giống cái nên được bọn họ nâng ở trên tay, làm gì giống Hải Bối Nhi vừa phải tìm đồ ăn lại còn bị thương.

“Có phải rất đau hay không? Dù do ta không tốt!”

Ngón tay nhẹ nhàng lướt qua chỗ da non, ngón tay cảm nhận được làn da trắng mịn nhạy cảm mà run rẩy, trong mắt tràn đầy sự tự trách và hối hận.

“Không đau, đại xà tìm được thảo cho ta dùng rất tốt.”

Hải Bối Nhi mỉm cười, nàng lại không phải là giống cái yếu đuối mong manh, chỉ vết thương nhỏ thế này vẫn có thể chịu nổi.

Kim Bằng biết thật ra Hải Bối Nhi muốn trấn an hẳn nhưng mà trong lòng hẳn vẫn oán hận chính mình vô dụng, hẳn ở trong lòng yên lặng lấy danh nghĩa Thần Thú ra thề, sau này tuyệt đối sẽ không để Hải Bối Nhi xảy ra

những chuyện như thế này.

Nhìn diện tích vết thương của Hải Bối Nhi lớn như vậy thì biết lúc ấy nhất định nàng không dễ chịu, hẳn sợ ngón tay của mình quá thô ráp, dít khoát trực tiếp liếm cho nàng, dù sao nước bọt của thú nhân đều có thể có tác dụng chữa thương nhất định.

Vườn đầu lưỡi liếm từng chút từng chút một, nước bọt làm trắng nõn làn da lấp lánh tỏa sáng, hai thú nhân khác nhìn thấy cảnh tượng như vậy tất nhiên không muốn để một mình Kim Bằng độc hưởng, Kim Bằng liếm láp phân lưng, bọn họ lập tức bá chiếm cặp nhũ tiêm xinh xắn đáng yêu và cặp đùi thon dài.

Lúc trước Hải Bối Nhi bị Hồ Hùng và Lang Kỳ dạy dỗ đến mất cảm dị thường, mỗi tối bọn họ đều làm như vậy với nàng, bị ba giống đực liếm láp như thế, cho dù không chứa tình dục, cũng làm thân thể mất cảm của nàng động tình, tiểu huyết không biết đã uớt từ khi nào.

Nàng không muốn để nhóm giống đực cho rằng nàng dâm dăng, cố gắng kẹp chặt hai chân, bàn tay nhỏ bé che cái miệng đang khép hờ không cho phát ra tiếng rên rỉ êm tai mềm mại nhưng đôi mắt đã sớm trở nên mê ly.

Lúc trước bọn Hồ Hùng gặp lại Hải Bối Nhi, trong lòng rất là vui vẻ, liếm láp miệng vết thương cũng không nghĩ tới chuyện kia nhưng trước mắt bọn họ chính là giống cái mà bọn họ yêu thương, từ từ đơn thuần liếm láp miệng vết thương chậm rãi thay đổi mục đích, bắt đầu khiêu khích nàng động dục, chỉ có Hải Bối Nhi đáng thương lại ngây ngốc cho rằng bọn họ vẫn chỉ đơn thuần liếm láp.

Ba thú nhân lưu lại ấn ký ái muội ở trên người nàng, ba bàn tay to lớn không ngừng lưu luyến sờ soạng giữa chân Hải Bối Nhi, mỗi khi sắp chạm vào tiểu huyết trống rỗng lại dời đi, Hải Bối Nhi kiên trì không được, há miệng thở dốc, thỉnh thoảng phát ra một tiếng nước nở như tiếng mèo kêu, tay nhẹ nhàng đặt lên tay của bọn họ, giống như kháng cự lại giống như đòi hỏi nhiều hơn.

Hồ Hùng nhẹ nhàng tách đôi chân đã sớm vô lực ra, cầm lấy một bàn chân nhỏ trắng nõn như ngọc, ngậm lấy từng ngón chân mát mẻ. Lang Kỳ dùng một ngón tay chơi đùa tiểu huyết, làm cho tiểu huyết chảy ra càng nhiều mật dịch, tí tách theo kẽ móng chảy xuống. Hai tay Kim Bằng nắm lấy cặp nhũ tiêm, dùng sức nhào nặn cặp nhũ tiêm nhỏ nhỏ tạo thành các loại hình dạng, miệng ôn nhu hôn lên chỗ mẫn cảm ở cổ của nàng.

“A... Ha... Không muốn, các người thật xấu... Không muốn cùng nhau chơi...” Ba giống đực cùng nhau hằm hằm nhìn đến sáng khoái nhưng mà chờ đến lúc sau không biết có bao nhiêu chỗ sẽ phải gặp tai ương.

Ba người đều nói chuyện, càng thêm ra sức hằm hằm Hải Bối Nhi đến tận khi làm nàng rên rỉ liên tục, cái miệng nhỏ thật lâu cũng không thể ngậm lại ngay cả nước miếng thơm tho đã chảy tới cổ cũng không biết.

Ba người liếc mắt nhìn nhau một cái, giống như đã đạt thành được một quyết định chung, bế Hải Bối Nhi lên, đặt ở trên giường, từng người từng người cười hết ý phục, ba cây côn thịt thật lớn nháy ra, khiến nàng nhìn thấy vô cùng sợ hãi.

*Hôm nay ba người muốn cùng nhau đến hay
sao? [QR2]/[diendanlequydon]*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội 1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.